

134590

פרוטוקול מישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 6/17 מיום 05.04.17

נוכחים:

סגן ראש העירייה	-	מר חיים שאבי
סגן ראש העירייה	-	ד"ר יואב רוזן
המשנה לראש העירייה וחברת המועצה	-	הגב' כנרת אלישע כהן
חבר המועצה	-	מר משה חנוכה
חברת המועצה	-	הגב' תקוה גלם
חבר המועצה	-	מר יגאל הררי
חבר המועצה	-	מר אופיר טואיל
חבר המועצה	-	מר אביאל אברמוביץ
חבר המועצה	-	מר נוח גור
חבר המועצה	-	מר מאיר חלואני
חברת המועצה	-	הגב' עדי ברמוחה
חבר המועצה	-	מר נדב דואני
חבר המועצה	-	מר אמיר כוכבי
חברת המועצה	-	הגב' יעל ברזילי

נעדרו מהישיבה

ראש העירייה	-	מר חי אדיב
מ"מ וסגן ראש העירייה	-	מר יגאל שמעון
חברת המועצה	-	הגב' אביבה גוטרמן

משתתפים:

יועמ"ש לעירייה	-	מר ירון סולברג
מרכזת ישיבות מועצה	-	גב' ניצה משה
גזבר העירייה	-	מר איל מימון

על סדר היום:

שאלות של חברי מועצה.

א. הנושא: העברות מסעיף לסעיף תקציב 2017 . עדכון מס' 2 לתקציב - נספח א' הועבר אליכם.

ב. הנושא: שינוי מקורות מימון בתב"ר מס' 1247:

תב"ר מס' 1247 – שדרוג מגרשי כדורגל ע"ס 6,542,800 ₪.

בקשה לשינוי מקורות מימון: הפחתה הרשאת ווינר ע"ס 1,542,800 ₪

הגדלה קרן פיתוח מ – 5,000,000 ₪ ל – 6,542,800 ₪

מקורות מימון לאחר השינוי:

קרן פיתוח – 6,542,800 ₪ .

התב"ר אושר בעבר :

ישיבה מס 3 מיום 10/3/2011 ע"ס 4,000,000 ₪ במימון קרן פיתוח,

ישיבה מס 16 מיום 29/12/2011 ע"ס 5,000,000 ₪ -

מקורות מימון : ווינר – 1,000,000 ₪, קרן פיתוח – 4,000,000 ₪ .

ישיבה מס' 4 מיום 19/4/2012 ע"ס 5,542,800 -

מקורות מימון : ווינר 1,542,800 קרן פיתוח 4,000,000 ₪.

ישיבה מס' 8 מיום 25/7/2012 הגדלה מ- 5,542,000 ₪ ל – 6,542,000 ₪ -

מקורות מימון : ווינר - 1,542,800 ₪ וקרן פיתוח – 5,000,000 ₪.

מכתבו של מהנדס העיר - נספח ב' הועבר אליכם.

ג. הנושא: בקשה להגדלת תב"ר מס' 1405:

תב"ר מס' 1405 – השלמת מתחמים קיימים ע"ס 25,000,000 ₪ ,

הגדלה מ- 25,000,000 ₪ ל- 35,000,000 ₪ .

סה"כ הגדלה 10,000,000 ₪ במימון קרן פיתוח.

מקורות מימון לאחר השינוי:

קרן פיתוח – 35,000,000 ₪ .

התב"ר אושר בעבר:

ישיבה מס' 15 מיום 23/12/2014 – סך 25,000,000 ₪

מקורות מימון: קרן פיתוח – 25,000,000 ₪. מכתבו של מהנדס העיר - נספח ג'

הועבר אליכם.

ה. הנושא: בקשה להגדלת הסכום התקשרות (מכרז 50/12) עם חברת קומפלוט.

מכתבו של מהנדס העיר - נספח ד' הועבר אליכם.

ו. הנושא: בקשה להגדלת הסכום התקשרות (מכרז 66/12) ועדכון תקציב 2016 – קבלן הטיאוט

חברת

"פורד מערכות". מכתבו של מנהל אגף שפ"ע - נספח ה' הועבר אליכם.

ז. הנושא: אישור המלצות הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת הכספים 2017,

בהתאם לחוזר משרד הפנים 4/06 על תיקוניו לעמותות הפועלות : בתחום הדת, כפי שהובאו

לאישור

בישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/17 מיום 8.2.17.

ח. הנושא: אישור המלצות הצוות המקצועי למתן תמיכות, לגופים ציבוריים לשנת הכספים 2017,

בהתאם לחוזר משרד הפנים 4/06 על תיקוניו לעמותות הפועלות בתחום התרבות, כפי שהובאו

לאישור בישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/17 מיום 8.2.17.

ט. הנושא: מינוי מר אילן נמני לכהונה שניה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה כלכלית

עירונית לפיתוח בע"מ:

ביום 12.3.14 אישרה מועצת העירייה את מינויו של מר אילן נמני כדירקטור מקרב הציבור בהוד

השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. מאחר שכהונת דירקטור מקרב הציבור בתאגיד

עירוני מוגבלת ל – 3 שנים, צפויה כהונתו של מר אילן נמני הסתיימה ביום 12.3.17.

מועצת העירייה מתבקשת, בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות (נציגי העיריה בתאגיד

עירוני),

התשס"ו – 2006, למנות את מר אילן נמני לכהונה נוספת, שניה במספר, כדירקטור מקרב

הציבור

ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. יצוין, שהמינוי כפוף לאישור הועדה לבדיקת

מינויים בתאגידים עירוניים.

הצעת החלטה:

בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות (נציגי העיריה בתאגיד עירוני), התשס"ו – 2006

מחליטה מועצת העירייה למנות את מר אילן נמני לתקופת כהונה שניה כדירקטור מקרב

הציבור

ב"הוד השרון" חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ. (קורות החיים של מר נימני הועברו אליכם

בדואר האלקטרוני).

1. הצעות לסדר חברי המועצה:

1. הצעתם לסדר היום של מר נה גור ומר מאיר חלוואני מיום 23.10.16 – הרחבת שעות הפעילות של

הספרייה העירונית:

רקע:

מפניות של תושבים עולה, כי השעות בהן פתוחה הספרייה העירונית לקהל הרחב איננה מספקת ואיננה תואמת את צרכי התושבים:
בימי ו' הספרייה פתוחה לקהל רק בשעות הבוקר (עד השעה 12:00 בלבד) (משמע - תלמידים אינם יכולים ביום זה לקבל כל שירות בספרייה).
בערבי החג הספרייה סגורה לחלוטין.
בחוה"מ הספרייה כמעט ואין שעות קבלה.

מצ"ב שעות פתיחת הספרייה, כפי שמפורסמת באתר העירוני:

יום א' – 7:30 – 19:00, יום ב' 8:30 – 15:00, יום ג' 14:00 – 19:00,

יום ד' 08:00 – 19:00, יום ה' 08:00 – 19:00, יום ו' 08:00 – 12:00.

הצעת החלטה:

עיריית הוד השרון תרחיב את שעות קבלת הקהל של הספרייה בכלל, ובפרט בימי שישי, ערבי חג וחוה"מ, כך שיינתן מענה בשעות נוספות על אלה הניתנות כיום, לטובת תושבי העיר.

2. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר נדב דואני וגב' עדי ברמוחה מיום 18.2.17:

לאור האירועים האחרונים במספר ערים ברחבי הארץ, בשם השקיפות ומתוך רצון להסיר את העננה הכבדה שרובצת על העיריות ברחבי הארץ ובכללם עיריית הוד השרון, נבקש ממועצת

העיר

לקבל את ההחלטה הבאה:

הצעת החלטה:

"עיריית הוד השרון תצלם את ישיבות וועדות: מכרזים, כספים ותכנון ובנייה."

3. הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 28.2.17: בית הספר הדמוקרטי בהוד השרון – בהוד השרון פועל בית הספר הדמוקרטי -17 שנים. בית הספר דוגל באג'נדה חינוכית ייחודית, שיודעת לתת מענה מסוג טוב ואיכותי לכ- 370 ילדים בעיר והסביבה. בית הספר עבר תהליך ארוך והיום הוא "בית ספר מוכר ורשמי" שפתוח לכלל תלמידי הוד השרון לעומת תחילת ההפעלה שלו, עת היה בית ספר פרטי לחלוטין. בהתאם לכך עיריית הוד השרון צריכה להעניק לבית הספר שירותים מלאים כפי שמקבלים כל בתי הספר בעיר ובראשם מבנה קבע איכותי ובטיחותי וכן לאפשר לו להתפתח...בהתאם לכך אנחנו מבקשים לקבל את הצעת ההחלטה הבאה:

הצעת החלטה:

"עיריית הוד השרון תציג בפני מועצת העיר את התוכנית האסטרטגית שלה עבור בית הספר הדמוקרטי ובדגש על השקעה תקציבית ומתן מענה לצרכי הגידול של בית הספר".

4. הצעתם לסדר של חברי המועצה אמיר כוכבי ויעל ברזילי מיום 27.3.17 – חשיפת הסכמי ניגוד

העניינים של נבחר ציבור בשבתם כחברי המליאה לתכנון ובניה:

דברי הסבר: בתחילת הקדנציה נדרשו נבחר ציבור בשבתם כחברי המליאה לתכנון ובניה

למלא

טפסי ניגוד עניינים מול היועמ"ש שייצר עבור כל אחד מחברי המליאה שעמד בדרישה, הסכם

ניגוד

עניינים לפיו עליה/ו לא להשתתף בדיונים והצבעות שעשויים לשים את טובת הציבור בעימות

ישיר

עם אינטרס כלכלי/פוליטי של חבר/ת המועצה. הסכמים אלה נותרו חסויים.

לאחרונה עלו במספר דיונים טענות לגבי ניגודי עניינים של חלק מהחברים. החיסיון הציבורי

המוטל

על הסכמי ניגוד העניינים פוגע ביכולתנו כחברי מועצה לפקח על עבודת הועדות ופוגע ביכולת

של

הציבור לזהות אינטרסים הפועלים נגדו.

הצעת החלטה:

מועצת העיר תנחה את היועמ"ש להעביר את הסכמי ניגוד העניינים של כלל נבחר ציבור

לדוברות

העירייה אשר תפרסמן באתר העירייה.

פרוטוקול

חיים שאבי: ערב טוב לכולם. אני רוצה לפתוח בברכות לקראת חג הפסח, לכולם יש יין. אז אני מאחל בשם ראש עיר, חג שמח לכל חברי המועצה ולכל התושבים.

עדי ברמוחה: בשם ראש העיר ובשמך?

חיים שאבי: בשמי ובשם ראש העיר, חג שמח וכשר, ושבאמת זה חג החירות, אז שיהיה חג שמח לכולם.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אז מרימים כוסית, ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. אמן. טוב, אנחנו נפתח את ישיבת המועצה. א. שאילתות.

סעיף א'- שאילתות

שאילתה של חבר המועצה מאיר חלואני, גביית כספים אסורה

חיים שאבי: שאילתה ראשונה של חבר המועצה מאיר חלואני מיום ה-22.2.17, גביית כספים אסורה, מעונות הוד ילדתי...

עדי ברמוחה: חיים, איפה ראש העיר?

חיים שאבי: ראש העיר לא מרגיש טוב, אבל זה, הוא נמצא בבית, כן. בהוד השרון מתקיימים מעונות יום, הוד ילדתי, המוכרים על ידי משרד הכלכלה והתעשייה והמופעלים על ידי החברה ... לחינוך והתרבות הוד השרון, על פי פניות הורים, פניות מצד הורים רבים, למעונות יום האלה, חברת מוסדות, גובה תשלום בסך של כ-2,850 מידי חודש בחודשו, כ-1,000 ש"ח בחודש מעבר למותר, עבור שירותים נוספים, לכאורה, במעונות אלה ביטוח תאונות אישיות, חוגים, יועצת, שעה נוספת ועוד. האם עיריית הוד השרון, או חברת מוסדות גובה במעונות אלה תשלומים אסורים?

אז התשובה היא כן, קודם כל, עיריית הוד השרון אינה גובה כסף מההורים במעונות הוד ילדתי, אלא החברה לקידום החינוך. והיא גובה, מעבר לתעריף של משרד הכלכלה, עבור שעה נוספת, במקום השעה 16:00 עד השעה 17:00, העסקת מטפלות בתשלומים הרבה יותר גבוהים ממה שהתמ"ת נותן. שהוא נותן 27 שקל, שזה שכר המינימום, לעומת 40 ו-50 שקלים, היחס של המטפלות הוא יותר מהמפתח של משרד התמ"ת, יש מטבח מבשל בשרי בפיקוח משרד הבריאות במקום קייטרינג, מחומם, חוגים שאינם כלולים במחיר הבסיסי של התמ"ת, ליווי ופיקוח פדגוגי, וזה הסיבה שהתעריף הוא יותר גבוה. אז אם יש לך מה להגיד, אז אתה יכול.

ניצה משה: לא להגיד, שאלה קצרה.

חיים שאבי: שאלה קצרה.

מאיר חלוואני: יש לי מה להגיד, למה.

ניצה משה: כי אני הולכת בהתאם לתקנון.

מאיר חלוואני: אוקי, בתשובתך, אדוני סגן ראש העיר, ענית שעיריית הוד השרון לא גובה, אלא מוסדות חינוך.

חיים שאבי: החברה לקידום החינוך.

מאיר חלוואני: אז גובים או לא גובים יותר ממה שמותר? זה מה שענית.

חיים שאבי: אז עניתי לך.

מאיר חלוואני: אז כן גובים מעל המותר.

חיים שאבי: גובים יותר ממה שהמחיר הבסיסי של התמ"ת, והסברתי לך את הסיבה למה.

מאיר חלוואני: מי נותן אישור לכזו גבייה, שהיא עודפת? ומי אחראי לזה? זו השאלה עכשיו.

חיים שאבי: אז אני, מכיוון שבתקופה שהמעונות האלה החלו לפעול, אני הייתי יושב ראש החברה לקידום החינוך, אז אני אענה לך.

מאיר חלוואני: אוקי.

חיים שאבי: למעשה, מעונות היום האלה, מעולם עיריית הוד השרון לא הייתה מפקחת עליהם, זו

הייתה החלטה של ראש העיר שהחברה תנהל אותם, והמטרה הייתה לנהל אותם

ברמה הרבה יותר גבוהה מנעמ"ת, או מויצ"ו, ממעונות שגם הם אפילו ולא בתעריף

של התמ"ת, כי זה תעריף מאוד נמוך, ואתה רואה את המצב שמה. הייתה החלטה

שאנחנו הולכים להשקיע במעונות האלה הרבה, הרבה מעבר לתמ"ת, ההורים היו

שותפים לתהליך הזה, ההורים רצו את הדבר הזה. ולמעט אמא אחת שגם דיברה

איתי, שהבנתי שהיא גם שחקנית בסרט של הסיעה שלכם, אף הורה לא התלונן עד

היום. אז חבל שאתם, בגלל, לא רוצה להרחיב, לא רוצה לנתח את הסיבות, רוצים

לפגוע בהמון הורים בגלל אמא אחת שיש לה טענות כאלה, שמבחינתה הן מוצדקות

ויכול להיות שהן מוצדקות מבחינתה, אבל מבחינתנו, לא.

מאיר חלוואני: כל התשובה זה בגלל שאתה פעם היית יושב ראש? בגלל זה התשובה?

חיים שאבי: לא, לא,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: ... מפקחת החברה למוסדות בהסכם התקשרות עיריית הוד השרון מפקחת על חברת

מוסדות. איך אתה אומר שלא?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: קיבלתם, קיבלתם, קיבלתם,

עדי ברמוחה: תגיד דברים נכונים.

חיים שאבי: קיבלתם תשובות רחבות.

עדי ברמוחה: לא, אבל אתה, יש הסכם בין עיריית הוד השרון לחברת מוסדות ועיריית הוד השרון

מפקחת על חברת מוסדות. ואתה אומר שלא.

חיים שאבי: מי אמר שלא?

עדי ברמוחה: אתה אמרת.

מאיר חלוואני: אתה אמרת שמעולם היא לא פיקחה, אתה אמרת עכשיו.

עדי ברמוחה: אתה אמרת.

חיים שאבי: שמה, שמה?

מאיר חלוואני: שעיריית הוד השרון מעולם לא פיקחה, אתה אמרת.

עדי ברמוחה: אתה אמרת עכשיו בתשובה שלך, שעיריית הוד השרון,

חיים שאבי: הוא מדבר בעבר, תתעוררו קצת.

מאיר חלוואני: בעבר?

חיים שאבי: בעבר, זה פעם ראשונה שעיריית הוד השרון לקחה על עצמה כן לפקח על מעונות.

נוה גור: אז מי אחראי?

חיים שאבי: מה זאת אומרת מי החברה? החברה לקידום החינוך.

נוה גור: שאל אותך מאיר שאלה מי האחראי, תגיד מי האחראי. אם יש חריגה, אתה אומר

שאינן חריגה, בסדר. אתה, אתה אומר שאין חריגה? נניח, עכשיו שאל מאיר שאלה

אחת פשוטה, לא צריך את כל הסיפור מסביב. במידה ויש חריגה, בגלל אמא רעה ושני

אנשים רעים,

חיים שאבי: לא אמרתי רעה, אל תגיד אמא רעה.

נוה גור: אני, אני אמרתי. מי,

חיים שאבי: אל תגיד מה שאמרת, אמרתי שהיא סך הכל שחקנית בסרט שלך.

נוה גור: שחקנית בסרט שלנו.

מאיר חלוואני: סימן שראית את הסרט.

ניצה משה: אבל למה אתם פותחים דיון?

(מדברים יחד)

נוה גור: רק תגיד מי אחראי? תענה על השאלה.

יגאל הררי: אל תענה.

חיים שאבי: אני עניתי תשובה לא קצרה.

מאיר חלואני: מר הררי, אתה לא מנהל את הישיבה הזאת.

נוה גור: מי אחראי? מה התשובה?

חיים שאבי: תסתכל בפרוטוקול.

יגאל הררי: אל תענה.

שאלתה של מר נוה גור, כניסת דיירים לחניון דרך עפר

חיים שאבי: טוב, אנחנו עוברים לשאלתה השנייה. שאלתה של חבר המועצה, מר נוה גור, מה-22.2.17 כניסת דיירים לחניון גדר דרך העפר, סוקולוב 11, 13 ו-15. דיירי הבניינים ברחוב סוקולוב 11, 13, 15 נאלצים להיכנס לחניון בתיהם מזה כמעט 20 שנה דרך שטחי עפר, בורות, מהמורות ושטח נטוש שהוא בלתי ראוי למעבר. מצורפת תמונה אחת מיני רבות. למרות פניות רבות של דיירים אלה, לא עשתה העירייה דבר עד היום, האם עיריית הוד השרון מוכנה להתחייב לסלול עבור תושבים אלה כניסה ראויה במהלך שנת 2017? התשובה היא כן, מבדיקה שנערכה באמצעות בדיקת היתרי הבנייה שניתנו לבניינים, בחינת תוכניות בניין עיר החלות באזור וסיור בשטח, עולות המסקנות הבאות, בדיקת היתרי הבנייה, על פי היתרי הבנייה שהוצאו לבניינים, חלקות 861, 859 בגוש 6412 בשנות ה-90' נראה כי התאפשרה כניסת רכבים לקומת הקרקע מרחוב סוקולוב, וכניסה נוספת למרתף מרחוב

מורשת דרך השצ"פ, צירפנו את התצלום ואת ההיתרים, ומבדיקה מצב תכנוני שעל פיה הוצאו ההיתרים במ/3/600 על פי תוכנית זאת כניסת כלי רכב לבניינים בסוקולוב דרך מורשת והשצ"פ. צירפנו, בגדול, את כל התוכניות הקיימות, המצב בפועל שיש כניסת רכבים למרתפי החנייה מרחוב סוקולוב, דרך מגרש מגורים שהפך לחנייה, למעשה זה כניסה עם חנייה פירטית לכלי רכב. התשובה למעשה שבמסגרת התוכנית לבינוי ופיתוח למתחם על פי התוכנית התקפה, יינתן פתרון להסדרי החנייה במתחם בחלק הציבורי, פתרון זמני, העירייה תיישר את השטח ותניח אספלט גרוס בתחום השצ"פ.

דוברת: מתי?

ניצה משה: סליחה, סליחה, קהל לא מתערב, סליחה.

דוברת: אני נציגה.

ניצה משה: אין נציגות, סליחה, זו ישיבת מועצה, יש פה נציגים, יש פה חברי מועצה שמייצגים.

דוברת: אני גרה שם,

חיים שאבי: שנייה, שנייה.

- דוברת: 12 שנה, ואין לי כניסה לחניון, אני שואלת מי נתן היתר בנייה,
ניצה משה: ראש העיר הקודם.
דוברת: רגע, רגע,
ניצה משה: אבל אני מבקשת.
(מדברים יחד)
- דוברת: מי נתן היתר, מי אכלס את הבניינים שאין להם כניסה למכוניות.
חיים שאבי: שמחה מעוז.
דוברת: שמחה מעוז?
חיים שאבי: כן. הוא נפטר, זיכרונו לברכה.
דוברת: איך נתנו?
חיים שאבי: אנחנו לא יכולים לשאול אותו, גברת.
נוה גור: הוא עונה לך תשובה מזלזלת, הוא עונה לך תשובה מזלזלת.
יגאל הררי: אתה חוצפן.
נוה גור: אתה חוצפן יותר גדול.
יגאל הררי: אתה חוצפן.
נוה גור: אתה מזלזל.
יגאל הררי: פופוליסט, זורה חול בעיני התושבים, אתה יודע שזה,
(מדברים יחד)
- נוה גור: אתה, יגאל הררי, תחזור לשכונה שלך ותהיה בשקט.
(מדברים יחד)
- נוה גור: מר הררי, תכבד את האישה הזאת,
יגאל הררי: אתה חוצפן. דמגוג.
נוה גור: מר הררי, תכבד את האישה הזאת.
(מדברים יחד)
- חיים שאבי: יגאל, יגאל.
נוה גור: תתבייש לך. התחלת עם המשחק שלך.
חיים שאבי: יגאל, יגאל,
(מדברים יחד)
- נוה גור: אתה תיתן לה לסיים את השאלה. אל תפריע.

חיים שאבי: יגאל, הוא מחפש לגרור אותנו למשחקים הפוליטיים האלה. אתה שמעת תשובה ברורה, העירייה תטפל בכניסה, גברת, העירייה תטפל בהקדם, בחודשים הקרובים, באזור הזה. אז את יכולה להיות רגועה.

נוה גור: מה זה רגועה.

דוברת: אוקי, אני מקבלת את המילה שלך.

חיים שאבי: ואנחנו נעשה את זה, אין בעיה.

מאיר חלוואני: גם אם שמחה איננו, כי אי אפשר לשאול אותו.

חיים שאבי: לא קשור, לא. התשובה שנתתי לך, היא לא מיועדת לך, היא מיועדת לנוה גור, שבזמנו הוא,

(מדברים יחד)

נוה גור: סיימת עם התשובה? אפשר לשאול את השאלה?

חיים שאבי: כן.

ניצה משה: כן.

נוה גור: יופי, אני שמח מאוד, יש פה תמונה שסירבו להעביר לחברי המועצה, רק עכשיו מעבירים את זה, אבל אני מציע, לא להפריע לי, בבקשה, אני יושב בשקט, אל תפריעו כשאני שואל את השאלות. אני ממליץ לך ללכת לעשות שם סיבוב, לראות איך אנשים בשנת 2017,

יגאל הררי: כשגרת בבאר שבע, אנחנו מכירים את הרחוב הזה.

נוה גור: אתה כנראה לא רוצה, אתה לא רוצה שאני אשאל, תגיד לי, אני אעצור.

חיים שאבי: מה השאלה?

נוה גור: אז תיתן לי לשאול, אל תפריע לי.

יגאל הררי: אתה מכיר את המילה שצ"פ? או לא?

מאיר חלוואני: עכשיו אתה מסביר, יגאל? זה לא זמנך לשאול עכשיו, תן לו לגמור את השאלה.

יגאל הררי: לא לשאול שאלות סתם באוויר.

נוה גור: הררי, אתה חבר מועצה... ואתה לא יודע איך מתנהל דיון.

ניצה משה: אין דיון

(מדברים יחד)

נוה גור: לי מותר לשאול שאלה.

יגאל הררי: זו לא שאלה.

נוה גור: לי מותר לשאול שאלת המשך, אל תפריע, אתה פשוט מבזה את השולחן הזה.

- יגאל הררי: לא רוצה, הוא לא שואל.
- חיים שאבי: לא, לא, תן לו, יש לו זכות.
- נוה גור: תן לילד, תן לילד לצאת החוצה להירגע.
- חיים שאבי: אוקי, טוב.
- נוה גור: אם אתה תלך לראות כיצד דיירים בשלושה בניינים, שיש להם רק כניסה אחת, הם לא יכולים להיכנס מרחוב סוקולוב, הם חייבים להיכנס מאחורה, אגב, מר יגאל הררי, שהמטה שלו במערכת הבחירות הקודמת היה שם, מכיר היטב את חוסר היכולת להיכנס לשמה. השטח הזה איננו שטח פרטי, הוא שטח ציבורי, וראוי, לפני 15 שנה, להשקיע שמה את הדבר המינימאלי, לאפשר לאותם דיירים להיכנס. עכשיו, נתת פה תשובה שאומרת שייסלל שמה,
- יגאל הררי: לא ייסלל, הוא לא אמר.
- נוה גור: אל תפריע, בבקשה, אתה לא מסוגל, פשוט תצא.
- יגאל הררי: הוא לא אמר, שיסיים.
- נוה גור: אתה לא מסוגל, פשוט תצא.
- חיים שאבי: נוה, יש לך שאלה, אתה מספר לנו סיפור עכשיו.
- נוה גור: יש לי שאלה, ואני מבקש שתענה, האם העירייה מתחייבת לסלול שמה?
- יגאל הררי: לא. הוא לא אמר לסלול.
- נוה גור: שקט.
- חיים שאבי: יגאל.
- יגאל הררי: הוא לא אמר לסלול.
- נוה גור: האם העירייה מתחייבת לסלול שם כביש, ומה הוא התאריך שבו היא תסיים את העבודה?
- חיים שאבי: אוקי.
- נוה גור: בבקשה, תן תשובה קצרה, כי זו שאלה קצרה.
- חיים שאבי: אתה תעקוב אחרי הפרוטוקול, תשמע את התשובה שלי. אנחנו עוברים לשאלתה הבאה.
- נוה גור: שאלתי האם העירייה מתחייבת למועד?
- חיים שאבי: אני, אני,
- נוה גור: אתה עונה?
- חיים שאבי: אני אמרתי את התשובה שלי מקודם.

נוה גור: שאלתי שאלה אחרת, האם העירייה מתחייבת למועד שבו היא תסיים את עבודתה?
חיים שאבי: אנחנו נתחייב בפני התושבים, לא בפניך.
נוה גור: הבנתי, יפה מאוד.
חיים שאבי: אוקי.

שאלתא של גברת עדי ברמוחה מה-21.3.17 בנוגע לסקר המדידות

חיים שאבי: אנחנו עוברים לשאלתה השלישית, של חברת המועצה, הגברת עדי ברמוחה ב-21.3.17, מתי הקבלן שביצע את סקר המדידות הראשון הפסיק את המדידות בעיר. המענה זה בחודש מרץ 2016.

עדי ברמוחה: תקריא עד הסוף חודש מרץ 2016, תקריא עד הסוף, כי תראה, כשאתה מקריא אם ענית על השאלתה שלי. תקריא, תקריא את המענה.

חיים שאבי: בחודש מרץ 2016 הודיע על רצונו בהפסקת ההתקשרות.

עדי ברמוחה: אוקי, אז מתי הקבלן שביצע את סקר המדידות הראשון הפסיק את המדידות בעיר? הוא הודיע על רצונו בהפסקת ההתקשרות, חיים שאבי: בחודש מרץ.

עדי ברמוחה: רגע, יש לי שאלת המשך, נכון?

חיים שאבי: כן.

עדי ברמוחה: אתה מבין שמענה לא קיבלתי כאן. (מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אני מפריעה לך, יגאל? בפרוטוקול משיבה שנערכה ב-21.9.2016, בעמוד 14 נאמר שהקבלן פשט את הרגל, ולכן הפסיק לעבוד. אז השאלה.

חיים שאבי: על ידי מי זה נאמר?

עדי ברמוחה: על ידי גזבר העירייה.

חיים שאבי: פשט את הרגל?

עדי ברמוחה: נאמר, אתה מוזמן לקרוא, עמוד 14, פרוטוקול 17/16 מיום ה-21.9.2016, עמוד 14, נאמר שהקבלן פשט את הרגל ולכן הפסיק לעבוד,

אמיר כוכבי: קבלן המדידות?

עדי ברמוחה: אני שאלתי מתי הקבלן שביצע את סקר המדידות הראשון הפסיק את המדידות בעיר? אתם עונים לי, הוא הודיע בחודש מרץ שהוא רוצה להפסיק את ההתקשרות, מתי הוא הפסיק את המדידות בעיר? עכשיו, אחרי שתענו לי על זה, יש לי שאלת המשך.

חיים שאבי: בחודש מרץ 2016 הייתה ישיבה איתנו והוא הודיע על רצונו להפסיק, אבל ההפסקה, את יודעת, זה לא מהיום להיום, לוקח כמה חודשים להשלים מדידות ודברים שהוא התחיל, לקח כמה חודשים, לדעתי, שלושה, ארבעה חודשים אחרי זה שהוא הפסיק את ההתקשרות שלו.

עדי ברמוחה: אני רוצה תאריך, אי אפשר לתת, אי אפשר לתת לי מענה לשאלתה, מתי, חיים שאבי: תאריך, תקשיבי רגע, אני רוצה להסביר לך משהו, את, את צריכה להבין, עדי ברמוחה: לא, לא, יש פה משהו שאני לא, אני לא צריכה להבין. חיים שאבי: אולי תהיי ממוקדת, אולי נבין מה את רוצה לדעת. עדי ברמוחה: אני מאוד ממוקדת, ביקשתי לדעת תאריך, בדיוק, תאריך הפסקת עבודה. מאיר חלוואני: מה זה, שאלה פשוטה לגמרי, זה ברור.

עדי ברמוחה: מאוד פשוט.

חיים שאבי: יוני 2016.

יואב רוזן: אמר הגזבר שלושה, ארבעה חודשים.

אמיר כוכבי: יואב אם היא שואלת כנראה יש סיבה. תבדקו.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אם את מעוניינת ביום שהוא חדל את, לעשות בהוד השרון.

עדי ברמוחה: כן.

חיים שאבי: אנחנו נעשה בדיקה יותר,

עדי ברמוחה: לא, אבל אתה מבין את העניין? אתה מבין שהגשתי שאילתה לישיבת המועצה.

חיים שאבי: לא הבנו שאת כזו מעמיקה בדברים.

עדי ברמוחה: אה, לא הבנת?

חיים שאבי: חשבנו שזה משהו שטחי.

עדי ברמוחה: אז נעים מאוד, ביקשתי את זה לישיבת המועצה הזאת, כן, זה עכשיו, זה המשחק.

ביקשתי את זה לישיבת המועצה.

נדב דואני: בדרך כלל יש לך תשובות יותר טובות, חיים.

חיים שאבי: אני יכול להגיד לך, תקשיבי,

נדב דואני: לא מתאים לך.

חיים שאבי: אני עכשיו אני רציני, את שומעת אותי?

עדי ברמוחה: אני גם מאוד רצינית.

חיים שאבי: בחודש מרץ הייתה ישיבה איתו והוא הודיע שהוא, ההתקשרות שלו מפסיקה. לסיים את ההתקשרות זה לא מהיום למחר, כמו שאת יודעת, זה תושבים, זה השגות, יש מספר חודשים שהוא נתן עדיין שירות, לקח כמה חודשים. אם את רוצה תאריך מדויק, נבדוק את זה בגזברות, תקבלי אותו, פשוט.

עדי ברמוחה: מה לא הובן מהשאלתה הזאת? מה בשאלתה הזאת,

חיים שאבי: לא חשבנו שזה היום, יום שהוא הפסיק, אין בעיה.

עדי ברמוחה: תן לי חודש, בסדר?

חיים שאבי: אז אנחנו נחدد את זה ונמסור לך תאריך יותר מדויק.

עדי ברמוחה: אני אשמח לקבל את זה.

חיים שאבי: זה התחייבות, בפרוטוקול.

עדי ברמוחה: שאלת המשך, אחרי שאני אקבל את התאריך. אני מניחה שהוא עשה אי אילו מדידות, האם היו תושבים שחויבו בעקבות המדידות האלה?

איל מימון: כן.

חיים שאבי: ברור.

עדי ברמוחה: אתה מבין שיש פה אפליה, נכון?

חיים שאבי: למה אפליה?

עדי ברמוחה: כי חלק מהתושבים חויבו על שטחים משותפים וחלק לא. אבל על זה אנחנו נדבר בהמשך. בסדר?

חיים שאבי: כן. תודה.

עדי ברמוחה: תודה.

שאלתה של מר נוח גור, תאורת רחוב בעיר הוד השרון

חיים שאבי: שאלתה רביעית של חבר המועצה, מר נוח גור, מיום ה-29.3, תאורת רחוב בעיר הוד השרון, נבקש לדעת כמה פנסי לד הותקנו ברחובות הוד השרון ואיזה אחוז מהם מהווים בכלל פנסי תאורת הרחוב המוצבים בכל רחבי העיר. ברחבי הוד השרון יש כ-15,000 גופי תאורה מסוגים שונים, מתוכם כ-770 גופי תאורת לד שמהווים כ-6% מכלל גופי התאורה. יש בכוונת העירייה להמשיך ולפעול להחלפת גופי התאורה לפנסי לד בשל הצורך לחיסכון בצריכת חשמל והקטנת זיהום אוויר. זהו חלק מתוכנית רב שנתית להחלפת תאורה בשכונות הוותיקות ובמתחמים החדשים, הכל מתבצע בתאורת לדים. כן.

- נוה גור: אני מבקש שאלת ההמשך שלי, מהו סוג תאורת הילד שהותקנה? אתה אומר שיש 770 גופי תאורת לד שהם 6%, מהו סוג תאורת הילד הזו שאתה מדבר עליהם?
חיים שאבי: לא הבנתי.
- נוה גור: יש כל מיני סוגים, אני מבקש לדעת מה הסוג. יכול להיות שאתה לא יודע לענות, אולי שיענה פה איש מקצוע.
חיים שאבי: היית שואל איזה סוגי גופי,
נוה גור: אני לא יכול, תמיד אומרים לנו לשאול שאלה אחת.
חיים שאבי: לא, לא, אתה יכול לשלוח שתי שאלות.
נוה גור: אני שאלתי שאלתה, תענה בבקשה,
(מדברים יחד)
חיים שאבי: שאלת כמה לדים, עכשיו איזה סוג.
נוה גור: נכון.
חיים שאבי: אז אנחנו גם, הנה, גם התחייבות, שתקבל את סוגי הלדים.
נוה גור: אתה לא יודע לענות על זה?
חיים שאבי: לא יודע לענות.
נוה גור: אין מישהו שיענה עכשיו? אני שואל.
חיים שאבי: אין מישהו שיכול. התחייבות שתקבל את סוג הלדים.
נוה גור: בבקשה, שאלתה אמורה להינתן התשובה בישיבת מועצה, אני מבקש לקבל את התשובה לפני החג, בסדר?
חיים שאבי: לפני החג?
נוה גור: לפני החג, יש עוד יומיים, שלושה עבודה, האיש המקצוע של חי אדיב ידע להגיד לך בתוך דקה מהו סוג התאורה.
(מדברים יחד)
חיים שאבי: נבדוק, אולי תוך כדי ישיבה תקבל את השם של גופי התאורה.
נוה גור: מאה אחוז, אבל אם לא, אז תיתן את זה לפני החג, בסדר?
חיים שאבי: אם לא, אנחנו נשתדל, לא מתחייבים כלום.
נוה גור: אל תשתדל, תתחייב, תודה.
חיים שאבי: אני לא מתחייב למה שאני לא יכול.
נוה גור: אתה יכול, זה קטן עליך.
עדי ברמוחה: אולי גם תוך כדי ישיבה אתה יכול לבדוק תאריך.
חיים שאבי: אנחנו אמרנו בודקים.

עדי ברמוחה: יופי.

שאלתה של מר מאיר חלואני, תשלומי ארנונה, רחוב מכבים, שכונת נווה נאמן

חיים שאבי: שאלתה של חבר מועצה, מר מאיר חלואני, מיום ה-29.3.17, תשלומי ארנונה, רחוב מכבים, שכונת נווה נאמן. בישיבת מועצת העיר לפני כשמונה חודשים, ישיבה מספר 15/16 מיום ה-27.7.16, בהמשך לדרישתי להשיב כספים ולהיתן החזרים לתושבים המתגוררים ברחוב המכבים בשכונת נווה נאמן, אשר חויבו בתשלומי ארנונה בשנת 2016, לפי תעריפי אזור אחד במקום לפי תעריפי אזור שתיים. הודיע ראש העירייה ליועץ המשפטי ולגזבר, אדוני היועץ המשפטי, גזבר, תבדקו ותשיבו בכתב לנוה גור וגם לי, עמוד 8 לפרוטוקול, עד מועד זה, זה שמונה חודשים מאז, לא נתקבל כל מענה. אבקש לדעת באילו שנים בוצעו מדידות ברחוב זה.

מאיר חלואני: כן.

חיים שאבי: אז התשובה היא כזו, האישור של משרד הפנים ניתן בשנת 2017 ולא ניתן אישור לתכולה רטרואקטיבית ולכן לא ניתן להחיל לשנת 2016.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: ללא אישור משרד הפנים, המדידות האחרונות שבוצעו ברחוב המכבים בשכונת נווה נאמן בוצעו במהלך מחצית השנה השנייה של 2015.

מאיר חלואני: האם גבו בגין המדידות האלה תוספות ארנונה, בהפרשים של המדידות עצמן?

חיים שאבי: אז הסבירו לך.

מאיר חלואני: הסבירו לי? לא, כי מהתשובה זה לא ברור.

חיים שאבי: קודם כל, שאלת שאלה,

מאיר חלואני: כן.

חיים שאבי: שאלת באילו שנים בוצעו מדידות ברחוב זה, זו השאלה.

מאיר חלואני: אז יש שאלה נוספת, נכון?

חיים שאבי: במהלך מחצית השנה השנייה של שנת 2015.

מאיר חלואני: שאלתי שאלה נוספת. או שאתה גם מתחייב,

חיים שאבי: מה השאלה, מאיר? לא הייתי מרוכז.

מאיר חלואני: לא אכפת לי שתתחייב גם לתשובה הזו, אם אתה רוצה.

חיים שאבי: לא, מה השאלה?

מאיר חלואני: האם גבו גם תוספות ארנונה בגין הפרשי המדידות? היו הפרשי מדידות, מדדו.

חיים שאבי: אם מדדו, חויבו לפי המדידות, מה הפרשים? אנחנו נצמידים לחוק, הכל חוקי.

מאיר חלואני: אני יודע שאצלכם הכל חוקי. ואתם גם מתחייבים.

חיים שאבי: כן.

מאיר חלואני: תודה.

חיים שאבי: טוב.

סעיף ב – העברות מסעיף לסעיף תקציב 2017

חיים שאבי: אנחנו עוברים לנושא ב', העברות מסעיף לסעיף בתקציב 2017, עדכון מספר שתיים

לתקציב, נספח א' הועבר אליכם. כן, יש למישהו?

עדי ברמוחה: הסבר, אתה יו"ר ועדת כספים, גזבר...

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: חיים, רק כשירות לציבור חברי המועצה פה, אולי תספר לנו במה נדבק ראש העירייה,

שבבוקר הוא עוד הסתובב ותכנן אזורי הריסה בפארק עתידים במגדאל, בבוקר הוא

הסתובב, הוא היה יכול להיראות בציבור, הוא אפילו ענה לתושבים בצורה מזלזלת,

אבל עכשיו לא מתאים לו ישיבת מועצה, אז הוא חולה?

חיים שאבי: מסרתי מה שנמסר לי, שהוא לא מרגיש טוב, אני לא,

אמיר כוכבי: אתה רוצה להחזיר לי תשובה?

חיים שאבי: לא רופאו האישי.

מאיר חלואני: אתה רוצה להתחייב להחזיר תשובה בישיבה הבאה?

חיים שאבי: לא נכנס לפרטים.

אמיר כוכבי: אני ממליץ לך להבא, כמי שמנהל את הישיבה בצורה, סך הכל סבירה פלוס, לא

להעביר הלאה תשובות שקיבלת לפני שבדקת אותן קודם. בטח לא כשמדובר בבן

אדם שבכיסאו אתה יושב, כי הוא, יש לו נטייה, אתה יודע.

חיים שאבי: אומרים לי, אני מכבד מה שאומרים לי. טוב, לעצם העניין. כן.

עדי ברמוחה: לעצם העניין, הייתה לי עוד שאילתה, נכון?

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: בסדר, אבל אפשר להקריא את זה? אפשר להקריא את הדחייה של השאילתה שלי?

אני אשמח, אני רוצה שזה יהיה, שיופיע בפרוטוקול.

חיים שאבי: אוקי. הנדון, דחיית שאילתה בנושא צוברי גז. הנני להודיעך כי השאילתה בנושא הנדון

נדחת, זאת בהתאם לסעיף 36 א' לפקודת העיריות, תקנון בדבר ישיבת המועצה,

זימון והנוהל בהן, רשאי ראש העירייה לדחות את תשובתו עד לישיבה מן המניין

שלאחר הישיבה הבאה, ובלבד שלא ידחה תשובתו לגבי יותר משתי שאילתות

בישיבה אחת. בברכה, ניצה משה.

עדי ברמוחה: תודה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אפשר לעבור מסעיף לסעיף, או שאתם רוצים להסביר קודם?

חיים שאבי: לא, בואו, יש לכם שאלות, בואו תשאלו.

נדב דואני: לא, אני רוצה להעיר משהו. תשמע, כשאני עובר על העברות מסעיף לסעיף, תמיד

מעניין אותי מאיפה אתם מקצצים ולאן הכסף עובר במקום זה. אז ממה אתם מורידים

הפעם? מה החלטתם שהפעם לא חשוב לכם, אחרי שאישרתם תקציב לפני כמה

חודשים, פתאום אתם מבינים שיש דברים שהם לא מסתדרים לכם. אתם מקצצים

159,000 שקלים באירועי חוצות קיץ, חי הרי לא אכפת לו מהציבור שנמצא פה בקיץ,

הרי מה שחשוב לו זה רק אלה שיש להם כסף לא להיות פה בארץ, אבל אלה שכאן,

הוא לא רוצה לתת להם כלום, אז מקצץ להם.

משה חנוכה: הוא גם מגדיל באירועים קהילתיים...

(מדברים יחד)

נדב דואני: כן, אבל אתה יודע מה, אירועים קהילתיים זה כל השנה, וקיץ זה תקופה שחי הרי

אכפת לו רק מהאדם העשיר, לא מהאדם הממוצע. ולכן, הוא מקצץ.

(מדברים יחד)

נדב דואני: משה, גם ככה הוא הרס לנו את אירועי הקיץ, היו אירועים שנמשכו חודשיים שלמים

והיום כלום. אין בקיץ שום דבר.

משה חנוכה: מגדילים ב-100 אלף שקל לאורך כל השנה.

נדב דואני: משה, אתה יודע מה, אני מאוד אשמח,

משה חנוכה: מצחיק, שהשנה כשהגדלנו את התקציב הזה בכפול שתיים, באירועי קיץ, תקציב שלא

היה לפני, עשינו פסטיבלים שלא היו אף פעם, פתאום לא מעניין ...

(מדברים יחד)

נדב דואני: משה, למרות שאתה אף פעם לא לוקח לעצמך את זכות הדיבור, אתה רק נוהג

להפריע, אז תקשיב, יש לי הצעה, בוא תיקח לך את זכות הדיבור עכשיו, לפני,

חיים שאבי: משה, אתה תסכם בסוף.

משה חנוכה: לא, זה מרגיז.

נדב דואני: חיים, חיים.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אדוני, יושב ראש - חיים שאבי.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אתה איתי, חיים? תשמור על פוקוס, אני מוותר על זכות הדיבור שלי, אני אתן למשה, משה יגיד את מה שיש לו ואז אני אמשיך, זה בסדר? או שאתה רק מפריע.

משה חנוכה: אל תזרה חול בעיני ציבור.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מבקש, משה.

נדב דואני: אני אגיד את הדברים כמו שהם באמת ואתה תגיד איך שאתה רוצה שהם ייראו. אז כשאני מסתכל,

חיים שאבי: דקה רגע, סליחה. אני מבקש שכל אחד יכבד את השני וכל אחד ידבר, ובסוף כל אחד יסכם. ואם יש,

(מדברים יחד)

נדב דואני: אתה מקשיב לו בדרך כלל, תקשיב לחיים.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: דבר אחד שאכפת לו והוא רוצה גם שסיכמו אחרי שמדברים, מה קרה? תנו הזדמנות. נדב דואני: ואז אני ממשיך ואני בודק ואני רואה שאתם מורידים 35,000 שקלים בפרויקטים מניעתיים בחינוך, 15,000 שקלים ביוזמות חינוך וקהילה, 50,000 שקלים בפעילות נוער עירונית, 31,500 בנבחרת הכדורסל והדרים, מתוך 31,500, אתה כבר נשאר עם אפס, אז לא יהיה שם פשוט שום דבר, אז מה עם נבחרת הכדורסל, אני לא יודע. אשמח לקבל תשובות ועוד 18,000 שקל ביוזמות ספורט. אז אני אומר לעצמי, רגע, ממה אכפת לכם? מה באמת מעניין אתכם? ואז אני מגלה, שאיפה שאתם יכולים לקחת עוד כסף, אתם עושים, מחלקת שומה, עוד עבודות קבלניות 75,000 שקלים, עוד 75,000 ועוד גביה עבודות קבלניות, לא כל כך הצלחתי להבין, למרות שהבנתי שמחלקת השומה רק גדלה וגדלה בשנים האחרונות מאז שהמנהל הקודם עזב. ואז אני מגלה עוד 62,000 שקל, שירותי ניקיון, עבודות קבלניות, לאן זה הלך? עוד פעם משרדי שומה. 598,000 שקלים ניקיון במחלקת שומה. כמה מלכלכים במחלקת השומה? אני לא מבין, הם זורקים את הזבל על הרצפה? הרי יש לנו עובדים טובים, 598,000 הם עוברים למבנה חדש, אני יודע.

יגאל הררי: זה חדש.

נדב דואני: הם עוברים למבנה חדש, אני יודע. כמה כסף צריך למחלקת השומה? הרי את העיר אתם לא מנקים בסכומים כאלה, תכף נגיע לטיאוט, נראה את הסכום הכולל, נבדוק באופן יחסי כמה משקיעים בניקיון של מחלקת השומה, 598,000 שקל. המספרים הזויים, אין פה שום היגיון, אתם עושים מה שאתם רוצים, אתם מעבירים מסעיף לסעיף וחיים אלה סדרי עדיפויות, אני אגיד שלכם, זה לא שלכם, כי אני יודע שעמוק בלב, אולי לא כל כך עמוק, אתם משתגעים מהדברים האלה, מסכימים להם ואני לא מבין למה, אבל אתם משתגעים. ואני חייב להגיד לך שההעברות מסעיף לסעיף האלה, כמו הרבה פעמים הם בושה וחרפה. יש פה דברים שלא הייתי נופל, הם בסדר, אבל אני אומר לך, זה בושה וחרפה מה שאתם עושים כאן. אתם מקצצים במאור רחובות, אתם, גם ככה חשוק.

(מדברים יחד)

נדב דואני: תן לי רגע, גם ככה חשוק בכל מקום, אתם מורידים עוד בכסף. הרי מנורה אחת עובדת, מנורה אחת לא עובדת, עסקים פה מתלוננים שחשוק, שאי אפשר להסתובב בלילה. קיץ מגיע, ילדים מסתובבים בלילות ואתם רוצים שיהיה פה יותר חשוק מתמיד. אבל העיקר להעביר עוד כסף מסעיף לסעיף לשטויות. אז אני, כמו שאתה יכול לצפות, אתה תופתע אם אני אתנגד? לא.

חיים שאבי: לא.

נדב דואני: אז אני מתנגד להעברות מסעיף לסעיף.

עדי ברמוחה: אני רוצה קצת לפרוט את מה שנדב אמר, כי יש פה כל מיני הקטנות מאירועים, אבל כשסוכמים אותם ביחד ומסתכלים על הצד של ההערות, רואים שזה,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: רואים שזה, הגדלה של אירועי יום העצמאות, ואז ככה, באירועי יום העצמאות תוקצבו בשנת 2017 ב-300,000 שקל עבודות קבלניות ועוד 700,000 שקל חשמל אמנים, זאת אומרת, מיליון שקלים. אם לוקחים וסוכמים את כל ההגדלות של אירועי יום העצמאות, תוספת של עוד 466,000 שקל, אז אני מבקשת לדעת,

משה חנוכה: זה גם שואה וזיכרון. היא לא יודעת.

עדי ברמוחה: 1.460, רגע, תן לי. אני לא סיימתי את השאלה.

חיים שאבי: משה, בסוף תענה מסודר.

עדי ברמוחה: אירועי יום העצמאות 1.466, אני אשמח אם תפרט לי לאן הולך מה, כולל אירועי יום הזיכרון שאתה אומר, אבל הגדלתם ב-50% את אירועי יום העצמאות, תוספת של 466,000 שקל. נראה לי תמוה, רגע, משה, לא סיימתי. נראה לי תמוה, אולי בגלל שאנחנו שנה וחצי לפני הבחירות, אז אנחנו מוסיפים עוד 50% ליום העצמאות, שיהיו לנו הרבה זיקוקים, יופי. עכשיו, יוזמות ספורט. התקציב המקורי של המלגות היה 150,000 שקל, למה לא לחלק את הכל? למה להשאיר 18,000 שקל ולהעביר אותו הלאה? אין למי לתת מלגות? איציק?

חיים שאבי: לא, איציק, איציק, לא לענות.

עדי ברמוחה: אין למי לתת מלגות? יש לך 150,000 שקל, למה אתה לא מנצל אותם? למה צריכים אחר כך לקחת את ה-18,000 שקל האלה ולפי חלוקת מלגות בפועל ולהעביר אותם לתקציב השוטף? למה? זה כסף שמגיע למלגות, שיישאר במלגות, תמצאו למי לחלק, כי יש למי לחלק. את ההצבעה שלי אתם כבר בטח יודעים.

חיים שאבי: זהו? תודה. תודה, עדי.

נדב דואני: אנחנו יודעים, אגב, שיש גם דברים שלך מפריעים, יגאל, ואתה עושה,

עדי ברמוחה: כן, את ה-159,000 שקל שהורידו, אני יודעת שאתה לא מסכים לזה, יגאל הררי, אני יודעת שזה מפריע לך, אבל פה בישיבת מועצה, השבב אצלך יעבוד באופן תמוה.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: איך שהוא מגיע הוא מתחבר פה לווי פיי והוא מתאפס.

עדי ברמוחה: חבל מאוד.

חיים שאבי: כן, עדי.

עדי ברמוחה: סיימתי.

חיים שאבי: סיימת, תודה רבה.

עדי ברמוחה: סיימתי, ואני אשמח לקבל תשובה.

חיים שאבי: תקבלי, בסוף. כן, מאיר.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: מאיר יודע מה הצבעתי.

עדי ברמוחה: ואנחנו יודעים מה תצביע במועצה.

מאיר חלוואני: אנחנו, יש לנו נציגות בוועדת כספים, המכובדת, אז ראשית, אני קודם כל רוצה להודות ליושבת הראש שהחליפה אותך בישיבה עצמה, זה היה נפלא. נשים בכלל זה משהו שהוא יותר טוב, אז קבלי שאפו, תקווה. אני הערתי שם מספר הערות ויש התייחסות, כן, משה, אתה רוצה להצחיק אותנו גם כן? בוא תצחיק.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: קודם כל, שאפו למחלקת ההנדסה שפתאום הביאו לנו, אחרי שביקשתי גם פעם שנייה, אבל הפעם זה קרה, שמדברים על אזורים מסוימים בעיר, מפה וצבעונית, כל הכבוד, תודה רבה. מעבר לזה, יוכי, תודה שהגדלת את טבלת האקסל שאפשר לראות בה, שלא תחשבי שלא שמנו לב, כבר אפשר לראות את המספרים. כשבאים לשיבת וועדת כספים, אני אראה לכם, זה ככה נראה.

נדב דואני: אתה לא בא עם זכוכית מגדלת?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אצלנו הכל שקוף.

מאיר חלוואני: שקוף ועל פי החוק, אתה רוצה להתחייב? תתחייב.

נדב דואני: הכל שקוף וכל היתר פשוט נעלם.

אמיר כוכבי: בהצעות לסדר אנחנו בוחנים את האמירה הזאת. בוא נראה מה תעשה שם.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: עכשיו, אני אספר לכם איך זה בא. באה הזמנה לשיבת וועדת כספים, שבוע לפני ישיבת מועצת העיר, מביאים את זה, לא חשוב מה הצבעתם, יודעים שהם העבירו את זה, מדפיסים את זה, ישר להזמנה למועצת העיר, אז בשביל מה אתם עושים וועדת כספים? תביאו את הכל לפה, חבל על הכסף ועל כל המזגנים ועובדי עירייה שמקבלים שעות, והבזבז ומצג השווא הזה.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: רק רגע, יגאל, לא הפרעתי לך. אז אני מבקש פעם הבאה, אם זה מה שקורה, אל תזמינו אותי גם כן, כי חבל, זה חבל על הזמן של כולם וגם אל תבדקו אם אני מגיע, שזה גם חשוב.

חיים שאבי: זה החוק, מאיר, לעשות ישיבה.

מאיר חלוואני: זה על פי החוק, כן.

חיים שאבי: אנחנו חוקיים, הכל חוקי.

מאיר חלוואני: זה סיפור אחד. סיפור שני, ביקשתי לקבל תשובה על הסיפור של פעילות נוער עירונית, לא, קבלו תיקון, סמינר עמיתים. יש לו בסך הכל 40,000 שקלים, אישרתם לו 10,000 שקלים, ביקשתי לשאול איך סמינר עמיתים, שהוא סמינר מוצלח מאוד שחלק מילדיי עברו אותו בחטיבות הביניים, שגורם ללמד את החבר'ה למניעה של סמים ואלכוהול ובסך הכל 40,000 שקלים כל התקציב שלו ואושר 10,000? מי פה עשה סדרי עדיפויות בכסף הזה? מעניין אותי אם 30,000 שקלים משם הלכו לטובת אירועי יום העצמאות, אז אתם צריכים להתבייש. פשוט להתבייש. נמאסתם מחותמת הגומי הזו וההתנהלות הזו שאתם עושים, מה שאתם לא רוצים לעשות גם כן. הגיע הזמן שמישהו מכאן ירים צעקה על העניין הזה. יש כזה בקואליציה אחד, וואלה. לא חשוב, אתה לא היית, תשאל את מי שהחליפה אותך.

חיים שאבי: באמת?

מאיר חלוואני: כן. תעשו צדק עם הדברים הנכונים ואל תעשו מה שאתם לא רוצים לעשות. תתביישו. זה הכל.

חיים שאבי: תודה, מאיר. כן. יש עוד מישהו שרוצה להגיד משהו?

משה חנוכה: אני רוצה להשיב.

יגאל הררי: אין מה להשיב. אתה לא אמור להשיב.

עדי ברמוחה: למה הוא לא אמור להשיב? למה אתם סותמים לו את הפה? מה קרה?

משה חנוכה: אני מעוניין לדבר, אתה דיברת בוועדת כספים, אני רוצה גם לדבר.

עדי ברמוחה: למה אתה סותם לו את הפה, יגאל הררי?

(מדברים יחד)

יגאל הררי: הוא מסכם את הדיון?

חיים שאבי: הוא לא מסכם, אני אסכם.

עדי ברמוחה: חבר מועצה שרוצה לדבר, תן לו לדבר, מה קרה? אתה צריך לבקש רשות?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: הוא מחזיק תיק התרבות ותקפתם את הפעולות, אז הוא רוצה להשיב לכם.

נדב דואני: לא תקפנו, אנחנו בעד, אגב, לתת כסף לאירועים, אנחנו לא מבינים למה לא מתקצבים

לדברים אחרים, זה העניין.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: תראו, אני רוצה להגיד לכל מי שחושב שאתם יודעים, זה טרנד לתקוף את אירועי העצמאות, תקציבים שהעיריות שופכות, התקציב שרואים פה הוא תקציב של הגדלה של אירועי עצמאות, שואה וזיכרון. זה סך התקציב. ויש הגדלות שהן הגדלות שהן כורח המציאות, יש חוק נגישות שמחייב רשויות עכשיו להנגיש את הטקסים, לתת מתורגמנית וכתוביות, לעשות כל מיני פעולות נגישות לנכים ובכלל,

נדב דואני: זה לא היה בשנה שעברה?

דובר: לא.

אמיר כוכבי: למה לא?

דובר: החוק לא היה.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אז אני אומר, זה דבר אחד, דבר נוסף,

אמיר כוכבי: אם זה מפריע למשה, אנחנו לא נשאל תוך כדי. לדעתי זה לא מפריע לו שאנחנו מנהלים שיח. אנחנו לא מפריעים. החתול לא פה העכברים משחקים.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: כשמסתכלים, נדב, בחרת להציג את מה שנוח לך להציג, אבל, כשאני מסתכל על שורת ההגדלות, אז אני רואה הגדלה למלגות לספורטאים מצטיינים ואני רואה הגדלה באירועים קהילתיים,

עדי ברמוחה: איפה אתה רואה הגדלה למלגות לספורטאים מצטיינים? שהוציאו מהם?

משה חנוכה: הנה, מלגות לספורטאים מצטיינים.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: 18,000 שקלים נוספים.

עדי ברמוחה: לא, תסתכל,

משה חנוכה: מה? זה הגדלה, מה? הגדלה רבותי.

עדי ברמוחה: אוקי.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אני רוצה,

עדי ברמוחה: הוא הסתכל מה שנוח לו, יש יוזמות ספורט, למטה.

משה חנוכה: אני מסתכל בסוף, בניהול תקציב של ארגון כל כך גדול, וודאי שעושים העברות מסעיף לסעיף, כי כל רגע הארגון לומד, רואה איפה צריך להוסיף, איפה להסיר.

נדב דואני: למה לא חשבתם לקצץ,

חיים שאבי: לא להפריע, בבקשה.

נדב דואני: במחלקת של הסמנכ"ל, לדוגמא, שמבזבז את הכסף שלנו.

משה חנוכה: אני רק רוצה לסיים.

נדב דואני: למה לא בחרתם לקצץ במחלקת הדוברות?

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אז אני אסביר לך.

נדב דואני: בלשכת ראש העיר, בדוברות, בסמנ"כלית, בבקשה.

משה חנוכה: אז אני אסביר לך. אז אני אסביר לך.

נדב דואני: 800,000 שקל,

משה חנוכה: שגם התושבים שיושבים פה, יבינו. שכל ההגדלות והקטנות, אם תשימו לב ותראו את

הטבלה, הם בתוך מחלקות, ההגדלה למחלקת התרבות, היא בתוך סעיפי מחלקת

התרבות, יתקן אותי הגזבר אם אני טועה. זאת אומרת, הורידו לי,

עדי ברמוחה: ועדיין אתה מוריד,

משה חנוכה: שנייה, עדי, אבל תני לי לסיים את המשפט. בסוף תגידי, אבל תני לי לסיים את

המשפט. שמקטינים מעט באירועי קיץ, מעלים באירועי עצמאות, מגדילים באירועים

קהילתיים, זאת אומרת, עושים את השינויים הללו, בסוף, במצטבר, אירועי הקיץ,

עדי ברמוחה: אתה מוריד את האירועים מהשכונות ואתה מעביר אותם ליום העצמאות?

משה חנוכה: לא, אז אני רוצה, אז אם אני אסיים את המשפט תביני שבסוף, בכל סך התרבות, יש

הגדלה משנה לשנה בסעיפים, ואפשר לראות את זה גם בפעולות, אם לפני שלוש

שנים לא היה פסטיבל ושמחת, ולא היתה תהלוכת שבועות, לא היו אירועי,

עדי ברמוחה: אבל תקצבו את זה, תקצבתם את זה ב-2017.

חיים שאבי: אתם מוכנים לא להפריע?

משה חנוכה: אני מבין שהעובדות מפריעות לך.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: בסוף אם תסתכלו על סך התרבות, התקציב הולך וגדל מידי שנה, והעבודה שעושה

רון מנהל המחלקה, יחד עם הצוות שלו, היא עבודה שצריך לברך עליה, גם באירועי

העצמאות, שואה, זיכרון, מימונה שתהיה השנה, שאנחנו מחדשים אותה ואירועי הקיץ

הרבים שנעשה. ואני רוצה להגיד לך רון, ולצוות, באמת, שיהיה בהצלחה בהפקה, זו

הפקה מורכבת.

נדב דואני: תשמע, אני מכיר את רון, אני חייב להגיד לך, אני מכיר את רון 23 שנים, הוא עושה

עבודה מצוינת.

משה חנוכה: וזה יצליח לו גם הפעם.

נדב דואני: לא, אתה יודע, בדיוק, מה קרה? כשהם התחילו בעבודה שלהם, הייתה עבודה מטורפת, הייתה פעילות, היה אירועי קיץ, אירועים בשכונות, מימונה, ואז נבחר ראש העירייה הנוכחי, כיסח אותם, לקח להם את הכסף,

משה חנוכה: אתה היית מחזיק תיק התרבות.

נדב דואני: ואתה עבדת במחלקה, אתה זוכר מי היה מנהל האגף, אתה זוכר שהוא, יחד עם ראש העיר, לא נתנו לעשות שום דבר, ושום שינוי, עם כל ההצעות היפות. וזה, לא, אני רק מעיר לו, הוא אומר,

(מדברים יחד)

נדב דואני: הם גם עשו עבודה מצוינת בעבר, עד שקיצצו להם את הכנפיים, את הידיים, את הרגליים, את הכנפיים את הכסף, הכל. משה, ייאמר לזכותו, כמי שגדל במחלקה, והיום מתחיל להוביל את השינוי.

חיים שאבי: נדב, אתה מפריע.

נדב דואני: אבל זה עדיין לא מספיק.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: איך בחרת להסתכל על ה-18,000 בצד הזה ולא בצד הזה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: סיימת, תודה.

עדי ברמוחה: שמתם לב אבל איך הוא קרא בצד של ההגדלה ולא בצד של ההקטנה.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: כל אחד מה שנוח לו.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני יכול לסכם?

עדי ברמוחה: יגאל הררי, אתה מנהל את הישיבה?

חיים שאבי: כן, נוה.

מאיר חלוואני: לא, אולי תחליטו ביניכם מה אתם רוצים לעשות, שנדע, הוא רוצה שמנהל האגף יענה,

אתה לא רוצה, נדע? אפשר לדעת?

חיים שאבי: יש מי שמנהל את הישיבה, נוה.

נוה גור: מה, בשלט רחוק אתה מנהל?

עדי ברמוחה: מי מנהל את הישיבה?

(מדברים יחד)

נוה גור: הוא צופה בשידור?

מאיר חלואני: בטח הוא צופה, בשנייה שהוא אמר שהוא לא בא, העלו את השידור, מה השאלה?

חיים שאבי: אתם מוכנים, מאיר, בושה, בושה, בושה.

מאיר חלואני: בושה וחרפה. וחרפה.

חיים שאבי: אתה מפריע לשותף שלך.

מאיר חלואני: אתה לא החלטת מה אתה רוצה.

חיים שאבי: אני מבקש, נוה, תדבר.

מאיר חלואני: יגאל מסכים?

חיים שאבי: נוה.

יגאל הררי: איזה יגאל?

מאיר חלואני: הררי.

עדי ברמוחה: אתה רואה פה עוד יגאל?

נדב דואני: הפעם זה רק אחד, זה פשוט.

עדי ברמוחה: אתה לא חריף היום.

נוה גור: אני רוצה להגיד על הנושא הזה של העברה מתקציב, מסעיף לסעיף כמה דברים.

הדבר הראשון, אני מתחבר למה שמשה אמר, שבאופן כללי, להעביר מסעיף לסעיף

בארגון שהוא ארגון גדול, זה דבר שהוא יכול להיות לגיטימי והגיוני, זה קורה בכל מיני

גופים אחרים וזה בסדר. הבעיה ואת זה אנחנו רואים כשאנחנו יושבים פה בישיבה

שבה צריך לאשר את התקציב העירוני, זה שלעירייה הזאת מעולם לא הוצגה, לא

לעובדים, לא לחברי המועצה פה, לא תכנית עבודה מסודרת, לא מטרות ויעדים

ברורים שניתן למדוד אותם, ואז אתה מסתכל שנה לאחור ואומר עמדנו, לא עמדנו

בהם, לא תקציב שנגזר מתוך אותם דברים, כי על בסיס זה אתה קובע, ולא הפוך. ואז

בסופו של דבר, הברדק שנוצר, גם בשוטף, חלקו גורם לזה שיהיו העברות מסעיף

לסעיף וככה זה נראה. ולכן, לנו כחברי מועצה, א', קשה לבקר, כמו גם קשה להחמיא,

כיוון שיש כזה ברדק, אתה לא יכול להבין באיזה אופן עובדת העירייה הזאת. אז זה

דבר ראשון. דבר שני, אני מצטרף מאוד למה שאמר חברי מאיר חלואני, שאם אנחנו

כחברי מועצה מקבלים אלינו הביתה את ההצעה לסדר כדבר שאושר בוועדת

הכספים, עוד לפני שהתכנסתם, הרי שאתם יודעים מה יקרה בוועדת הכספים, אני

חושב שזה ולו למראית עין, אני כבר לא מדבר על זה שאין פה חוכמה במה שעשיתם,

מבייש את כולנו. הדבר האחרון, אני אומר את זה למשה. דיבר פה משה על הגדלת

התקציב לאירועי יום העצמאות ויום הזיכרון, ואני רוצה להגיד שאני חוזר, מגיע לכאן

עכשיו, לפני שעתיים, קיבלתי מייל שבעיני הופך את היום הזה ואת הישיבה הזאת

- למשהו מאוד מאוד עצוב, כי אני מונית לפני שלוש שנים וקצת להיות יושב ראש
הוועדה להנצחה, וועדה שמונית,
(מדברים יחד)
- נוה גור: סליחה, אני אגיד לך איך זה קשור.
חיים שאבי: זה לא קשור.
נוה גור: תכף תראה, סליחה, לי מותר לדבר, ואני אדבר על מה שאני רוצה.
חיים שאבי: אל תכניס נושאים כאלה רגישים בהעברות מסעיף לסעיף. אל תעשה פוליטיקה מכל
דבר, זה כבר מוגזם, זה בושה וחרפה.
מאיר חלוואני: לפני רגע הוא אמר שזה ליום הזיכרון.
נוה גור: סיימת?
חיים שאבי: שאתם כל דבר מביאים את התושב, אתה משתמש בתושבים, זה בושה, ההתנהלות
שלכם.
נוה גור: תראה, חיים, אם אתה מתבייש, א', אם אתה מתבייש אתה יכול לקום וללכת.
חיים שאבי: לא, אל תכניס לי עכשיו נושאים כאלה רגישים בהעברות מסעיף לסעיף.
נוה גור: אני אכניס מה שאני רוצה ואני אראה לך איך בסוף זה קשור, ואם אתה מתבייש, אתה
תמיד יכול לקום וללכת.
חיים שאבי: אני לא מתבייש, השותף שלך כל הישיבה הוא מתבייש.
נוה גור: אני מתבייש.
(מדברים יחד)
- חיים שאבי: די כבר עם ההתייבשות הזאת.
נוה גור: תרשה לי להמשיך. כי ראש העירייה וגם המנכ"לית לא נוכחים פה, אז אני חושב שזה
יום מאוד מאוד עצוב. שבו, מתקבל מייל מדוברת העירייה, ואחרי זה, באיזשהו Delay,
גם ממנכ"לית העירייה, שמודיע למשפחות שכולות, תשע משפחות שכולות, שלפני
שלוש שנים, כשאני נכנסתי לוועדה, אמרו בעירייה, אין בכלל משפחות, אף אחד לא
ידע. תשע משפחות שמבטיחים להם פה הקמת,
חיים שאבי: אולי תסיק מסקנות.
(מדברים יחד)
- נוה גור: הקמת, חיים שאבי, תהיה בשקט.
(מדברים יחד)
- נוה גור: תהיה בשקט ואל תזלזל במשפחות השכולות כשאני מדבר.
חיים שאבי: אני לא מזלזל באף אחד.

נוה גור: אתה עכשיו תשב בשקט, כי אתה צריך להתבייש, וכל מי שיושב פה בישיבה זאת, צריך להתבייש מדבר אחד.

חיים שאבי: היחידי שצריך להתבייש,

נוה גור: שאין לכם קווים אדומים בפוליטיקה,

חיים שאבי: זה אתה שצריך להתבייש, שאתה כל דבר,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אין לך בעיה להרוס כל דבר בשביל הפוליטיקה הזולה שלך.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אתה צריך להתבייש.

נוה גור: מנהלים על גבם של משפחות שכולות פוליטיקה,

חיים שאבי: אתה שבועיים בעיר הזו ... את מה שאתה חושב.

נוה גור: וכשאתה מדבר על זיכרון, על יום זיכרון,

חיים שאבי: אתה מכניס את הנושא זיכרון למעבר מסעיף לסעיף.

נוה גור: תרכין את ראשך בפני המשפחות השכולות, שישבה פה מנכ"לית העירייה,

חיים שאבי: מה אתה מכניס משפחות שכולות למעבר מסעיף לסעיף?

נוה גור: תרכין את ראשך, ואני קורא פה לראש העירייה, שלא נוכח פה, להניח את הפוליטיקה

בצד בסיטואציות האלה, לחשוב כאח שכול, לשבת פה ולהסתכל על אותן משפחות,

חיים שאבי: אתה אל תלמד אותו.

נוה גור: שבוכות בכל ישיבה פה, ויושבת פה מנכ"לית עירייה ומבטיחה להם שזה מתוקצב,

ושיוקם עד 2016, אחרי שזה נדחה שנה אחר שנה, להקריא את השמות של החללים,

של הנפגעים ביום הזיכרון, היינו צריכים ללכת אתכם על זה למאבקים ואני שואל את

עצמי עכשיו, כשאתה לוקח את הדבר הזה, איך אתה יכול לשבת, אתה וכל חבריך פה

ולא להגיד לראש העירייה: 'אדוני ראש העירייה, יש סיטואציות שבהן מניחים הכל

בצד, שוכחים את כל הדברים, מתייחסים רק לדבר אחד, מאיפה באנו ולאן אנחנו

הולכים, ואני אומר פה לראש העירייה, שלא נוכח, ותמסור לו את זה, שאני מבקש,

שאני מבקש ממנו לשים פוליטיקה בצד, לחשוב כאח שכול מה הוא היה מצפה, לקחת

את התקציב הזה ולפעול כך שמחר, מחר, תהיה פה אנדרטה לאותן משפחות

שהבטיחו לעשות את זה כבר מזמן. אני מתנגד לדבר הזה, אני מתבייש שכך אתם

מתנהלים.

יגאל הררי: אני מתבייש שאתה חבר מועצה.

נוה גור: אתה יכול להתבייש ולקום מפה.

חיים שאבי: אז אני אגיד לך משהו,

(מדברים יחד)

נוה גור: אנחנו מתביישים הציבור,

חיים שאבי: מי שצריך להתבייש.

נוה גור: בכלל, זה תענוג גדול לדעת שנשאר עוד שנה וחצי לראות את חלקכם יושבים פה ולהיפרד מכם בקרוב מאוד.

חיים שאבי: נוה.

יגאל הררי: מעניין מה השורש של ציני – זה צנון.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: מי שצריך להתבייש, זה אתה. שאתה מכניס כל פעם מחדש, וזה לא פעם ראשונה, את המשפחות השכולות לפוליטיקה, אוקי? מי שצריך להתבייש זה רק אתה, לא אף אחד אחר. אוקי?

נוה גור: אתה צודק.

חיים שאבי: וכל פעם אתה מחפש איזה נושא להעלות בלי לבחול בשום דבר, לפגוע באנשים, לפגוע במשפחות.

נוה גור: אני חושב שאתה מנהל,

חיים שאבי: מי שפוגע זה אתה. אך ורק אתה.

נוה גור: אתה עושה פה דמגוגיה עכשיו, דמגוגיה ביום עצוב מאוד.

חיים שאבי: תודה רבה. כן.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני רציתי רק לפרגן לרון שבת, על העבודה שהוא הכין פה.

חיים שאבי: כן, כוכבי.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: שהוריד את.....

יגאל הררי: אל תגידי מה הוא הוריד ומה הוא הוסיף.

עדי ברמוחה: אתה חושב שאתה תגידי לי מה להגיד ומה לא?

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אתה מבין את זה שאתה לא תגידי לי מה להגיד ומה לא, נכון?

יגאל הררי: אני בטח שאני אגיד לך. אנחנו עיר שבאים אליה, לא בורחים ממנה.

עדי ברמוחה: תשים לב לצורת הדיבור שלך.

יגאל הררי: בזכות עובדים כאלה.

עדי ברמוחה: לעולם אל תגיד לי מה להגיד, הבנת?

(מדברים יחד)

יגאל הררי: ניצה אמרה שזה דיון פתוח, כל אחד אומר מה שהוא רוצה.

חיים שאבי: תהיה לך זכות דיבור תגיד מה שאתה רוצה, אבל זה מה שהם מחפשים.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: לא הייתי מחובר היום. קרה משהו היום? כולה העברה מסעיף לסעיף. הכריזו על

בחירות.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אני מצטרף לפרגון שלך לרון ולעובדי המחלקה והאגף, זה קצת מסוכן פה לפרגן

לעובדי עירייה, אבל אני אסתכן ואני אגיד גם שההליך הדי בירוקרטי של העברות

מסעיף לסעיף, במשך שנים היה נקודת תורפה של העירייה ואיזה מין צינור חשוך כזה

שכספים עוברים בדיעבד במיליונים ואני לא יכול שלא לשים לב שהמספר היחסית

מועט של סעיפים שכן הוגש פה, מוגש גם לפני הזמן שהכספים עוברים, לפחות לפני

הזמן שחובת הדיווח עליהם עוברת. אז זה קשור לעבודת הגזברות, אז כל הכבוד על

הניסיון הזה לעמוד בזמנים, תמשיכו ככה. יש לי ארבע שאלות, לדעתי די פשוטות, מה

זה תכנית פעמה? אני מנחש שזה בחינוך, כי זה גני ילדים. שיש בה הגדלה, צריך

לברך על זה, אני רק רוצה לדעת מה זה. יש הקטנה בפרויקטים מניעתיים בחינוך,

אשמח לדעת למה, אנחנו כבר אמרו לפני תקופת הקיץ, זה בדיוק התקופה שהחשיפה

של בני נוער לאלכוהול, סמים ודברים כאלה עולה, שם אנחנו דווקא אמורים אולי

לתקצב יותר בפעילות הסברה וחינוך ולא לצמצם. ושני דברים שאני לא רואה, ואולי

נוכל לקבל הסבר, בחודש וחצי האחרון היה הרבה בלגן סביב הניקיון בעיר, עם קבלן

שעזב ואז עבד כנגד חשבונות ואז עזב עוד פעם ואז העסיקו איזה חברה מבחוץ,

עכשיו השבוע סוף סוף נבחרה חברה אחרת, אני לא רואה איך זה משפיע על

התקציב, והאם זה משהו שיחכה לרבעון הבא. אני מתקשה להאמין שזה במסגרת

התקציב, גם המכרז וגם הפסקת העבודה וגם הקבלן שלקחו בינתיים, קשה לי להאמין

שכל זה במסגרת אותו תקציב.

חיים שאבי: שנה, שנה, ינואר דצמבר, הוא שנה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אני יודע כמה התקציב, אני גם יודע למה עזב הקבלן.

חיים שאבי: אין קשר, אבל התקציב זה שנה. יש בניקיון, לא משחקים בזה.

דוברת מהקהל: פשוט לא מנקים.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אני יכול להתחייב בפניך כבר עכשיו שבניקיון אתה תגדיל גם את התקציב השנתי, ולכן אני שואל אם זה משפיע ועוד לא ראינו, או שזה עוד לא משפיע. זה אחד, והדבר השני, יש בזמן האחרון הרבה דיבורים על המעבר של השומה, גם שכר דירה ששילמו לאורך זמן, גם עבודות קבלניות שנעשו שם לאורך זמן, וחרגו מהעלויות בשיפוץ. אנחנו כבר סביב מיליון שקלים, אני לא כל כך רואה את זה פה, והאם השומה כבר עברה, או שזה עוד מתעכב?

חיים שאבי: עברה. עברה. אוקי, אז יפה, אם את יכולה לענות על השאלה מה זה תכנית פעמה? יפה עזרא: פעמה היא תכנית מוזיקלית לילדים בגנים, ואנחנו מרחיבים את התוכנית, בעקבות טווח הגילאים, זה קונצרטים, ילדים מאזינים לקונצרטים מוזיקליים. והשאלה השנייה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: לא, דקה, תכנית פעמה זו שאלה, לגבי כל שאר ההעברות, מי שמקבל את ההחלטות זה אנשי המקצוע, אנחנו לא מתחילים להתחיל למה זה ולמה לא זה. זה החלטות של הצוות המקצועי.

אמיר כוכבי: אנשי מקצוע לא מקבלים החלטה על צמצום בחינוך מניעתי. מי שמקבל את ההחלטה זה מי שרוצה להעביר את הכסף הזה למקום אחר.

חיים שאבי: מי שמקבל את ההחלטות.

אמיר כוכבי: אין איש חינוך בעירייה, אל תרמוז את זה אפילו, שימליץ לך על צמצום.

חיים שאבי: יש להם סדר עדיפויות,

אמיר כוכבי: ולצמצם חינוך מניעתי בעיר זה לא בסדר העדיפויות של אנשי החינוך בעיר.

יפה עזרא: חיים, אני מוכנה לתת תשובה פשוטה.

חיים שאבי: אם היא פשוטה.

יפה עזרא: כן, היא פשוטה, היא מאוד פשוטה. מאז שיש את מצילה, התוכן של תכניות המניעה ממשיך ומתקיים, התקצוב הוא ממצילה, מצילה לא יושב בחינוך, אסף, אני מדברת על ...

(מדברים יחד)

יפה עזרא: כל סמינר עמיתים פעולות מניעה של סמים ואלכוהול, הכל,

נדב דואני: הפעילות לא נפגעת?

יפה עזרא: הפעילות לא נפגעת. כי מצילה שייכת לביטחון פנים. אוקי?

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: דרך אגב, דיברנו על זה שמצילה צריך להיות בחינוך, כמה פעמים, כמה תקציבים, דיברנו על זה שמצילה צריך להיות בחינוך ולא ברווחה, כבר שני תקציבים.

חיים שאבי: זה לא קשור, זה לא קשור.

דוברת: לא הקשבת עכשיו ליפה?

חיים שאבי: אני הקשבת לכל, זה לא קשור. טוב, אז, אפשר לעבור להצבעה. רק נציין חלק מההערות שלכם זה היה לגבי מחלקת השומה, אז מחלקת השומה תוגברה, מכיוון שאנחנו בתקופה של מדידות ויש המון פניות, המון בעיות, זה משהו שהוא לא היה פה 15 שנה. אז אם, אז יש סיבה להגדלה. עכשיו, בסעיף,

נדב דואני: גם כשמחלקים את ה-600,000 שקל לשנה, זה לא סכומים של 300 מטר.

חיים שאבי: אנחנו מעלים את זה.

איל מימון: לא, 600,000 שקל זה לא של השומה...

חיים שאבי: שנייה, אנחנו מעלים את כל ההעברות מסעיף לסעיף, למעט סעיף 9 ו-10, שזה הגדלה של השמירה שאנחנו נבחן את זה שוב, אז זה כרגע לא עולה להצבעה, הגדלה של השמירה, זה,

עדי ברמוחה: אין, תשע ועשר זה מחלקת שומה.

חיים שאבי: תשע ועשר, יש את ההגדלה של ה-75, 75 כרגע אנחנו לא מאשרים את זה, עד שאנחנו נבחן את זה, אם יש צורך או אין צורך בשמירה ובגבייה. אז אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

נדב דואני: רגע, אם אתה לא מממש את ה-,

חיים שאבי: כרגע.

נדב דואני: את ה-150,000 שקלים, אז איזה הקטנות אתה מבטל?

חיים שאבי: אנחנו לא מגדילים, אנחנו נבחן את זה.

נדב דואני: אז איזה הקטנות אתה מבטל?

חיים שאבי: אנחנו כרגע משאירים את זה איך שזה.

נדב דואני: לא, חיים, ברצינות, הרי אם אתה לא מאשר את שני הסעיפים האלה, זה אומר שאתה נמצא בצד של ההקטנה בסוג של חוסר, תלוי איך אתה מסתכל. איזה סעיפים אתה לא מבטל?

חיים שאבי: כרגע, כרגע,

(מדברים יחד)

נדב דואני: האם פרויקטים קהילתיים בחינוך, האם פעילות נוער קהילתית אפשר להשאיר בהיקפים האלה? כי אם תקבלו החלטה שזה לא מה שיהיה, אז,

חיים שאבי: אנחנו נשאיר את זה כרגע בפעילות נוער עירונית.

נדב דואני: איפה פעילות נוער עירונית?

דובר: 34.

נדב דואני: 34, זה 50,000, יש לך עוד 100,000. חבר'ה, תנצלו את ההזדמנות, יש לכם זמן לבזבז את הכסף,

מאיר חלואני: תחזיר בסעיף הנוער את כל ה-150, מה קרה?

דוברת: תחזיר את,

(מדברים יחד)

דובר: מה אתה עונה? שאלתי אותו.

חיים שאבי: אנחנו לא מתחייבים על שום דבר ואנחנו אמרנו שדנים ונדון בזה שוב.

נדב דואני: אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום? חיים, אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום ולדון בישיבה הבאה? תסתדרו ביניכם.

חיים שאבי: אנחנו נוסיף את זה .

נדב דואני: יש פה שני סגני ראש עיר, תחליטו לאן הכסף הולך.

משה חנוכה: תוסיף את זה לאירועי קיץ וזהו.

חיים שאבי: אנחנו נוסיף את זה לאירועי קיץ,

נדב דואני: אז אירועי קיץ מצטמצם רק ב-59,000, יפה מאוד. אני עדיין מצביע נגד, כי יש עוד בעיות אחרות, אבל כל הכבוד.

חיים שאבי: אז אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד ההעברות מסעיף לסעיף?

יגאל הררי: למעט תשע ועשר.

חיים שאבי: למעט תשע ועשר שהעברנו את זה לאירועי קיץ. מי בעד?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: תקווה, משה, כנרת, יואב, חיים, יגאל, אופיר, אביאל. מי נגד? אמיר כוכבי, יעל, נדב, עדי, מאיר ונוה.

הצבעה:

8 בעד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

6 נגד: נוח גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

החלטה מס' 32/17 :

מועצת העירייה מאשרת העברות מסעיף לסעיף תקציב 2017 – עדכון מס' 2 לתקציב, בהתאם לנספח א' שהוגש לחברי המועצה, למעט:

סעיף 9 – מחלקת שומה עב' קבלניות-הגדלה ע"ס 75,000 ₪

וסעיף 10 – גביה עב' קבלניות-הגדלה ע"ס 75,000 ₪.

=====

(מדברים יחד)

חיים שאבי: לא הורדנו.

דובר: העברנו, במקום השמירה על ... השומה זה באירועי קיץ.

דובר: הם לא יודעים אפילו מה הם עושים.

נדב דואני: לא צריך להעביר את זה לוועדת כספים, חיים?

דובר: בטח.

נדב דואני: לא צריך להעביר את זה לוועדת כספים לדיון לפני שזה מגיע לכאן,

עדי ברמוחה: לפני שזה מגיע למועצת העיר?

נדב דואני: מה, אפשר, לשאול את היועץ המשפטי? אדוני היועץ המשפטי, אדוני היועץ המשפטי

לעירייה.

חיים שאבי: בוא אני אסכם את ההחלטה, ההחלטה שאת ה-75 ו-75 כרגע אנחנו מעבירים את זה

לאירועי קיץ, ה-150,000 שקל.

נדב דואני: רק לאירועי קיץ?

חיים שאבי: כן.

עדי ברמוחה: אבל אתה פה משנה החלטה של וועדת כספים.

דובר: אז מה? זה רק מעלים.

חיים שאבי: וועדת כספים ממליצה.

מאיר חלוואני: בטח ממליצה, הכל אוטומט, אחי, בטח ממליצה, אתה רוצה לעשות, עדי ברמוחה: חיים, שנייה, שנייה. אני, אתה לא יכול לעשות דבר, אני מבקשת את חוות הדעת של היועץ המשפטי, אני מבקשת חוות דעת של היועץ המשפטי, רגע, רגע, תקשיב. תקשיב למה שיש לי להגיד לך עד הסוף, זה יקל על שנינו. אני מבקשת חוות דעת של היועץ המשפטי, האם אפשר לשנות החלטה של וועדת כספים בלי שזה יעבור וועדת כספים?

משה חנוכה: בטח שאפשר, את רק ממליצה.

נדב דואני: למה אתה צוחק, יגאל?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: וועדת כספים, תקשיבי, בואי אני אחדד לך.

מאיר חלוואני: הוא במקרה יושב ראש וועדת כספים.

חיים שאבי: אני אחדד לך, וועדת כספים דנה בנושאים, וממליצה למועצת העיר, מועצת העיר מחליטה אם לאשר, כן או לא, איך, כמה, למה, זה ההחלטה וזה ההמלצה וזה מה שאושר, אוקי? תודה רבה.

סעיף ג- שינוי מקורות מימון בתב"ר מס' 1247

חיים שאבי: עוברים לנושא השלישי, נושא ג'. שינוי מקורות מימון בתב"ר 1247. תב"ר מספר 1247, שדרוג מגרשי כדורגל על סך 6,542,800, זה בקשה לשינוי מקורות מימון, הפחתה של הרשאת ווינר של 1,542,800, הגדלה קרן פיתוח מ-5 מיליון ל-6,542,800, מקורות המימון זה קרן פיתוח. התב"ר אושר בעבר,

נדב דואני: איזה מגרשים? חיים, איזה מגרשים?

חיים שאבי: מגרשי כדורגל.

נדב דואני: איפה?

חיים שאבי: בגני צבי.

נדב דואני: רגע, גני צבי ונווה הדר, זה החדרים לשחקנים? על מה מדובר?

חיים שאבי: לא, לא, זה בעבר הווינר, או הטוטו תיקצב את מגרשי הכדורגל, מכיוון שבסופו של דבר לא עמדנו בקריטריונים שהם נתנו, אז הם לא העבירו את הכסף, הם יעבירו את זה לאולמות ספורט,

נדב דואני: רגע, זה כבר כסף שיצא, או כסף שצריך לצאת?

חיים שאבי: מה זה?

נדב דואני: זה כסף שיצא או שצריך לצאת?

יגאל הררי: הכסף זה לא יצא.

נדב דואני: הוא אומר שלא עמדתם בקריטריונים.

יגאל הררי: לא, לא, לא, אני אסביר.

חיים שאבי: זה שינוי מקורות מימון, יש תנועות,

נדב דואני: אני הבנתי, ולמה זה מיועד, התקציב?

מאיר חלואני: לאולמות בשקמים, אושר,

נדב דואני: לא.

מאיר חלואני: מה זה לא? בוועדת כספים, זה מה שהם אמרו.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: נכון מאוד, שניה, אני רוצה להסביר.

נדב דואני: שיפור מגרשי כדורגל, סעיף ג'.

יגאל הררי: בגלל שהתהליך של ההקמה מול הווינר והפיס וכל הגופים האלה, הוא יותר בירוקרטי,

יותר קל להעביר את הכסף הזה לאולם ספורט, באחד מבתי הספר מאשר לעשות אתו

את ההוצאה הזאת של המגרשים. ולכן, עושים את השינוי הזה, הכסף הזה הוא לא

הולך לאיבוד,

נדב דואני: אני שואל, יגאל,

יגאל הררי: רגע, אתה רוצה תשובה.

נדב דואני: לא, זה לא מה ששאלתי.

אמיר כוכבי: למה, באולם ספורט בבית ספר זה לא הליך בירוקרטי?

חיים שאבי: מה השאלה?

נדב דואני: יש פה תקציב על סך למעלה מ-6.5 מיליון שקלים, שדרוג מגרשי כדורגל, מה עומדים

לשדרג במגרש?

אמיר כוכבי: איזה מגרשים אלה?

נדב דואני: מה עומדים לעשות? תשמע, במשחק הגדול האחרון שהיה, לאנשים לא היה איפה

לשבת, אפילו אתה היית בצד של השער, אתה ואשתך, לא היה לך איפה לשבת ואתה

יחד עם עוד מאות תושבים. למה מיועד?

חיים שאבי: זה מגרשי הכדורגל בנווה צבי, ששופצו בעבר. הם שופצו, אתה רואה ב-2011, 2012,

זה לא היום, פשוט פה,

נדב דואני: אז זה כן בוצע.

- חיים שאבי: זה בוצע, רק מכיוון שהווינר לא העביר בסופו של דבר את מה שהוא התחייב, אז עושים, מתאימים את זה לקרן פיתוח.
- אמיר כוכבי: למה הווינר לא העביר את מה שהוא התחייב?
- חיים שאבי: הווינר לא העביר,
- נדב דואני: לא, אבל אתם יודעים.
- אמיר כוכבי: אני בטוח שאם הווינר חזר בו מלהעביר לך את התקציב, הוא נתן לך גם מכתב מנומק.
- יגאל הררי: הווינר, כשהוא מתקצב מגרשים, יש לו קריטריונים ויש לו מפרט ברור, ואם אתה לא עומד בו, אז הוא לא מעביר בסופו של דבר את הכסף.
- נדב דואני: אבל כנראה הצגתם מפרט, על פי המפרט הזה קיבלתם איזה הרשאה.
- אמיר כוכבי: אולי תיתן למישהו מההנדסה, או למנהל רשות הספורט להסביר.
- נדב דואני: זה בסדר, אנחנו סומכים עליך.
- חיים שאבי: אני מחזיק תיק ספורט, ומחזיק תיק תשתיות ומחזיק תיק הכספים, אני בקיא בפרטים,
- אמיר כוכבי: מרוב תיקים שאתה מחזיק,
- מאיר חלואני: אבל בוועדת הכספים זה לא מה שהם אמרו, אז אולי תיתן הזדמנות לבעל המקצוע לספר את זה.
- אמיר כוכבי: אבל התשובות שאתה נותן.
- מאיר חלואני: אמרו שהכסף הזה הולך לחטיבה בשקמים, לבניית האולם. בדיוק, אז תן תשובה, שמישהו ייתן תשובה כמו שצריך, מה אתם סוחבים כל הזמן את הסיפור, אז אם אתה יושב ראש וועדת הספורט, זה מה שאמרו בוועדת כספים.
- חיים שאבי: אם יש תשובה אחרת לשדרוג מגרשי כדורגל לחטיבה.
- יגאל הררי: לא, לא, סליחה רגע, איציק, שמוטי קסלמן יענה, כי הוא השתתף בוועדה.
- חיים שאבי: מה שאתה רוצה להגיד שאת ה-1.542 איבדו לאולם ספורט. אבל זה לא היום.
- איציק בן דור: הווינר, מסיבות כאלה ואחרות, לא העביר את ה-1.5 מיליון בערך לעירייה עבור המגרשים הסינטטיים בגני צבי.
- נדב דואני: מה הסיבות?
- איציק: עבר הרבה זמן, בגלל שלא עמדו בדיוק,
- נדב דואני: מה הסיבות, אבל?
- (מדברים יחד)

איציק בן דור: חדרי הלבשה וגידור וחדרי שופטים ומלתחות וכל הסיפור הזה. הייתה לי פגישה עם המנכ"ל של מתקני הספורט בווינר ועשינו המרה. לקחו את הכסף זה שהיו אמורים להעביר לגני צבי ומעבירים אותו לאולם הבא שייבנה בהוד השרון. אם בכל אולם אנחנו מקבלים מ-10 מיליון, 2.5 מיליון, אנחנו נקבל לאולם הבא עוד 1.5 מיליון.

נדב דואני: אבל רגע, איציק, מסגרת התקציב נשארה אותה מסגרת, וחיים אמר פה שלא עמדתם בחלק מהתנאים...

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אז דקה רגע, תן לי לחדד. אני אענה לך.

נדב דואני: במה לא עמדתם? למה לא קיבלתם את הכסף מווינר?

חיים שאבי: תן לי לחדד לך. אני אענה לך. קודם כל, התשובה שנתתי לכם היא המדויקת, אוקי? היא המדויקת במקרה הזה, למה? אנחנו עושים פה, ההצבעה היא על שינוי מקורות מימון, זה ההצבעה.

נדב דואני: אנחנו יודעים את זה, אבל לא קיבלתם כסף מהווינר.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: דקה רגע, אז אני אחדד, בזמנו, הווינר או הטוטו תקצב את מגרשי כדורגל בגני צבי, על בסיס מפרט מסוים, מכיוון שמגרשי הכדורגל בגני צבי זה מגרש שהתוכניות העתידיות שלו הם לא מגרשי כדורגל,

נדב דואני: נכון זה דירות....

חיים שאבי: אז אין אפשרות שמה להגיש היתרים לכלום, אוקי? והם דרשו מבנים, דרשו פה, מה ששם זה מה שהיה קיים.

נדב דואני: לא ביצעתם חלק מהדברים...

חיים שאבי: לא, זה לא שלא ביצענו, אין אפשרות לבצע את הדרישות. חשבו אז, בשנת 2012 שבכל זאת,

אמיר כוכבי: זה רק בגלל הבתים? או שיש עוד סיבה?

חיים שאבי: מה?

אמיר כוכבי: שאי אפשר להוסיף שם מבנים.

חיים שאבי: לא, זה בגלל שזה לא תואם את התוכנית.

אמיר כוכבי: מה יש בתוכנית שמפריע?

חיים שאבי: יש שמה דרך, תסתכל, תלמד, אתה צריך ללמוד את התוכניות העתידיות של העיר.

אמיר כוכבי: 10 מיליון שקל השקעתם במגרש כדורגל, שמתם אותו על תוואי של כביש ראשי.

חיים שאבי: הוא היה קיים, הוא היה קיים. הילדים היום כבר שבע שנים נהנים מזה, כוכבי, סוף כל סוף משקיעים כסף שאנשים נהנים ממנו.

אמיר כוכבי: במקום לשים שם כביש רוחב למערב העיר?
(מדברים יחד)

נדב דואני: סוף כול סוף. על האגם אמרתם שזה ייפתח בפסח, פסח זה עוד שבוע.
(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה.

נדב דואני: 100 מיליון שקל השקעתם בעבר, אף אחד לא נהנה מזה, חוץ מחי שמצטלם שם, אף אחד לא נהנה מזה.

חיים שאבי: אני לא אמרתי את זה, תחדד, אתה אומר דברים שלא אמרתי.

נדב דואני: אני מודה השגתי גבול, נכנסתי פנימה וראיתי מים וראיתי גשר ומאוד יפה, אבל חוץ מזה אין שם כלום.
(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מעלה,

נדב דואני: הסתכלתי מהר הזבל, ראיתי למטה חורבה, אמרתי, בוא נראה מה זה החורבה הזאת. 100 מיליון שקל, אני אצטט אותך, סוף סוף משקיעים כסף שהציבור נהנה ממנו, 10 מיליון, אבל השקעתם 100 מיליון, ועוד אתם מבזבזים על דברים....

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני אחדד שגם בדברים שאנשים נהנים, יש לכם מה להגיד, זה מה שאני התכוונתי.
(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: כשהכסף עובר.....**מדברים יחד**

חיים שאבי: אין לזה קשר להצבעה הזו, שינוי מקורות מימון, הגעתם לי לאולם ספורט.

עדי ברמוחה: אולי גם שמה לא נעמוד בקרטיונים...

(מדברים יחד)

חיים שאבי: הקשר היחידי, סליחה. הקשר היחידי שהכסף הזה לא הלך לאיבוד ואנחנו נקבל אותו.
(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: כדי שלא יקרה מצב שזה באמת ילך לאיבוד, האם שם אנחנו עומדים בקריטריונים?

חיים שאבי: כן, זה אולם ספורט, זה הכל בסדר. אני מעלה את זה להצבעה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: מי בעד התב"ר?

ניצה משה: מי בעד?

(מדברים יחד)

ניצה משה: תקווה, מאיר? יואב?

חיים שאבי: נו, יגאל, אביאל, כוכבי, מי בעד? מי נגד?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אני בעד מגרשים, אני גם בעד תכנון טוב, שקיפות בכסף ציבורי, בעד ביצוע תואם

לתוכנית. כל מיני דברים שאתה לא יודע...

חיים שאבי: מי נגד? אמיר, יעל, נדב נגד? מי נמנע?

הצבעה:

9 בעד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל,

אביאל אברמוביץ, מאיר חלוואני.

2 נגד: אמיר כוכבי, יעל ברזילי.

3 נמנעים: נוה גור, עדי ברמוחה, נדב דואני

החלטה מס' 33/17:

מועצת העירייה מאשרת שינוי מקורות מימון בתב"ר 1247 – שדרוג מגרשי כדורגל.

תב"ר מס' 1247 – שדרוג מגרשי כדורגל ע"ס 6,542,800 ₪.

בקשה לשינוי מקורות מימון: הפחתה הרשאת ווינר ע"ס 1,542,800 ₪

הגדלה קרן פיתוח מ – 5,000,000 ₪ ל – 6,542,800 ₪

מקורות מימון לאחר השינוי:

קרן פיתוח – 6,542,800 ₪ .

התב"ר אושר בעבר :

ישיבה מס 3 מיום 10/3/2011 ע"ס 4,000,000 ₪ במימון קרן פיתוח,

ישיבה מס 16 מיום 29/12/2011 ע"ס 5,000,000 ₪ -

מקורות מימון : ווינר – 1,000,000 ₪, קרן פיתוח – 4,000,000 ₪ .

ישיבה מס' 4 מיום 19/4/2012 ע"ס 5,542,800 -

מקורות מימון : ווינר 1,542,800 קרן פיתוח 4,000,000 ₪.

ישיבה מס' 8 מיום 25/7/2012 הגדלה מ- 5,542,000 ₪ ל – 6,542,000 ₪ -

מקורות מימון : ווינר - 1,542,800 ₪ וקרן פיתוח – 5,000,000 ₪.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: תודה רבה, התב"ר אושר.

סעיף ד- בקשה להגדלת תב"ר מס' 1405

חיים שאבי: ד' יש? בקשה להגדלת תב"ר מספר 1405, השלמת מתחמים קיימים על סך 25 מיליון, הגדלה מ-25 מיליון ל-35 מיליון, סך הכל הגדלה 10 מיליון שם במימון קרן פיתוח, מקורות מימון לאחר שינוי קרן פיתוח, 35 מיליון. התב"ר הזה אושר בעבר, בישיבה מספר 15 ב-23.12.14 של 25 מיליון.

אמיר כוכבי: אם מקודם חשבת שפספסתי משהו על הבחירות, עכשיו אני בטוח שפספסתי. אפשר רק שאלה, חיים, שאלה רצינית, כמה יש בקרן הפיתוח הזאת שעכשיו פתאום מעמיסים עליה?

חיים שאבי: בקרן הפיתוח, זה דבר,

אמיר כוכבי: כמה יש היום? אתה קם בבוקר, אתה הולך לבדוק בבנק, כמה יש?

חיים שאבי: אז אני, אז תקשיב, קודם כל, יש מספיק כסף.

אמיר כוכבי: כמה? תשובה אמיתית אני שואל.

חיים שאבי: אבל, כמו שאתה יודע, אנחנו מאוד מאוד מסודרים והכסף הזה צבוע.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: הוא פשוט, לכל תב"ר יש את הייעוד שלו ויש, ברוך השם, ושיהיה עוד.

נדב דואני: זה מספר מדויק, ברוך השם? להמיר את זה בגימטריה?

חיים שאבי: כן.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: חיים, אני שואל ברצינות, יש סכום היום בקרן פיתוח שאנחנו יודעים מה הוא, כדי לדעת מה מהדברים האלה בכלל רלוונטי?

חיים שאבי: דרך אגב, בישיבת וועדת כספים יש לך את המספרים גם.

אמיר כוכבי: אני לא חבר בוועדת כספים.

עדי ברמוחה: גם אני לא חברה, אתה גם לא נותן לי להיכנס.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אם זו תשובה שצריך לבדוק אני מוכן לחכות.

חיים שאבי: אם אתה רוצה מספרים מדויקים אנחנו נעביר לך, התחייבות. תודה, אני מעלה את זה להצבעה.

אמיר כוכבי: ניצה, את רושמת את ההתחייבויות של חיים? כי הוא מפזר פה צ'קים חסרי כיסוי.

נדב דואני: לאן הכסף הזה הולך?

חיים שאבי: קודם כל צירפנו לכם מפה ממהנדס העיר.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני, בוא, אנחנו לא מתכוונים לבזבז סתם זמן, יש מתחמים חדשים בעיר, יש הרבה מתחמים וקיימים, ואנחנו,

נדב דואני: רגע, רגע, האם כל המתחמים המסומנים עומדים ליהנות מהתב"ר הזה?

(מדברים יחד)

נדב דואני: רגע, מה עם גרינברג? אבל איזה, גם דרומי, גם צפוני?

נדב דואני: מתי שלב ב'?

סרג'יו וולינסקי: כשאנחנו מתחילים עם ... ברגע שנגמור את הדרומי, נתחיל ב'.

נדב דואני: אבל כסף, כל הכסף שיש לכם כרגע זה לדרומי. רגע, לא, נשאלת שאלה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: יש פה מתחם שלם, לא יודע, זה ריק, אין פה כלום, או שאני טועה, אין שם כלום, אבל

שם עומדים לעשות פיתוח?

סרג'יו וולינסקי: הם עומדים להגיש היתרים ולכן אנחנו צריכים להסדיר.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנשים חיים שם, ילדים ברחובות ואתם כלום.

חיים שאבי: סרג'יו.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני אענה, התב"ר הוא,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: תקשיב רגע, אני רוצה לענות לך, אני רוצה לחדד לך את הנושא, מה התב"ר? השלמת

מתחמים קיימים, יש ברחבי העיר, ברחבי העיר,

(מדברים יחד)

נדב דואני: זה מתחם חדש.

אמיר כוכבי: זה רק מערב העיר.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: תקשיב, סרג'יו,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מבקש לא לענות. אני רוצה להסביר לך משהו. אני רוצה לענות לך דבר פשוט. מתחמים קיימים זה ברחבי העיר, אוקי? זו החלטה של מהנדס העיר וראש העיר ואגף התשתיות איפה מפתחים ואיפה פועלים. זה שהוא צירף לכם וסימן לכם, היום הוא יכול לסמן לכם פה, מחר הוא יסמן לכם שם, זה נכון? אז זהו, זה מתחמים קיימים. לא צריך גם לסמן לכם, יש פה עשרות מתחמים קיימים.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: לא הבנתי, אתה אומר שהמידע שאתם מביאים לחברי המועצה הוא לא מידע מדויק? עדי ברמוחה: לא, הוא חידד לכם,

(מדברים יחד)

נדב דואני: מנסים להבין, חיים, מה סדרי העדיפויות שלכם. עכשיו רגע, כשאני מסתכל על המפה, אני אשמח סרג'יו לשמוע, אני לוקח, בסדר? אתה תבקש, אין ברירה, זה המשחק, ואני אשמח שתדבר. אני רואה פה מתחם ריק, אין בו שום דבר, כלום, אין בו נפש חיה. עכשיו יש בו נחשים ועקרבים. אבל אם אתה הולך טיפה מזרחה, 1200, אין שם כלום, חברה, תטפלו במתחמים הקיימים, איפה שאנשים גרים. מדובר על גרוש וחצי מהתקציבים שאתם מגלגלים פה.

חיים שאבי: אבל תקשיב שנייה, אני רוצה להסביר,

נדב דואני: אנחנו תכף נדבר על בית הספר הדמוקרטי שאין לו מבנה, למה אתם לא מטפלים בדברים שצריך,

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אתה נגד המתחמים הקיימים?

נוה גור: ממש לא, אני מסתכל במפה שהגשתם הר/485 על 46/א ריק, אין שם כלום, אני לא רואה אפילו בית אחד, אני לא רואה שום דבר, אז אני מנסה להבין מה סדרי העדיפויות שלכם, אני בסדרי העדיפויות שלי הייתי אומר שאת התקציב שמיועד למתחם הזה, שאמורים ל היבנות שם בניינים גבוהים, הייתי כרגע עוצר, מפנה את המשאבים האלה לגרינברג צפון, מפנה את המשאבים האלה ל-1200 ושם הייתי משקיע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: היטלי השבחה, זה הסיפור? איך אמר לי אחד מסגני ראש העיר, הבחירות מגיעות, אנחנו צריכים היטלים, נפתח מתחמים שאנחנו,

חיים שאבי: זה לא אני.

נוה גור: זה לא אתה ולא יואב.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה.

נוה גור: למה לא נתת לי תשובה?

חיים שאבי: אני אתן לך תשובה ואני מסכם. התב"ר זה מסגרת עם נושא. יש פה מספר 35 מיליון והנושא הזה מתחמים קיימים עיר. המפה הזו זה יתר שקיפות והוא מחדד לך מה הוא רוצה לעשות בחודשיים הקרובים. מחר הוא יכול להחליט משהו אחר, בסדר עדיפות כזה או אחר, זה מתחמים קיימים, זהו, פשוט.

נדב דואני: ואז המלצה?

חיים שאבי: זה ההמלצה, לצורך העניין, מחר הוא יכול לקבל החלטה אחרת גם, נכון, סרג'יו?

נדב דואני: אתה יודע מה, אני מקווה שתשנו את התוכניות שלכם ותשקיעו בצפון וב-1200.

(מדברים יחד)

נוה גור: אני מבקש, לאור מה שאתה שואל להפנות פה שאלה גם ליועץ המשפטי, אם אפשר, בנושא הזה, יש פה סיטואציה לפני כשנתיים העליתי פה הצעה לסדר שמתייחסת לאחד המתחמים הללו, למתחם הר/485/18, למשל, ושם אתה מגלה שאנשים שקונים בית מתגוררים במשך שבע שנים, עשר שנים ולפעמים יותר, ללא פיתוח של האזור שבהם הם גרים, לא כבישים, לא מדרכות, לא שום דבר. אמר היועץ המשפטי שיש הוראות ברורות בחוק שאומרות מה מותר לרשות מקומית ומה לא. הרי אותו אדם שנכנס ובונה את ביתו במאות אלפי שקלים, משלם פיתוח, היטלי תיעול, היטל השבחה כמובן וביוב ומים וכן הלאה, לצורך זה שכשהוא יגור בביתו, גם אם הוא לא הבית הראשון, כשיגור בביתו יהיה לו את התנאים הראויים ואת הפיתוח הראוי, ואני מבקש שהיועץ המשפטי יסביר מה החוק בעניין הזה אומר? האם מותר לרשות מקומית לגבות היטלי פיתוח והשבחה וכן הלאה, מאותו תושב ואחרי זה במשך שנים להשאיר אותו כך ללא פיתוח. מה הסמכות של הרשות המקומית?

חיים שאבי: אז אני אענה לך.

נוה גור: ביקשתי מהיועץ המשפטי.

חיים שאבי: אני אענה לך תשובה לפני היועץ משפטי.

נוה גור: אם גם אתה וגם היועץ המשפטי, אני אשמח.

חיים שאבי: הנושא זה בקשה להגדלת תב"ר 405, אין לזה שום קשר לשאלות שלך. אם יש לך שאלות כאלה מפולפלות, תגיש אותם בשאלות, זה לא הזמן.

נוה גור: תודה רבה.

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה, בוא.

- נוה גור: לא, לא, סליחה, שנייה.
- חיים שאבי: לא, אל תשאל אותי שאלות, אנחנו לא פה בשאלות ותשובות,
- נוה גור: חיים, אתה.
- חיים שאבי: אנחנו לא בשאלות ותשובות.
- חיים שאבי: אנחנו לא בחידון, נראה לי שאנחנו בחידון פה, יועץ משפטי אם מותר, אם אסור.
- נוה גור: שאלתי אותך שאלה, אתה אמרת שיש פה מפה שמעידה על כוונותיו של ראש העירייה היכן להשקיע את הכספים הללו, אני צודק או לא?
- חיים שאבי: לא. המפה שצירפו לכם היא מסמלת כמה מתחמים קיימים שבכוונת העירייה, כנראה בתקופה הקרובה לפתח אותם.
- נוה גור: מעולה.
- חיים שאבי: זה לא מונע ממנה לפתח מתחמים אחרים במקומות אחרים. עד כאן זה מובן, על זה הדיון. אבל על זה הדיון.
- נוה גור: חיים, על מה אתה כועס? יש לך בר מצווה היום?
- חיים שאבי: לא בר מצווה,
- נוה גור: לי יש בת מצווה.
- חיים שאבי: יש לי חתונה היום.
- נוה גור: מזל טוב. אתה מתחתן המון, דרך אגב. אני שואל אותך שאלה מאוד חשובה וכנה, רגע, שנייה.
- חיים שאבי: אין לזה קשר עכשיו,
- נוה גור: יש לזה קשר.
- חיים שאבי: ויועץ משפטי לא יכול לשלוף לך תשובות כאלה, הוא צריך ללמוד את הנושא.
- נוה גור: אתה מעדיף להוציא את הדברים מהקשרם תמיד, ואני שואל שאלה מאוד חשובה, אמרת שהוא יכול מחר,
- חיים שאבי: אם זה פשוט, בטח.
- נוה גור: שיענה, אז תן לו לענות.
- חיים שאבי: כל מה שפשוט אצלי, זה פשוט.
- (מדברים יחד)
- נוה גור: רק תענה במורכבות.

ירון סולברג: ראשית, בזמנו כשפנית ניתנה תשובה לאחר בדיקה עם מחלקת התשתיות והתשובה אומרת את הדברים הבאים: מבין ארבעה היטלים שתושבים משלמים, היטל סלילה, היטל תיעול,

מים והיטל ביוב, מחצית מזה מטופל על ידי תאגיד המים והביוב, נושא המים ונושא הביוב, ולכן זה לא נמצא כרגע על שולחן המועצה. נותרנו עם שני מרכיבים סלילה ותיעול, לגבי התיעול, יש לו מנגנון מסוים שבו העירייה דואגת לתיעול באזור כאשר כל הוד השרון היא אגן היקוות אחד, ועובדה שהבתים בשכונה היא, למיטב זיכרוני, זה היה שכונת תל דן, אם אני זוכר נכון, אז אין שם הצפות. כלומר, העירייה מבצעת וביצעה בעבר פעולות תיעול לניקוז המים, כדי שלא תיגרמנה הצפות. נותרנו עם נושא הסלילה.

נוה גור: לא הבנתי. היא ביצעה שם עבודות?

ירון סולברג: משום שהתיעול הוא לאו דווקא ברחוב מסוים, הניקוז בכל תא השטח, כי יכולה להיגרם הצפה אם הניקוז גם קילומטר ממך, צפונה או מערבה, אז הבתים יכולים להיות מוצפים ולכן, לפי חוק העזר, כל הוד השרון היא אגן היקוות אחד. לגבי הסוגיה האחרונה של הסלילה.

נוה גור: רגע, רק להבין, המשמעות היא שאתה אומר פה, שעבודות הסלילה,

ירון סולברג: לא נגעת בסלילה, עד עכשיו.

נוה גור: עבודות התיעול באותה שכונה בוצעו כדין. נשארנו עם השבחה.

ירון סולברג: כן. רק שנייה, אני לא בטוח שהשבחה רלוונטי, אני תכף אגע בזה.

נוה גור: בבקשה.

ירון סולברג: אני אתייחס לסלילה. הסלילה, סלילת רחוב מורכבת מכביש ומדרכה. התושבים, למיטב בדקתי עם מר קסלמן, מגיעים לביתם עם מכוניות, הם נוסעים וקיימים כבישים במקום. לגבי סוגיית המדרכות, שאיתה נותרנו בעצם, מבדיקה שנעשתה, שוב, אתה עוררת את זה למיטב זיכרוני לפני שנתיים, משהו כזה, למיטב זיכרוני, התשובה שקיבלנו ממחלקת תשתיות הייתה שאותם תושבים שאין ליד ביתם מדרכה, גם לא נגבה היטל סלילה לגבי מרכיב המדרכה. כלומר, לגבי סלילת כביש נגבה, לגבי המדרכה לא נעשתה גבייה.

(מדברים יחד)

ירון סולברג: ולכן, ככל שקיים, הסברתי את הכלל עד עכשיו. יחד עם זאת, וכפי שאמרנו אז, ככל שקיים מקרה שבו תושב מסוים שילם היטל סלילה גם על סלילת מדרכה, ואין ליד ביתו מדרכה וחלפו 12 חודשים מהמועד שבו העירייה הודיעה על כוונתה לסלול והיא לא סללה, אותו בן אדם העירייה תחזיר לו את היטל הסלילה וכאשר היא תסלול מדרכה, הוא תדרוש ממנו את סלילת המדרכה. אני מפריד את זה מהכביש, אני מתייחס למרכיב סלילת המדרכה בלבד. כך שבאופן כללי, למיטב זיכרוני, מהתשובה של מנהל מחלקת תשתיות, לא התעוררה בעיה. יחד עם זאת, אם יש מקרה פרטני ויכול להיות שנעשו טעויות, אפשר לבדוק ולתת מענה. לגבי היטל השבחה, זה לא כנגד פעולות מסוימות בתחום הסלילה או בתחום הביוב, אלא בכלל לפיתוחה של העיר, ולכן אין בזה פסול, כי אותם ילדים שלומדים שם לומדים גם בבתי ספר ויש שירותי תשתיות על שניתנות לשכונה ולכן כספי היטל השבחה לא צבועים לטובת פיתוח התשתיות, כפי שאמורים להיות צבועים כל כספי היטלי הפיתוח.

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד בקשה להגדלת תב"ר מספר 1405?

ניצה משה: שאבי, נועם, כנרת, חנוכה, תקווה, יגאל הררי, אופיר, אביאל. מי נגד? אמיר, יעל. מי נמנע? נדב, נוה, מאיר ועדי.

הצבעה:

8 בעד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל,

אביאל אברמוביץ.

2 נגד: אמיר כוכבי, יעל ברזילי.

4 נמנעים: נוה גור, מאיר חלואני, עדי ברמוחה, נדב דואני.

החלטה מס' 34/17:

מועצת העירייה מאשרת בקשה להגדלת תב"ר מס' 1405:

תב"ר מס' 1405 – השלמת מתחמים קיימים ע"ס 25,000,000 ₪ ,

הגדלה מ- 25,000,000 ₪ ל- 35,000,000 ₪ .

סה"כ הגדלה 10,000,000 ₪ במימון קרן פיתוח.

מקורות מימון לאחר השינוי:

קרן פיתוח – 35,000,000 ₪ .

התב"ר אושר בעבר:

ישיבה מס' 15 מיום 23/12/2004 – סך 25,000,000 ₪

מקורות מימון: קרן פיתוח – 25,000,000 ₪ .

חיים שאבי: תודה רבה. התב"ר אושר.

סעיף ה- בקשה להגדלת הסכם התקשרות (מכרז 50/12) עם חברת קומפלוט

חיים שאבי: נושא ה', בקשה להגדלת הסכם התקשרות, מכרז 50/12 עם חברת קומפלוט, מכתבו

של מהנדס העיר הועבר אליכם, יש למישהו שאלות? אני מעלה את זה להצבעה. מי

בעד ההגדלה?

ניצה משה: חיים, יואב, כנרת, חנוכה, תקווה, נוה, מאיר, יגאל הררי, אופיר, אביאל. מי נגד? מי

נמנע? עדי נמנעת. סליחה, לא. אתם נמנעים? יעל ואמיר נמנע וגם נדב נמנע.

עדי נמנעת.

הצבעה:

10 בעד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר

טואיל,

אביאל אברמוביץ, נוה גור, מאיר חלואני.

4 נמנעים: עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

החלטה מס' 35/17:

מועצת העירייה מאשרת את הגדלת הסכם התקשרות (מכרז 50/12) עם חברת קומפלוט.

בהתאם לנספח ד' שצורף להזמנה לישיבת המועצה מן המניין מס' 6/17.

נושא ו'- בקשה להגדלת הסכם התקשרות (מכרז 66/12) ועדכון תקציב 2016

חיים שאבי: תודה. אני עובר לנושא ו',

(מדברים יחד)

חיים שאבי: בקשה להגדלת הסכם התקשרות, מכרז 66/12 לעדכון תקציב 2016, קבלן הטיאוט, חברת פורד מערכות. מצורף מכתבו של מנהל אגף שפ"ע נספח ה', הועבר אליכם, יש למישהו שאלות?

נדב דואני: כן. הייתה לי שיחה עם אחד מחברי המועצה לפני שבוע בערך, יש בינינו מחלוקת לגבי.

(מדברים יחד)

נדב דואני: תכף תראה, אתה תבין, יש לנו מחלוקת לגבי איכותו של ראש העירייה חי אדיב, האם הוא טוב, הוא חושב שהוא טוב, אני חושב שהוא לא. עכשיו,

(מדברים יחד)

נדב דואני: אמרתי לו, תראה, יש לנו מחלוקת קשה לגבי חי, אבל כשאתה יוצא מהבית, פותח את דלת, יוצא החוצה, מלוכלך, אומר לי נכון, אז פה אין לנו מחלוקת, עכשיו, גם לכם יש עיניים, איפה יגאל הררי? הוא מחזיק חזות פני העיר. השארת לו איזה תיק אחד.

חיים שאבי: אני יו"ר הוועדה לאיכות הסביבה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: תשמע, חיים, אתה יודע שאני אוהב אותך, אבל לא כמו,

(מדברים יחד)

נדב דואני: אתה יודע, והעיר באמת העיר מלוכלכת, זה עובדה, העיר מלוכלכת, הגינון בקריסה, הכל יבש, הפרחים נהרסו, פרחים חדשים צריך להחליף הכל מחדש. קבלן הגינון תובע אתכם. אתם מביאים פה עוד כסף, על מה? על מה תוספת? יש מנהל אגף טוב, שהצליח בעירייה אחרת, ואני מנסה, אני חושב לעצמי, איך זה יכול להיות שכל כך הרבה מנהלים טובים, שמצליחים בערים אחרות, מגיעים לפה ונכשלים? עכשיו, בינינו, אנחנו מבינים שזה לא הבעיה איתם, זה הבעיה במערכת, עם שני אנשים שלא נמצאים פה, עם ראש העירייה והמנכ"לית. עכשיו, העיר בקריסה, אז על מה אתם מבקשים עוד כסף? על מה התוספת? האם אתם יכולים להבטיח שבעקבות התוספת הזאת נוספו עוד כבישים? איזה כבישים?

עדי ברמוחה: והם הבטיחו, אז מה?

נדב דואני: לא, אני מנסה להבין, אני רוצה לדעת האם אפשר להבטיח לי שהעיר הזו תהיה נקייה? שאפשר לצאת החוצה ואין זבל ברחובות ושעושים גינון כמו שצריך ושאין צואה של כלבים? האם אפשר להבטיח שיהיה פה פיקוח? האם אפשר להבטיח שיהיה פה סדר? האם אפשר להבטיח שיהיה פה נעים להסתובב ברחובות? אתה יודע מה, חיים, זה לא תלוי בך, ולכן אתה גם לא יכול להבטיח, וגם אם ראש העירייה, חיים שאבי: אני מתחייב...

(מדברים יחד)

נדב דואני: אל תתחייב. אני יודע שגם אם ראש העירייה היה פה וגם אם המנכ"לית הייתה אומרת, לא הייתי מאמין להם, כי בסוף, הוא במשך 13.5 שנים נכשל והיא בכמה שנים שהיא נמצאת פה, אז אני אצביע נגד זה, מהסיבה הפשוטה שאתה לא יכול להבטיח לי, אתם לא יכולים שהעיר הזאת בסופו של יום,

(מדברים יחד)

נדב דואני: תוספת, עליית שכר, תוספות של כבישים.

חיים שאבי: הגדלת הסכם התקשרות, עוד חודשיים, שלושה חודשים, מה קשור?

נדב דואני: תקרא בהסבר. באמת כואב שאתם מביאים את התוספות האלה ובסוף הם מתאיידות באוויר, כמו ה-100 מיליון שהתאדו באגם, וזה חבל, כי באמת צריך להשקיע בדברים האלה, כי יש לכם עובדים טובים, יש לך מנהל אגף טוב שם, שיודע את העבודה, הוא מכיר את החומר, הוא שוחה בחומר, אם תתנו לו לעבוד, הוא יכול להצליח.

חיים שאבי: אתה בקיא בכוח אדם.

נדב דואני: ברוך השם, כן, אני מכיר מנהלים שיש פה, אצלי אין חסינות, זה שעובד עירייה זה לא אומר שהוא קדוש, צריך להעביר עליו גם ביקורת. וכואב לי שהמנהלים הטובים נכשלים בגלל הניהול הכושל של ראש העירייה והמנכ"לית שלא נמצאת פה.

מאיר חלואני: אני מבקש להגיד לך, אתה זה שמתחייב. דווקא פה קיבלנו הסבר מאלף ממנהל אגף שפ"ע, ואם תיתן הזדמנות למישהו לדבר פה, אז כולנו היינו מבינים טוב מאוד על מה מדובר.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: צביקה, יש לך גם משהו פשוט? רק פשוט. קודם אמרו פשוט ולא היה

נדב דואני: אז על מה הצבעת?

(מדברים יחד)

צביקה בלומנשטיק: אני אתייחס רק לבקשת ההגדלה. התקציב שתוכנן לשנת 2016 תוכנן ב-2015 על בסיס חוזה שהוציאו אותו בסוף 2013. כולכם בוודאי יודעים שחלו שינויים דרמטיים בין '13 ל-'17 גם בכבישים, גם במתחמים, גם בהגירה החיובית לעיר, גם בקילומטרז'. וצריך להתאים את הניקיון לאותם מספר קילומטרים ולא פחות מזה. תוכנן תקציב כמו שתוכנן, הוגדל במהלך השנה, לצורכי ניקיון, אבל באמצע שנה גם, זה 1.7, הממשלה העלתה את שכר המינימום. כשבוחנים בשנת '15, '16 מה קרה עם שכר המינימום, הוא עלה ב-12.5%. זאת אומרת, ולפי החוק ולפי החוזה, חייבים לשלם את שכר המינימום, עם כל הפנסיות, 880,000 היינו צריכים להוסיף לתנאי השכר שעל פי החלטות הממשלה, מ-'15 דרך '16, אבל צריכים לקבל פה החלטה, האם ה-880,000 האלה נוספים לתקציב ואתה בעצם מקצץ מהניקיון? או להגדיל בצורה כלשהי את הניקיון יחד עם הגדלת השכר, תנאי השכר. נכון שהעירייה הגדילה במהלך השנה ב-6.5 מיליון ל-7.8, הייתה הגדלה, אבל, לא לקחנו בחשבון, וגם לא קיבלנו את הגדלות השכר, רק בינואר פברואר, אחרי שהשנה נסגרה, קיבלנו את כל החשבוניות של הגדלת השכר. בסופו של דבר, הסתכם ב-438,000 שקל כחריגה מתחום מה שהוקצה. זה עדיין במסגרת החוזית היה, שמצריך כמובן מעל 25% אישור מועצה, אבל, לנגד עיני עמד השיקול לנקות יותר את מתחם 1200, גרינברג, גיורא, נווה נאמן, מקומות שהיו פשוט, לא קיבלו בצורה מספקת מה שהיו צריכים לקבל. עשינו איזון מסוים, הייתה חריגה שהוסברה, נבדקה גם על ידי מבקר העירייה,

נדב דואני: צביקה, אתה מתכוון לצאת למכרז חדש?

צביקה בלומנשטיק: אנחנו כרגע, לאור ההגדלה מסוף '13 עד '17, נקבל החלטה לצאת למכרז חדש. אנחנו כרגע בפאתי המכרז, בסיומו. אני מאמין שבמהלך יוני, תחילת יולי, יהיה כבר קבלן זוכה חדש, עם מפרט שמתאים יותר לעיר.

נוה גור: רק שאלה לי, בהמשך למה שאתה אומר. מסך כל העלייה, כמה זה נגזרת של הצורך להשלים פה עלייה בשכר?

צביקה בלומנשטיק: 880,000.

נוה גור: מתוך כמה?

צביקה בלומנשטיק: סך הכל סיימנו את השנה ב-8.2. היה צריך הגדלה של עוד 400,000 שקל, זה מה שהיה חסר.

נוה גור: אז מה זה ה-880?

צביקה בלומנשטיק: אם אני מסתכל מתחילת '16 עד '15, '16, 880,000. ההגדלה הייתה מ-6.5 ל-7.8 החריגה הייתה עוד 400,000 שקל. ל-8.2. כבר אני יכול להגיד שבמכרז החדש, מה שנראה לעין, שהסכומים יהיו בערך מה שאני, למה שאני מתכוונן.

נוה גור: אז צביקה, רק להשלים לך עוד משהו אחד, א', אנחנו נצביע בעד, כי אני חושב שחייב להיות פה שינוי בעיר, בכל מה שקשור לנושא הזה. יחד עם זאת, כשאתה מדבר על 2013, שאז הייתה ההתקשרות עם אותו קבלן, לא היו הפתעות מ-2013 עד 2017. לרשות מקומית אין הפתעה שמחר יש כביש חדש, אגב, גם לא היה כביש חדש. לרשות מקומית לא הייתה הפתעה לגבי מתחם 1200, וגם לא לגבי גרינברג ונווה נאמן, אז אמנם אתה לא היית פה אז, בסדר, ראש העיר כן היה, גם המנכ"לית הייתה כאן, וכאשר מתקשרים לחמש שנים קדימה או לתקופה כזו או אחרת, לא יכול להיות שיש הפתעות בנושא הזה, הפתעות שמונחות מהמשלה, אנחנו יכולים לכבד אותם ואנחנו יודעים שהשלטון המרכזי נוגס כל פעם בשלטון המקומי. יחד עם זאת, יש לי תחושה שחלק מהכספים הללו הם תוצר של ניהול לא תקין ואת זה צריך לראות שמתקנים להמשיך.

חיים שאבי: תודה רבה. כן, אמיר.

אמיר כוכבי: אמרת בשולי הדברים שלך שהתכנון לא היה תואם למצב בשטח, התכנון של המכרז? צביקה בלומנשטיק: לא אמרתי את זה. אמיר כוכבי: זה מה שאני הבנתי.

צביקה בלומנשטיק: לא, אמרתי שההסתכלות ב-2013, חמש שנים קדימה, כנראה שלא הייתה מספקת, אני לא יודע, לא הייתי בתכנון של '13, '14, קשה לי להגיד את זה, אני מעדיף להימנע מזה.

אמיר כוכבי: אני שואל את זה, כי למיטב הבנתי, זו גם התשובה של העירייה, ושל קבלן הגינון, כל הסיפור של העזיבה של קבלן הגינון את העבודה שלו.

צביקה בלומנשטיק: הוא לא עזב, אני העפתי אותו מפה.

חיים שאבי: הוא הועזב.

אמיר כוכבי: אני מניח שזה תלוי בבית משפט, אני מעדיף להאמין לך כמובן, אבל זה בינתיים נראה אחרת.

צביקה בלומנשטיק: יש את כל הפרוטוקולים.

אמיר כוכבי: הסיפור הזה של תכנון מכרזים שלא עומדים אחרי זה בדרישות הקיימות בשטח, זה משהו שחוזר על עצמו הרבה? אולי זה לא שאלה אליך.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אולי מחזיק תיק תשתיות, הייתי בטוח שזה הררי, אבל הוא יצא.

דובר: יגאל יושב ראש הוועדה של התכנון, סליחה, חיים.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: יש תנועות לפה ולפה, פתאום הכל צומח.

אמיר כוכבי: השאלה האם בתכנון המכרזים שהעירייה מבצעת, יש כשל מהותי שחוזר על עצמו

שגורם לזה שאחר כך כל פעם באים ומבקשים עוד כסף כדי להשלים את הביצוע של

הדברים.

חיים שאבי: הייתי מציע לך להתעניין ברשויות אחרות, שתבין שמצבנו מצוין.

אמיר כוכבי: אני מתעניין בער בה אני חבר מועצה.

חיים שאבי: אני אומר לך שהמצב שלנו מצוין בין התכנון לביצוע.

אמיר כוכבי: לבוא ולבקש פה 800 ואם אני לא טועה, גם רכב הטיאוס שקנינו היה מחוץ לתקציב

הרגיל, נכון?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: הוא גם היה תוספת.

צביקה בלומנשטיק: לא, הרכב טיאוס הוא במקום שני כלי רכב קטנים, שכבר סיימו את הקריירה

שלהם, והוא יחליף אותם בטרייד אין.

אמיר כוכבי: אישרנו את זה מזמן, זה עוד לא קרה?

צביקה בלומנשטיק: זה תהליך, שהכנסתי לתוכנית עבודה 17', כרגע הוא נמצא בתהליך,

אמיר כוכבי: גם זה היה בתקציב בלתי רגיל ולא בתקציב שוטף, נכון?

צביקה בלומנשטיק: כן.

אמיר כוכבי: נשאלת פה השאלה,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: האם בניהול השוטף, היום יומי של העיר, בראייה ארוכת הטווח, בביצוע מכרזים

שאמורים לתפקד פה שנה, שנתיים, שלוש, ארבע, חמש, אתם לוקחים יועצים

שמציגים מכרז א', על בסיס המכרזים האלה זוכות חברות ואז בפועל, או שהדרישות

משתנות והעלויות צומחות ואז צריך לאשר עוד דברים,

חיים שאבי: אתה יכול להיות ממוקד? זה סיסמאות מה שאמרת. להגיד אתם לוקחים,

אמיר כוכבי: ראיתי מהפרצוף שלך שזה לא היה ... אתה פשוט לא רוצה לענות על זה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: תן לי להכניס לך את זה, חיים, האם אתה מוציא מכרזי הפסד בכוונה כדי להגדיל

מכרזים אחר כך על ידי תקציבים בלתי רגילים?

חיים שאבי: אני יכול להגיד לך שהיה פה רכז חוזים ומכרזים...

אמיר כוכבי: רק תענה לי בכן או לא.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: למיטב ידיעתי, לא.

אמיר כוכבי: למיטב ידיעתך, לא. תודה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: תודה שלמיטב ידיעתך, סגן ראש העירייה מחזיק תיק תשתיות, למיטב ידיעתו, לא.

חיים שאבי: אני יכול להגיד לך שהיה פה רכז חוזים ומכרזים, אחד הישרים בעולם, לא בארץ.

אמיר כוכבי: איפה הוא?

חיים שאבי: הוא יצא לפנסיה. ואני יכול לסמוך את ידי במאה אחוז שהוא עשה את זה כדת וכדין.

אני מעלה את זה להצבעה. דקה, נחדד עוד משהו, אנחנו מעלים פה שני סעיפים

שאושרו בוועדת כספים, אחד זה הגדלת ההסכם ל-8.2 מיליון ש"ח, והדבר השני זה

הגדלת תקציב לשנת 2016 בסך 438,000 ש"ח.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: בסעיף אחד יש שני נושאים. הגדלת ההסכם והגדלת התקציב לשנת 2016. זה אושר

בוועדת כספים, מאיר. אז אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: זה אושר בגלל שהמנהל האגף שלך הסביר את זה כמו שצריך.

ניצה משה: חיים, יואב, כנרת, חנוכה, תקווה, נוה, מאיר, עדי, אביאל, אופיר, נדב. מי נגד? נגד

אמיר ויעל.

עדי ברמוחה: אתה רואה מה שקורה כשאתה נותן לבן אדם להסביר?

חיים שאבי: תודה. זה פשוט, אין בעיה. כל מה שפשוט, הכל בסדר.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני בהזדמנות זו מודה לתקוה גלם שהחליפה אותי בוועדה (כספים).

הצבעה:

11 בעד: חיים שאבי, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ,

נוה

גור, מאיר חלואני, עדי ברמוחה, נדב דואני .

2 נגד: אמיר כוכבי, יעל ברזילי.

החלטה מס' 36/17:

מועצת העירייה מאשרת את הגדלת הסכמ התקשרות עם קבלן הטיאוט, חברת "פורד מערכות" (מכרז 12/66) על סך 8.2 מ"ח ועדכון תקציב לשנת 2016 ע"ס 438,000 ₪ (בהתאם לנספח ה' שצורף להזמנה לישיבת המועצה) .

סעיף ז' - אישור המלצת הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת הכספים 2017.

חיים שאבי: נושא ז', אישור המלצת הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת הכספים 2017, בהתאם לחוזר משרד הפנים 4.06 על תיקוניו, לעמותות הפועלות בתחום הדת. כפי שהובאו לאישור בישיבת מועצת העירייה מן המניין 17-3 מיום 8.2.17.

אמיר כוכבי: מה זה על תיקוניו.

חיים שאבי: זה החוזר, יש שם תיקונים. זה משרד הפנים.

(מדברים יחד)

נדב דואני: חיים, אני חייב להגיד לך משהו, היועץ המשפטי נמצא? ירון, אני אשמח לתשומת הלב שלך בנושא. אתם החלטתם לעשות השנה דין לעצמכם, אתם החלטתם להפריד, בדרך כלל זה מגיע כמקשה אחת כל התמיכות ומצביעים.

חיים שאבי: זה הגיע, אתה היית בסין.

נדב דואני: לא הייתי בארץ. זה הגיע, ואז מתוך זה שלפתם שני נושאים, את הדת ואת התרבות ועכשיו אתם משנים אותם. כל העניין,

חיים שאבי: לא שינו.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: הוא מביא את זה רגיל. הם רצו לשנות, הם רצו להתעלל בעמותות ואז הם חזרו לקרקע המציאות.

(מדברים יחד)

נדב דואני: רגע, בסוף, עצם החוצפה שלכם לחשוב שאתם יכולים,

חיים שאבי: בושה, חוצפה, מה יהיה הסוף?

אמיר כוכבי: אני יכול להגיד לך מה יהיה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו חיפשנו במילון מילים קשות. אני חושב שעצם ההצעה הזאת, עצם החוצפה הזאת לבוא ולשלוף מתוך התמיכה הכוללת כל מיני תחומים ולחשוב שאתם יכולים לעשות בהם מה שאתם רוצים, למרות שנקבעו כללי משחק מראש, ואתם רוצים לשנות אותם תוך כדי משחק, זו חוצפה. ואני חושב, רגע, חיים, אתם יכולים לעשות את זה ואתם יכולים לשנות מה שאתם רוצים, הרי בסוף אתם מעבירים מה שאתם רוצים.

יגאל הררי: אתה עכשיו סתם מדבר.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אנחנו יודעים בדיוק מה הסיבה.

דובר: מה הסיבה?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אהבת אדם באשר הוא אדם.

חיים שאבי: אני מבקש לא להפריע לנדב.

נדב דואני: אני שמח שהסעיפים חזרו כמו שהם ולא שיניתם את כללי המשחק, אבל עצם הניסיון הזה, הוא ניסיון שאתם צריכים להתבייש בו.

יעל ברזילי: האמת שאנחנו גם מעולם לא דיברנו על הנושא הזה.

חיים שאבי: לא על כל דבר מדברים.

יעל ברזילי: בישיבה שמדברת על תמיכות אנחנו צריכים לדבר על הנושא של הדת, לקבל הצגה ופריסה על מה אנחנו מצביעים, לא קיבלנו מעולם סקירה כזו.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: הסבירו לכם.

יעל ברזילי: מתי הסברת? הורדתם את זה מסדר היום ולא העליתם את זה לדיון.

חיים שאבי: אני מציע לך, אם את רוצה באמת לראות את העשייה ואת הפעולות ואת הכספים שמושקעים בדת, אז את מוזמנת.

מאיר חלואני: אתה הזמנת פעם לזה? או שאתה מתחייב להזמין?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני מתחייב להזמין אותך.

מאיר חלואני: אתם בוחרים את מי להזמין. אני אשמח מאוד.

חיים שאבי: בשנה הבאה אתה תגיד שאתה רוצה להגדיל את הסעיף הזה.

מאיר חלואני: עכשיו תסביר.

חיים שאבי: הסעיפים לא השתנו. דקה, כוכבי.

אמיר כוכבי: אני רוצה להגיד משהו, מעבר לעניין שחשבתם שאתם יכולים לעשות פה מעשים שהם בניגוד לחוק, וזה נאמר לכם גם תוך כדי הישיבה, זה בעיקר מראה משהו על היכולת של חבר מועצה בקואליציה לעשות משהו. כי דבר אחד כן קבעתם שיהיה, קבעתם שיהיה דיון של וועדת המשנה לתמיכות שתדון בקריטריונים, בסעיפים, תעשה דיון מחדש. אני חבר בוועדה ואני מודה שאכן נשתל לי בל"ז פעמיים איזה פגישה, פעמיים זה בוטל. אני לא מבין אם אתם בקואליציה לא מסוגלים אפילו לקבוע פגישה עם אנשי המקצוע כדי לנסות להבין את הנושאים שאותם אתם רוצים לשנות, אני פשוט לא זוכר מי קבע את הזה, אני לא רוצה להמר. אז אני אומר קואליציה. אז אם מישהו נפגע, אני מצטער, הכוונה לא לפגוע. גם כשאתם עושים מעשה שאתם נורא בטוחים בו, ואתם לא מקשיבים לאמיר שהוא אומר לך שהוא מנוגד לחוק, לפחות תעשו אותו עד הסוף. תראו מה עשיתם, עיכבתם פה עכשיו מספר דו ספרתי של עמותות, גם בתרבות, גם בחינוך, עיכבתם להם תמיכות, פגעתם בעבודה השוטפת שלהם. תרבות ודת, סליחה. מה אמרתי? תרבות ודת. עיכבתם אותם, מרחתם אותם, אגב, במקביל, אני לא יודע אם אתם יודעים, העמותות כבר קיבלו מסמך משפטי מחייב שאת הכסף הם יקבלו, כל ההצגה שלכם, שאתם שולטים במשהו אפילו למקומונים זה לא נכנס. אני מציע שלהבא פשוט תשמרו על החוק, גם כשבא לכם לעשות משחק פוליטי.

חיים שאבי: מאה אחוז. אני מעלה את זה להצבעה.

יגאל הררי: אני יושב ראש הוועדה, לצערי לא התקיימו כי לא הצלחתי לקיים את הישיבות האלה, בגלל שחלק מהפקידים הבכירים של העירייה לא הסתדר להם, יש פקידים בעירייה שאין להם זמן לבוא לישיבות, הם עסוקים בחובות של ארנונה וכול מיני כאלה, וזה פחות חשוב להם, ולכן החלטתי שנביא את זה למועצה איך שזה ושנה הבאה נשנה את צריך לשנות.

חיים שאבי: תודה. מי בעד לאשר את המלצות הצוות המקצועי?

מאיר חלוואני: למה אין,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: קיבלת את כול החומר, מאיר. קיבלתם את זה בחבילה אחת.

מאיר חלוואני: אני רוצה לענות לך. גם אנחנו עסוקים בעוד כמה דברים חוץ מהפגישות האלה, היה אפשר לצרף את המסמך המקורי.

ניצה משה: זה לא מסמך, מאיר.

חיים שאבי: זה כל הדיסק הזה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אני אחדד שזה יהיה פשוט. אתם קיבלתם את כל החוברת עם הדיסק של ההמלצות של הצוות המקצועי למתן תמיכות. קיבלתם את הכל לפני חודש ומשהו, מתוך החבילה הזו נשלפו שני נושאים שלא אושרו בישיבה. היה לך חודש לבדוק ולהעמיק בחומר המסודר שקיבלת. אנחנו לא הבאנו שינוי מהסיבות ששמורות עמנו. אני מעלה את זה להצבעה, העמותות מחכות לאישור. מי בעד אישור הצוות המקצועי?

ניצה משה: מי בעד? נוה?

נוה גור: מה השאלה? אני עוד שנייה נענה.

(מדברים יחד)

ניצה משה: שאבי יואב, חנוכה, תקווה, מאיר, הררי, אביאל, אופיר, יעל ואמיר. מי נגד?

חיים שאבי: רגע, מאיר גם בעד. פה אחד. תודה. תודה רבה.

הצבעה:

11 בעד (פה אחד): חיים שאבי, משה חנוכה, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל

אברמוביץ, נוה גור, מאיר חלוואני, אמיר כוכבי, יעל ברזילי.

החלטה מס' 37/17:

מועצת העירייה מאשרת את המלצות הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת

הכספים

2017, בהתאם לחוזר משרד הפנים 4/06 על תיקוניו, בתחום הדת.

סעיף ח' - אישור המלצות הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת הכספים 2017

חיים שאבי: אותו דבר בתחום התרבות, אני מבין שמה שאמרתם לדת זה גם ברור שזה גם לתרבות. אז אני גם מעלה את זה להצבעה, מי בעד?

ניצה משה: אותו דבר? פה אחד.

חיים שאבי: אוקי. תודה רבה.

הצבעה:

11 בעד (פה אחד): חיים שאבי, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, נוה גור, מאיר חלוואני, אמיר כוכבי, יעל ברזילי.

החלטה מס' 38/17:

מועצת העירייה מאשרת את המלצות הצוות המקצועי למתן תמיכות לגופים ציבוריים לשנת

הכספים

2017, בהתאם לחוזר משרד הפנים 4/06 על תיקוניו, בתחום התרבות.

נושא ט' - מינוי מר אילן נמני לכהונה שנייה כדירקטור מקרב הציבור ב"הוד השרון" חברה

כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ.

חיים שאבי: נושא ט', מינוי מר אילן נמני לכהונה שנייה כדירקטור מקרב הציבור בהוד השרון, החברה הכלכלית עירונית לפיתוח בע"מ, ביום ה-12.3.14 אישרה מועצת העיר את מינויו של מר אילן נמני כדירקטור מקרב הציבור, מאחר שכהונת דירקטור מקרב הציבור בתאגיד עירוני מוגבלת לשלוש שנים, צפויה כהונתו של מר אילן נמני להסתיים ביום ה-12.3.17, זה כבר הסתיים. מועצת העירייה מתבקשת בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות, נציגי העירייה ותאגיד,

יגאל הררי: למה אתה מקריא את זה? אנחנו הורדנו אותו מסדר היום כיוון שלא קיבלנו קורות חיים.

ניצה משה: קיבלתם את קורות החיים בעברית לפני יומיים.

יגאל הררי: אני לא ראיתי.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: יגאל, זה צורף וזה אושר, אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

אמיר כוכבי: מי יו"ר הדירקטוריון?

חיים שאבי: ראש העיר חי אדיב.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: יש ניגודי עניינים שחברי המועצה אמורים לדעת מהם?

חיים שאבי: למיטב ידיעתי... אם זה עולה פה כנראה שאין.

אמיר כוכבי: האמירה שלך כיו"ר הישיבה...

חיים שאבי: האמירה שלי שאני לא יודע ויש חובה לכול אחד להגיד אם כן או לא.

אמיר כוכבי: אבל יש טופס ניגוד עניינים.

יגאל הררי: הוא כבר היה...

חיים שאבי: הוא היה זו הארכה.

אמיר כוכבי: אולי נוצרו קשרים חדשים.

ירון סולברג: יש. זה מוגש..

אמיר כוכבי: גם אנחנו רוצים לדעת...

יואב רוזן: הוא אמר שיש טופס הוא לא אמר שיש ניגוד עניינים.

אמיר כוכבי: הטופס ריק? אני רוצה להצביע בעד אילן...

חיים שאבי: הטופס שקוף.

אמיר כוכבי: יש ניגוד עניינים שחברי המועצה אמורים לדעת?

דוברים: אומרים לך שאין, לא ידוע לנו שיש...

(מדברים יחד)

נוה גור: ירון, למען הסדר הטוב, אם יש טופס כזה הוא צריך להיות מצורף לקורות החיים.

ירון סולברג: אני חולק עליך.

נוה גור: אתה יכול לחלוק, לא יודע אם יש חובה בדין, אבל במסגרת השקיפות האהובה כל כך,

להציג טופס כזה, מה הבעיה?

ירון סולברג: העניין הוא כזה. קודם כל, אני חולק עליך משום שזה, להפך, יש כאן עניין בהחלט של

צנעת הפרט, כאשר הוא מתאר דברים מסוימים, אם הוא נשאל בטופס והטפסים

מועברים לוועדה שמאשרת את הדירקטורים, זה אפילו לא אנחנו מכריעים. כאשר

מתעוררת שאלה או כאשר מישהו מצהיר על איזשהו נתון, אז הוועדה שמאשרת

דירקטורים היא בדרך כלל מפנה שאלות המשך, כפי שקרה לנו בעבר לגבי מועמדים

אחרים. כאן, על פני הדברים ומהמידע שהונח ושאותו אנחנו מעבירים לוועדה, הרי

שלא התעוררה שום שאלה שקשורה לניגוד עניינים.

נוה גור: מי מחליט אם יש ניגוד עניינים? חברי המועצה לא צריכים...

ירון סולברג: לא. יש וועדה שמאשרת.

נוה גור: אז בסופו של דבר ההחלטה לא פרושה בפנינו, אתה אומר שיש טופס ניגוד עניינים

שמוסתר מעיננו מתוקף צנעת הפרט

ירון סולברג: הוא לא מוותר, יש הצעה לסדר, כפי שגם הטפסים שכל חבר מועצה פה, האם צריכים להיות גלויים או לא הטפסים כשלעצמם. יכול להיות שדעתך ודעתו של היועמ"ש לממשלה הם קצת אחרת, העניינים האלה מצד אחד כן מבקשים שקיפות, מצד שני, כדי לאזן להבטיח את השקיפות, אז את המידע שמעמידים לעיון הציבור הוא מוותר. במקרה הזה, זה גם חברי מועצת עיר.

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

ניצה משה: חיים, יואב, חנוכה, תקווה, עדי, כנרת, אופיר, אביאל, יעל, נדב, אמיר? בעד. אז זה פה אחד.

חיים שאבי: מי נגד?

ניצה משה: מי נמנע? נוא נמנע ומאיר נמנע.

הצבעה:

11 בעד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

2 נמנעים: נוא גור, מאיר חלואני.

החלטה מס' 39/17 :

בהתאם לקבוע בסעיף 7 לתקנות העיריות (נציגי העיריה בתאגיד עירוני), התשס"ו – 2006 מאשרת מועצת העירייה את מינויו של מר אילן נמני, לתקופת כהונה שניה, כדירקטור מקרב הציבור ב-"הוד השרון חברה כלכלית עירונית לפיתוח בע"מ".

חיים שאבי: תודה רבה.

נדב דואני: חיים אני מבקש להעיר. לפני שעה עמותת "רעים" סיימה לחלק 300 סלי מזון למשפחות בעיר, למעט כנרת, אני לא יודע אם איזה חבר מועצה היה, גם בחלוקה הקודמת זה נפל על ישיבת מועצת עיר. אני לא חושב שזה מתוכנן אבל אני מבקש שבפעם הבאה זה לא יהיה כך כדי שנוכל להיות שם. אני שמח שבזכות ההצעה שלי שהגשתי למועצה, הם קיבלו תוספת של 200,000 ₪. כנרת אני מבקש שתדאגי שבראש השנה זה לא ייפול על ישיבת מועצה.

משה חנוכה: מעבר לעמותת רעים יש עוד תושבים וארגונים שמחלקים.

נדב דואני: נכון.

חיים שאבי: נבחן את זה ברצינות.

נדב דואני: למה נבחן? כנרת את מסכימה איתי אני סומך עלייך...

כנרת אלישע כהן. חד משמעית כן. הערה חשובה.

נושא ט' - הצעות לסדר של חברי מועצה

הצעתם לסדר היום של מר נה גור ומר מאיר חלוואני מיום 23.10.16, הרחבת שעות הפעילות של הספרייה העירונית.

רקע:

מפניות של תושבים עולה, כי השעות בהן פתוחה הספרייה העירונית לקהל הרחב איננה מספקת ואיננה תואמת את צרכי התושבים:
בימי ו' הספרייה פתוחה לקהל רק בשעות הבוקר (עד השעה 12:00 בלבד) (משמע- תלמידים אינם יכולים ביום זה לקבל כל שירות בספרייה).
בערבי החג הספרייה סגורה לחלוטין.
בחוג"מ הספרייה כמעט ואין שעות קבלה.
מצ"ב שעות פתיחת הספרייה, כפי שמפורסמת באתר העירוני:
יום א' - 7:30 - 19:00, יום ב' 8:30 - 15:00, יום ג' 14:00 - 19:00,
יום ד' 08:00 - 19:00, יום ה' 08:00 - 19:00, יום ו' 08:00 - 12:00.

הצעת החלטה:

עיריית הוד השרון תרחיב את שעות קבלת הקהל של הספרייה בכלל, ובפרט בימי שישי, ערבי חג וחוג"מ, כך שיינתן מענה בשעות נוספות על אלה הניתנות כיום, לטובת תושבי העיר.
חיים שאבי: אני מבקש שלא לדון בהצעה.
אמיר כוכבי: אם אתה יודע שאתם לא רוצים לדון בהצעה למה אתם מביאים את העובדים הרלוואנטיים?
חיים שאבי: אנחנו לא באים עם החלטות מהבית תוך כדי אנחנו מחליטים. עכשיו החלטנו שלא לדון.
משה חנוכה: אם יש לכם הצעה אטרקטיבית אז נדון.
חיים שאבי: נה, יש לך עשר דקות. עד עשר דקות.

נוה גור:

משה, אם תרצה, אני אציג לך בקרוב בדיקה מעמיקה שעשינו כמה הצעות לסדר הועלו על ידי חברי האופוזיציה והקואליציה, ותוכל לראות כמה מאות הועלו ובכמה דנו. אז קודם כל, אני שמח שאתם מקבלים פה החלטות תוך כדי תנועה, בלי לחשוב קודם, כן. ההצעה הזאת, כמו עוד כל מיני הצעות שאנחנו מעלים, הוא הרבה פעמים תוצר של כל מיני פניות וחשיבה של תושבים ולא שלנו, ופתאום מצלצלים אליך תושבים ואומרים לך כל מיני דברים ובין היתר פנה אלינו תושב ואמר שבעצם בחול המועד, אגב, הסתכלתי גם היום, ליתר ביטחון, לראות אולי החליטו לשנות משהו בשעות, כי לפעמים יש הפתעות ואתה מגלה שלא דנים, כי כבר שונו. ושעות לא שונו, ואז בחול המועד הורים לא יכולים ללכת וביום שישי, כשזה פתוח עד 12, אז בעצם כל התלמידים בבית הספר, לא ניתן לעשות שימוש בספרייה העירונית, ובערבי חג לא ניתן לעשות שימוש וכן הלאה, וכן הלאה, הספרייה, כמו כל מיני מוסדות, אמורה לתת שירות, אמורה לתת שירות,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: יגאל לא להפריע לו. יגאל, לא להפריע.

נוה גור:

אמורה לתת שירות, יגאל, יכול להיות שלא היית בספרייה הרבה זמן, אני לא יודע, אני אספר לך שיש הרבה הורים שזקוקים לשירות הזה. בספרייה יש הצגות, יש ילדים שבאים ומחליפים ספרים, אם תרצה, בהזדמנות, אני אקח אותך ואת הילדים שלי ביחד ותראה כמה זה חשוב. אבל, לומר לך שבספרייה העירונית, שאמורה לתת שירות,

(מדברים יחד)

נוה גור: אני מת לפגוש את המחנכת שלך, לראות איך שהיית ילד.

(מדברים יחד)

נוה גור: איך היית בבית ספר, אני חייב לראות את זה, זה נראה לי חוויה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: די, יגאל,

נוה גור: ניצה, תגידי לי מתי אני יכול להמשיך.

חיים שאבי: אתה יכול להמשיך.

נוה גור: יגאל, אתה רוצה להגיד משהו לפני שאני ממשיך? בוא, ניתן לילד לפרוק ואחרי זה נמשיך.

מאיר חלוואני: חבר'ה, כך נראית הקואליציה בהוד השרון, אין אף אחד סביב השולחן, חבר'ה פרשו כנפיים. חלאס.

דובר:

הצבעה על מה? על ספרייה?

יואב רוזן:

תנו לנו להמשיך בבקשה, חברים.

נוה גור:

אני מדבר על דבר כזה שנקרא תפישת שירות, תפישת השירות באה ואומרת שהספרייה העירונית נותנת שירות לתושבים וראה זה פלא, לפני יומיים, ממש, בלי שידעה אפילו, בלי שידעה אפילו שהולכת להיות פה ישיבת מועצה שתדון בספרייה, מעלה מישהי בשם שירלי פרקש איזשהו פוסט בפורום, פורום אביב, ששם היא מדברת על זה שהיא מגיעה לכניסה עם עגלת תינוק, ואז אומרים לה: 'את לא יכולה להכניס את העגלה, תשאירי את העגלה בחוץ, בחוץ לגמרי, את לא יכולה להשאיר את העגלה.' קוראים לזה תפישת שירות. בחוץ, דרך אגב, בזמן שעכשיו עושים שיפוץ של בית יד לבנים, אומרים לה: 'תשאירי את העגלה בחוץ, תיכנסי עם התינוק פנימה, והעגלה שתהיה בחוץ לגמרי.' לא באיזושהי עמדה, לא באיזשהו מצב של נוחות. אז רושמת, אתה שומע, חיים? רושמת אותה גברת מכובדה, שירלי, אומרת: "מסתבר שנעשתה כבר פנייה לעירייה בנדון לפני שבע שנים, והתשובה הייתה שזה בטיפול ושזה ייפתר." אז עברו שבע שנים והכל נותר אותו דבר, ומכאן עלתה עוד איזושהי כתבה. עכשיו, אני חושב שלפתור שאלה כל כך קשה ומורכבת, מה עושים עם עגלה של אישה שרוצה לבוא עם הילדים שלה, זה שאלה ששבע שנים לא מספיקות. זה מצריך, לדעתי, לכנס את וועדת הפשטות שאולי תעמוד בראשה, ולדון כיצד, מה עושים עם עגלה של תינוק של אישה שרוצה להיכנס עם הילד שלה, שהוא לא תינוק, לספרייה. ואז, בעקבות מה שכתבה שירלי, עונה לה ... וראה איזה פלא, בשם ... אישה יקרה שאומרת: 'כשאני מגיעה עם התינוק שלי להצגה, אומרים לי, את התינוק תשימי בצד, את לא יכולה, אולי בעגלה, אולי שיעזור לפועלים לשפץ את בית יד לבנים ושהיא תיכנס עם הילד האחר. וקוראים לדבר הזה תפישת שירות, יגאל, תפישת השירות באה ואומרת, אני מקצה שטח לעגלות ותפישת השירות אומרת, אני מקצה אזור לילדים יותר קטנים, שאפשר יהיה לתת להם שם איזשהו מענה בזמן שהילד האחר נמצא בעגלה, זו תפישת שירות. עכשיו, תפישת שירות אומרת שראש העיר יורד למטה, יורד למטה, ומנסה לחשוב, משהו שקשה לו, זה מה הייתי רוצה כתושב, מה הייתי רוצה לקבל. כל מנהיג באשר הוא, כל מנהל באשר הוא, חייב אחת לכמה זמן לעזוב את הכל, ללכת לשטח ולנסות, שייקח עגלה, של הנכד שלו, או נכדה שלו, מה שיש לו, יש לו,

חיים שאבי: אתה מדבר על השיפוץ?

נוה גור:

לא, לא, אני מדבר על תפישת שירות, אני מחבר לך עכשיו את הכל, שייקח עגלה וילך לשם עם הילד ויראה האם יגידו לו להשאיר את העגלה בחוץ. אני מציע שילך פעם אחת ביום שישי, ברבע ל-12 מסיימים את הלימודים ושירוצן מהר מהר עם העגלה ל-12 כי ב-12 נסגרת הספרייה, עם הנכד שלו ושיגידו לו: 'אדוני, אתה לא יכול', ושבחול המועד, שיש אנשים שלא נוסעים, לא נוסעים לחוץ לארץ, יש גם כאלה בעיר הזאת, ושהספרייה נותנת להם מענה, בשביל קריאת ספרים, בשביל הצגות, בשביל לעשות שיעורים, עבודת שורשים או כל מיני כאלה, אז שהספרייה לא תהיה סגורה. ועכשיו אתה יושב פה, אחרי שבע שנים שהעלו דברים כאלה, של תפישת שירות, שהגברת הזאת עוד לא הייתה אז אפילו בהריון, כנראה, ואומרים: 'לא, אנחנו לא ניתן תשובה', אז משה חנוכה לא ישב פה, חבל, משה, כי חשבתי שיכול להשפיע בנושא הזה ולשפר אחרי שבע שנים איזשהו משהו קטן, עכשיו תסביר לנו פה, לחברי המועצה, מדוע, לא למה לא משנים את השעות. אתה יכול להגיד: 'אנחנו חושבים שביום שישי לא דנו ועסקנו', אלא מדוע אתה לא חושב שחשוב שחברי המועצה, שהם נבחרו ציבור פה, שהמטרה שלהם זה להשפיע ולשנות עבור הציבור, לא מקיימים פה דיון בנושא.

חיים שאבי:

טוב, תודה. אז כמו שאמרתי, אני מבקש שלא לדון בהצעה ולנמק. ויש לנו פירוט מסודר, אולי הוא לא יספק אותך, אבל זה הפירוט. בשנת 2015 הגדלנו את שעות הפעילות לספרייה מ-40 שעות שבועיות, ל-50, גם למבוגרים וגם לילדים. כשחוק הספריות מורה לפתיחה למבוגרים 50 שעות וילדים 25 שעות. עיריית הוד השרון פתחה את הספרייה גם לילדים 50 שעות. זאת אומרת, הגדלנו את השעות. לשם השוואה, שעות הפעילות בערים הסמוכות, כפר סבא 38 שעות, הרצלייה 43 שעות, רעננה, כמונו, פתח תקווה 41 שעות, ימי שישי ארבע שעות, הם המרב שיש בספריות באזור, רעננה, כפר סבא והרצלייה, ארבע שעות. במשך כל השבוע שעות הפתיחה ברעננה כפר סבא, הרצלייה, מתחילות מעבר לשעה תשע ובעוד אצלנו שעת ההתחלה היא שמונה. וביום ראשון מתחילים בשעה 07:30 בשל בקשת חיילים להספיק להגיע חזרה לבסיסם. בכל בתי הספר יש ספריות, למרות שתקן משרד החינוך, רק לחטיבות ותיכונים, אצלנו יש גם ביסודיים. עיריית הוד השרון מממנת לכל בתי הספר היסודיים בעיר 25% משרה עבור ספרנית. בכפר סבא, למשל, אין ספרניות בבתי הספר היסודיים. בשעות בהן הספרייה סגורה, מתקיימת פעילות תרבות כמו הצגות ושעת סיפור לילדים, הרצאות למבוגרים, מפגשים עם סופרים. ולכן, עם כל הפירוט שנתתי ועם כל מה שאתה מדמיין, עגלות, אנחנו נותנים די והותר, ואני חושב

שאתה, במקום לפרגן בתחום הזה, אתה כל הזמן מחפש לתקוף, לכן אני מבקש לא לדון בהצעה ואני מעלה את זה להצבעה. מי בעד שלא לדון בהצעה?

ניצה משה: חיים, יואב, חנוכה, יגאל, אופיר ואביאל.

חיים שאבי: מי בעד לדון בהצעה?

ניצה משה: נוה, מאיר, עדי, אמיר, יעל ונדב.

הצבעה: הצעתם לסדר היום של מר נוה גור ומר מאיר חלוואני מיום 23.10.16 – הרחבת שעות הפעילות של הספרייה העירונית

6 בעד שלא לדון: חיים שאבי, משה חנוכה, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

6 בעד לדון: נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

החלטה מס' 40/17:

חברי מועצת העירייה ידונו בהצעתם לסדר של חברי המועצה מר נוה גור ומר מאיר חלוואני. (שוויון בהצבעה).

דובר: תיקו, הצבעה חוזרת.

חיים שאבי: אז נעשה הצבעה חוזרת, אני חושב שטעיתם.

דובר: למה הצבעה חוזרת?

ניצה משה: לא, אני לא אמרתי הצבעה חוזרת.

יואב רוזן: אז קודם כל, יושב הראש זה שני קולות, לא?

(מדברים יחד)

ירון סולברג: אם יש תיקו, ההצעה לא עוברת.

חיים שאבי: מה זה?

ירון סולברג: אם יש תיקו, ההצעה לא עוברת.

חיים שאבי: רגע, רגע, אני מעלה את זה שוב להצבעה. אני מעלה את זה שוב להצבעה, ואני

מבקש מחברי המועצה לא לצאת.

נוה גור: בשביל לא לדון בנושא של שירות..

(מדברים יחד)

יואב רוזן: לא יודע, תתאמו את הפיפי.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אני מעלה את זה להצבעה שוב.

ירון סולברג: אתה לא חייב. יש פה הצעה לדון בנושא מסוים, אם יש תיקו ההצעה נופלת.

יואב רוזן: אוקי. היא אמרה,

דובר: אין צורך גם להעלות את זה להצבעה שוב.

(מדברים יחד)

נוה גור: אם יש שש, זאת אומרת שאפשר לדון בהצעה עכשיו.

חיים שאבי: שאי אפשר, הפוך.

ירון סולברג: ההצעה נופלת.

חיים שאבי: בדיוק. אתה צריך רוב לדון.

ירון סולברג: נכון, אבל זה הצעה לסדר, הצעה שמציעים להעלות לסדר היום, ההצעה לא עוברת,

אם היה רוב להצעה, אז דנים בה, אין רוב להצעה,

אמיר כוכבי: אבל ההצעה לא הייתה על ההצעה, היא הייתה על הצעה של חבר המועצה חיים

שאבי, לא לדון בהצעה לסדר. אז ההצעה שלא עברה היא ההצעה של יו"ר הישיבה,

חיים שאבי.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אין בעיה, מעלה את זה להצבעה שוב.

(מדברים יחד)

מאיר חלוואני: אתה הצעת הצעה והיא לא עברה ולכן ההצעה המקורית נתונה לדיון.

משה חנוכה: יש פה יועץ משפטי שאמר את הדברים מאוד ברור, מאיר. אל תבלבל.

(מדברים יחד)

ירון סולברג: שמעתי מה אמרו כאן, מה שנאמר זה נכון, אני מקבל את זה.

אמיר כוכבי: אני אמנם לא עורך דין, אבל היגיון בסיסי עוד יש לי.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אז אתם רואים שאנחנו אין לנו בעיה לדון כשרוצים?

אמיר כוכבי: אתה יודע מה זה דיון עכשיו שעה על שעות פתיחה בספרייה?

חיים שאבי: חिकיתי שעה, אני רוצה לאכול גם, יאללה, דברו.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: מי מבקש להתייחס? מי מתחיל, חברים? נדב? מאיר? מאיר, בבקשה. נדב, בבקשה.

נדב דואני: אין ספק שמדובר בהצעה טובה, בעיה שחוזרת על עצמה כבר המון שנים, אתה יודע,

אני, הבת שלי מסיימת את בית הספר ב-11:50 והיא תמיד לוקחת, אפשר להשאיל

עד עשרה ספרים, אז היא תמיד לוקחת עשרה, וצריך להחליף, במהלך השבוע קשה,

אנשים עובדים, חוזרים מאוחר, אי אפשר להגיע, אז: 'אבא, בוא נלך אחרי בית ספר',

אחרי בית ספר אי אפשר, סגור. כל הזמן סגור, אני מקבל, אגב, את המיילים

מהספרייה: 'היום הזה יש יום חופש, היום אנחנו בסמינר, אנחנו לא נמצאים, אנחנו

סגורים' יש לנו ספרניות טובות.

יגאל הררי: אמרת שיש בחופש.

(מדברים יחד)

נדב דואני: הן מחליטות שהן יוצאות לחופש, או אתם? הבעיה שאנחנו לא מחליטים, לצערי. אני באמת חושב ש-א', באמת צריך להרחיב את שעות הפעילות של הספרייה, אם זה אומר תוספת של כוח אדם, אז גם צריך להוסיף תוספת של כוח אדם, לאפשר באמת, סליחה, חברים, אתם מפריעים לי, לאפשר באמת לילדים פה, לכל מי שרוצה להשאיל ספרים, ללכת לספריות בשעות יותר נוחות ומעבר לזה, באמת אותו סיפור שעלה פה על הגברת פרקש, שהייתה לה בעיה להיכנס עם עגלה, הסיפור שהיה לפני שבע שנים, שלא מאפשרים להיכנס עם עגלות, להשאיר את העגלות בחוץ, הרי זה דבר הזוי, בלתי נתפש. כולנו קראנו את הפוסט שלה, כולנו הגבנו, כולנו שמענו את הבעיה, היא חזרה כבר לפני שבע שנים ואני לא מבין למה אתם לא מוצאים פתרון הגיוני לאפשר גם לילדים קטנים להיות שם,

עדי ברמוחה: אלה היו שבע השנים הרעות, עוד מעט יהיו שבע השנים הטובות.

נדב דואני: זה כבר 13.5 שנים רעות, את מבינה את הבעיה? זה ילך במכפלות הפוכות.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אני לא מבין למה נושא כל כך חשוב, צריך להפוך אותו לנושא פוליטי, למה נושא כזה חשוב לא רוצים לתת לו פתרון, וכמו שהצבענו, מי יושב הראש, כמו שהצבענו, יואב, על תוספת שכר לרכבי טיאטו וכמו שהצבענו על תוספת תקציבית כי הקילומטרז' עלה, עכשיו, אם הקילומטרז' גדל, זאת אומרת שנוספו תושבים, זה אומר שנוספו עוד בתים, עוד תושבים, עוד לקוחות, אי אפשר להשאיר את העסק הזה כמו שהוא היה לפני 30 שנה, ולכן, מדובר, אין ספק, בהצעה טובה, אני מצביע בעדה, ואני חושב שאתם צריכים להרחיב אותה, גם בעניין הזה, גם לשנות את התפישה איך לטפל בתושבים, איך לטפל באימהות שמגיעות לשם עם ילדים ואיך לתת הרבה יותר, כי הספרייה הזאת צריכה לעבוד, אני לא אגיד 24/7, נכבד את השבת, אבל למעט השבת, צריכה לעבוד הרבה יותר. גם אפשר לעשות שם בקיץ, לפתוח את זה בלילה, שעות סיפור בלילה, כמו שעושים בערים אחרות בארץ.

משה חנוכה: עושים את זה, אבל עושים בלילה.

נדב דואני: לאפשר בימים שלפני הלימודים, למרות שסטודנטים לא מגיעים לספרייה כי היא לא אטרקטיבית, ליצור מצב שהיא תהיה אטרקטיבית גם לסטודנטים, לקחת את הספרייה המיושנת הזו, בית יד לבנים וספריה עירונית, חשוב להדגיש, לרענן אותם והשיפוץ, לקח חודשים על גבי חודשים, אבסורד, כל דבר לוקח פה זמן יותר מבכל מקום נורמאלי אחר, לכבד את המקום הזה, להעניק לו הרבה יותר, אנחנו נרוויח פעמיים, אפילו יותר. נרוויח תושבים שנהנים מאיכות של ספרייה טובה יותר, תושבים שמצליחים ללכת לפעילות מעניינת, חינוכית ולא ללכת לקניון, וגם נרוויח את זה שכל מי שיגיע לשם, יעבור בבית יד לבנים, ייכנס, יראה וימשיך הלאה.

יואב רוזן: תודה על הדברים, רק שאלה קטנה, ברשותכם, אם לכל דבר יש איזשהו סטנדרט שמוכתב, גם ברשויות המקומיות, גם בשלטון המרכזי, כמו שנאמר פה קודם, הבאנו פה תמונת מצב שהיא הרבה יותר טובה אצלנו מאשר, נדב דואני: אפשר לשאוף תמיד ליותר.

(מדברים יחד)

נדב דואני: עכשיו אישרתם למעלה מ-800,000 שקל,

(מדברים יחד)

משה חנוכה: ש"י עגנון אמר שבזמן, מאתר הספרייה אני קורא את זה. "בזמן שעולמו של אדם חשוך בעדו, קורא ספר, ורואה עולם אחר" ואני אומר, כנראה, (מדברים יחד)

יגאל הררי: מעניין שאתם מותר לכם לקרוא קריאות ביניים, האיש הזה שליךך, הליצן הראשון הוא המפריע העיקרי. (מדברים יחד)

משה חנוכה: "בזמן שעולמו של אדם חשוך בעדו, הוא קורא בספר ורואה עולם אחר." אני מסתכל על עולמכם, חבריי, ואומר, איזה עולם אתם רואים? כי הספרייה העירונית בהוד השרון, שאני מכיר, זו ספרייה שבאים ללמוד מכל הארץ, וללמוד מאיתנו,

נדב דואני: אוסטרליה.

משה חנוכה: מהספרניות,

(מדברים יחד)

נדב דואני: תן דוגמא ספציפית.

יואב רוזן: נדב, תנו לו לדבר, נדב.

נדב דואני: אני שואל דוגמא.

יגאל הררי: אני שמעתי אותך, אף אחד לא הפריע לך.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אני מבקש דוגמא ספציפית,

יואב רוזן: תן לו לסיים ואני אתן לך לשאול.

נדב דואני: הערת ביניים, דוגמא ספציפית מאיפה באים ללמוד מאיתנו.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: מהספרניות הטובות, מתודעת השירות, שעובדות הרבה מאוד בשביל הילדים שלנו, מפנית התו, ספרי העיון שמתחדשים כל הזמן, מהמבנה שהוא יפה משמעותית מהרבה ספריות אחרות, אני יכול לעשות איתך סיבוב, אני יודע שאתה מטייל בארץ ואתה רואה ספריות ואתה יכול לדעת שהספרייה הזאת, שוב, לא נבנתה בקדנציה הזאת, אבל, היא בהחלט, בסדר, אבל היא בהחלט פנינה תרבותית, שאני, כמחזיק תיק התרבות, מאוד מאוד גאה בה. עוד שעה, פחות שעה, אתם יודעים מה, יכול להיות שצריך להוסיף עוד שעה, יכול להיות שצריך לפתוח ביום שישי.

נוה גור: למה עוד שעה? שיהיה לנו הרבה אור, בוא נקרא לעצמנו עיר קהילה ספרייה, אולי,

ואז ככה נוכל להתפתח, משה, מה אנחנו עושים כזה דיון עמוק עכשיו?

משה חנוכה: אפשר רגע לסיים?

נוה גור: כן, אפשר, אבל אתה הולך לפואטיקה במקום למהות.

משה חנוכה: אז אני אומר, במקום לשפוך את המים עם התינוק, בשביל להוסיף עוד שעה שביום שישי ב-12, כדי שהילדים יוכלו לצאת מבית ספר ולהגיע לספרייה, להטיל איזה אפלה גדולה על המפעל,

נוה גור: אף אחד לא הטיל אפלה, אל תייצר פה אפלה, משה, אל תעשה מה שלא נאמר פה. ביקשנו להגדיל שעות.

משה חנוכה: אתה יכול להגן על זכויותיי, יושב ראש,

נוה גור: רגע, אני מתנצל שאני מפריע לך, בבקשה.

יואב רוזן: תן לו להמשיך.

נוה גור: כן, אני מתנצל.

משה חנוכה: אז אני אומר, בואו, תפתחו ספר, תפתחו את העיניים שלכם לעולם האמיתי ותראו שעשרות ומאות תושבים נהנים מהספרייה העירונית שלנו.

נדב דואני: אגב, יש נתונים של שנה?

משה חנוכה: אני גאה בספרייה העירונית של הוד השרון, ושתמיד נמשיך לשפר. כמו שהגדלנו את השעות בשנה הקודמת, נמשיך ונרחיב את הפעילות הזאת, בלי קשר להצעה פופוליסטית כזו או אחרת.

נוה גור: פופוליסטית? למה תגיד כל הצעה שמועלית פה, שהיא עניינית, היא פופוליסטית. מה זה הקשקוש הזה, משה? מה זה הקשקוש הזה?

יואב רוזן: מאיר ביקש, כן.

מאיר חלואני: אבל אמיר יכול, אני אחריו.

יואב רוזן: אמרת לי שאני מדלג עליך.

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: תראו, האמת היא שאני פותח את אתר הספרייה, בסימן קריאה, שני אירועים בערב פסח, בעשירי לחודש, ובחול המועד פסח, ב-17 לחודש, לשמירה על איכות הפעילות, כניסת תינוקות לא תתאפשר. טוב שהגברת שירלי פרקש לא קראה את זה, היא הייתה אולי מתאבדת, כי עדיין אתם עם הבעיה עם התינוקות. אז אולי תמצאו פתרון.

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: זאת אומרת, שאם אני עכשיו נכנס לאתר של הספרייה ורוצה לבוא לאירוע בעשירי לחודש, כתוב: "כמות הכרטיסים שנותרה, לשמירה על איכות הפעילות, כניסת תינוקות לא תתאפשר". כל תושב שפותח את האתר, רוצה לבוא לשעה מסוימת, בחול המועד יש יומיים כאלה שאתם עובדים, אחד בעשירי, אחד ב-17. אין פירוט על מה, אין מי, כמות כרטיסים שנותרה, הערה על תינוקות. אז קח לתשומת ליבך, משה, נראה לי שזה משהו פה לא תקין, או אולי טעות.

משה חנוכה: אני לא אחראי על האתר של הספרייה.

מאיר חלואני: אתה אחראי על הספרייה? זה לא נראה לי, זה לא נראה לי סוג,

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: זה לא נראה לי סוג של נגישות לתושב, וכדאי, וכדאי שתיקחו את זה לתשומת לבכם, כי לא ייתכן שתושב שרוצה לבוא ביום הספציפי שאתם מפרסמים באתר של הספרייה, לא כתוב איזה אירוע זה יהיה, באיזה שעות פתוח, כי אין שעות גם, והעניין של ההערה על התינוקות, זה אחד. שתיים, עושה רושם שבאמת הספרייה לא נותנת מענה רחב, או מספיק, או מספק את תושבי העיר. אז אני הייתי מציע באמת שתרימו את הדגל הזה, חוץ מהעניין של להגיד שאולי תוסיפו שעה או תרחיבו את זה ותבדקו, או תמשבו את תושבי העיר שמשתמשים בספרייה, אפילו תעשו איזה סקר קטן ותשאלו מה הצורך של התושבים.

נדב דואני: סקר אמיתי, מאיר.

מאיר חלואני: מה?

נדב דואני: אמיתי.

מאיר חלואני: אמיתי. דבר נוסף שאני רוצה לציין, ברוב עוונותיי, מהיותי פעיל קצת בתוך בתי הספר, הקמתם באמת ספריות יפות מאוד בתוך בתי הספר, בחלקם הגדול של בתי הספר והתכנון המקורי של ראש העיר המכהן, בינתיים, הייתה, זה לפתוח בזמנים שבית הספר לא עובד, לטובת התושבים, את הספריות. אם הספרייה המקורית, או הגדולה, או העיקרית, או המרכזית, לא נותנת מענה, לפחות לרמת שכונות, יש ספריות, יש רבע ספרייה, כמו שרק בעיר שלנו יש, כי בערים השכונות לא נותנים, סליחה, רבע ספרנית, רבע משרה. אז אני מציע שלפחות בתקופת החגים, או בחול המועד, כשאינן ספרייה שעובדת ברצף, או על פי חוק, לפי יגאל, אסור לעבוד בחול המועד, שזה נשמע לי הזוי, תתנו את המענה לפחות בתוך השכונות לילדים שיוכלו להיכנס לספריות האלה, שהן באמת, באמת, חלקן הגדול מאובזרות, חדשות, משופצרות. ההפך. ההפך. לא יפה מה שאתה עושה עכשיו.

חיים שאבי: לא בושה.

מאיר חלואני: זה לא יפה. וגם אל תתחייב פתאום,

יואב רוזן: תמשיך, מאיר.

מאיר חלואני: בסוף נתפוס אותך במילה. אז זה כל מה שרציתי להגיד בנושא הספרייה.

יואב רוזן: כוכבי.

אמיר כוכבי: אני חייב להגיד שזה דיון, זה דיון מדהים מה שקורה פה עכשיו, משהו משהו. שהצליחו למסגר לנו. ואני אגיד מה הכוונה, אני אגיד קודם שיש ספרייה טובה בהוד השרון, והיא לא מספיקה. לא בגודל, לא בכמות כוח האדם שיש, אבל יש ספרייה טובה שמשתתפת בפילוטרים ארציים, אני לא יודע אם אתם יודעים, אפשר עכשיו דרך הספרייה להוריד ספר דיגיטאלי, בלי להגיע לספרייה בכלל. וזה מראה על זה שהספרייה כן מתאימה את עצמה במסגרת היכולות שלה לזמנים המודרניים, וזה חשוב להגיד להם מילה טובה על זה, וכל הדיון שלנו פה, גם על שעות פתיחה וגם על כניסת עגלות, יש שאילתה כזו בישיבה הבאה, זה דיון שהולך בכלל אחורה. אז זה בכלל לא קשור לספרייה. זה לא קשור לא למנהלת הספרייה, לא לעובדות הספרייה, לא לגופים האחרים שיש בספרייה, זה קשור למי שיושב בכיסא שאתה יושב בו עכשיו, זה קשור לסדרי עדיפויות עירוניים, זה קשור לחזון, או היעדר חזון, זה קשור להבנה שבעידן המידע, למרות המצב שבו כל העולם כולו נמצא לנו בקצה היד פה, יש קסם בקהילתיות שהספרייה מציעה, ויש חשיבות אקדמית, מחקרית, חינוכית בלאפשר מקום לאנשים לשבת, וכן, יש גם חשיבות קהילתית, בטח בעיר במעמד סוציו אקונומי כמו שלנו, למקום שמאפשר לאימהות ואבות צעירים להגיע בשעות שהם רוצים, עם התינוק, עם הילד הקטן, בין אם זה להגיע כדי לקרוא בעצמם ספר, או להשאיל או להחזיר, ובין אם זה כדי לשבת בשעת סיפור. כשאנחנו רבים האם מותר להם להיכנס עם עגלה, או אסור להיכנס עם עגלה, והאם זה צריך להיות פתוח עוד שעה, או פחות שעה, אנחנו נכנעים לסדר יום מעוות של ראש עירייה שאין לו טיפת הבנה בצרכים של התושבים שלו, שקובע כבר במשך 13 שנים שתהיה רק ספרייה עירונית אחת, מוגבלת במשאבים, מוגבלת לוגיסטית ביכולות שלה לאכלס את התושבים. בתקופה שבה הוא מכהן, העיר צמחה ב-20,000 תושבים, ספריות לא צמחו בכלל. ההתנהלות הזאת, היכולת הזאת לגרור פה את כל חברי המועצה לדיון, באמת, הוא מרגש, כי זה מראה שלכולם אכפת מהדבר הזה, אבל זה דיון, זה דיון טכני שהיה יכול להיפתר בהחלטה אחת של בן אדם שאומר: 'לי יש חזון, אני רוצה שהילדים של העיר, יהיה להם איפה לשבת, איפה לקרוא ושלהורים יהיה איפה לבלות איתם.

יאב רוזן: תודה. מי עוד? מי עוד? חברים, יש לי הצעה, ברשותכם, חברי הקואליציה, ולכם, חברי האופוזיציה, אם אנחנו נידרש להצעה, כמו שאתם הבאתם אותה כלשונה, אנחנו נצביע ואנחנו חושבים אחרת ממה שאתם חושבים וההצעה הזאת תיפול, תרד מסדר היום שלנו. אנחנו יכולים לגבש איזושהי הצעה משותפת שאומרת, אני מציע, אני לא קובע, שאומרת שמועצת העיר ממליצה בפני הגורמים המקצועיים, לבחון את כל

ההיבטים שעלו בישיבת המועצה, קרי, עגלות, קרי, שעות, קרי יום שישי וכולי. אני חושב שלהצעה כזאת נוכל להצביע פה אחד, חבריי?

עדי ברמוחה: השאלה היא אם,

נוה גור: אם אתה הולך על דבר כזה, אני מבקש שהדבר הזה, א', ההצעה מבורכת, יואב,

יואב רוזן: תודה.

נוה גור: כי אף אחד פה לא מחפש לעשות עכשיו בשעה,

יואב רוזן: חד משמעית.

נוה גור: אף על פי שמישהו זרק פה לחלל האוויר, שזו הצעה פופוליסטית ומיותרת, אני שמח,

יואב רוזן: טוב, עזוב את הקריאות, אנחנו מכירים את זה.

נוה גור: תרשה לי, אני מתייחס למה שאמרת, לא, אני לא מזלזל בדברים שנאמרים פה

בשולחן. ולכן אני חושב שזו הצעה חשובה לכל מי שיושב פה בשולחן, לכל, לעולם לא

יבוא דגש לאחר השוונה לכל המעמיקים בספרייה. ולכן אני אומר לך שאם הולכים על

מהלך כזה, בשמחה רבה, אלא שאנחנו מבקשים שהוא ייתחם בזמן, זאת אומרת, זה

לא נשאר. אומרים, המועצה תקבל החלטות של אותו גורם, אותה וועדה שתדון

ותעסוק בזה, עד מועד כזה וכזה. אחרת זה נשאר,

יואב רוזן: טוב, אנחנו נוסיף את העניין תוך פרק זמן סביר.

נוה גור: זמן סביר לא מגדיר. תגדיר בזמן.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אז אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד הצעת החלטה כפי שנוסחה על ידי חברי

האופוזיציה? מי בעד הצעת ההחלטה, כפי שנוסחה על ידי חברי האופוזיציה. בבקשה,

ניצה.

ניצה משה: נוה, מאיר, עדי, אמיר, יעל, נדב.

יואב רוזן: מי נגד הצעת ההחלטה שהוגשה?

נוה גור: אתה מעניש את התושבים עכשיו?

יואב רוזן: ממש לא.

נוה גור: אז מה?

ניצה משה: יואב, חיים שאבי,

יואב רוזן: אני הצעתי את הפתרון שלי, לא קיבלת אותו.

נוה גור: אז,

ניצה משה: סליחה, אני באמצע הצבעה.

יואב רוזן: אני הצעתי את מה שאמרתי.

נוה גור: זמן סביר לא מקובל עליך, אתה מעניש את התושבים? תעניש אותם.

יואב רוזן: ממש לא, אנחנו נותנים שירות סביר.

(מדברים יחד)

ניצה משה: הררי,

יואב רוזן: אנחנו מצביעים עכשיו.

נוה גור: בבקשה, תצביע.

ניצה משה: ואביאל.

יואב רוזן: תודה רבה.

הצבעה:

6 בעד: נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

8 נגד: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר

טואיל, אביאל אברמוביץ.

החלטה מס' 41/17:

לאחר ההסברים שניתנו לחברי המועצה בנושא פעילות הספרייה החליטה המועצה לדחות את

הצעתם לסדר של חברי המועצה מר נוה גור ומר מאיר חלוואני בנושא.

דובר: ניצה, תגידי שההצעה לא עברה.

ניצה משה: הצעתם של נוה ומאיר

נוה גור: ההצעה להגדלת שעות הספרייה?

יואב רוזן: אנחנו עוברים לסעיף הבא. כן, בבקשה.

נוה גור: אני אשמח שהתושבים שישבו פה, שילכו לספר לחברים שלהם איך זה נראה פה.

יואב רוזן: סעיף 2.

דובר: בסדר, בסדר.

נוה גור: אל תשכחו. תלכו ותספרו איך דנים פה בספרייה.

יואב רוזן: תספרו איך, תספרו איך האופוזיציה הפילה עכשיו הצעה.

נוה גור: שעה או לא שעה, בסוף,

יואב רוזן: נוה, אתה לא ברשות דיבור.

נוה גור: קוראים פה ש"י עגנון, תלכו ותספרו.

יואב רוזן: היועץ המשפטי.

ירון סולברג: רק מילה אחת לתקן, אמר אמיר מקודם היה הגיוני, היה סביר ולכן השתכנעתי, השתכנעתי מהר מידי וטעיתי, אז אני מתקן שוב. להבא, לא משנה, לא, לא, היה דיון, לא קרה כלום.

דובר: אתה מזגזג, היועץ המשפטי.

ירון סולברג: נכון, קורה גם. לא קרה כלום, קיימתם דיון, לא קרה. אבל,

נוה גור: זה משהו כל כך שולי, איזה בזבז זמן.

ירון סולברג: לא משנה, אומר רק את זה, לגבי דיונים הבאים, נוח, לגבי דיונים הבאים, אני רק אומר שבסעיף 28 לתקנון, כאשר מדברים על המציע, זה מי שמביא את ההצעה לסדר היום, מתחילתו ועד סופו. השימוש במונח אחר מתנגד הוא עדיין לא שולל את המעמד של מי שמציע הצעה, שהוא בעל ההצעה ובסעיף 44 נאמר: "היה מספר הקולות שקול, תידחה ההצעה." כך שבכל מקרה, להבא אני אומר, המקרה הזה כבר היה וקיימתם דיון, אז לא נורא, עדיף שקיימתם דיון מאשר היינו פוגעים בזכות שלכם לא לקיים דיון. אבל להבא, כאשר מספר הקולות הוא שקול, ההצעה של מציע ההצעה לא עוברת, דהיינו, לא מקיימים בזה דיון. זה להבא, כדי שתהיה אחידות.

יואב רוזן: הצעה מספר 2.

הצעתם לסדר של חברי המועצה מר נדב דואני וגב' עדי ברמוחה מיום 18.2.17

יואב רוזן: אני מקריא את הצעה מספר 2. הצעתם לסדר,

(מדברים יחד)

יואב רוזן: הצעתם לסדר של חברי המועצה נדב דואני וגברת עדי ברמוחה, מיום 18.2.17. לאור האירועים האחרונים במספר ערים ברחבי הארץ, בשם השקיפות ומתוך רצון להסיר את העננה הכבדה שרובצת על העיריות ברחבי הארץ, ובכללם, עיריית הוד השרון, נבקש ממועצת העיר לקבל את ההחלטה הבאה, הצעת החלטה: "עיריית הוד השרון תצלם את ישיבות וועדות המכרזים, כספים, תכנון ובנייה".

יגאל הררי: הצעה של מי זה?

יואב רוזן: עדי ברמוחה ונדב דואני.

יגאל הררי: לא מאמין, נו.

יואב רוזן: דקה, יגאל.

יגאל הררי: זה כבר פרוץ.

יואב רוזן: עדי ונדב, אתם רוצים לנמק? או שאנחנו נאמר מיד שהצעתכם היא פחות רלוונטית, מכיוון שיש עניינים של חוק בעניין הזה ואולי, בטובכם, אם אתם מרשים לנו, נשמע קודם את היועץ המשפטי, ואחר כך אם תרצו, יש לכם את זמנכם.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: זה לא מסתדר, בואו נשמע את היועץ המשפטי.
עדי ברמוחה: אני אסביר.

יואב רוזן: קודם תסבירי, בבקשה.
נדב דואני: זה הנוהל שאנחנו מסבירים ואחר כך...

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אני יודע, אבל שאלתי, אם אתם רוצים, היות ופה עניין חוקתי.
נדב דואני: על פי הנוהל כמו תמיד, אנחנו נסביר ואחר כך אתם תגיבו.
יואב רוזן: בבקשה, עדי.

יגאל הררי: אבל תסבירו מאיפה אתם מביאים את זה.

יואב רוזן: יגאל, לא להפריע לעדי.

יגאל הררי: לא, תסבירו,

יואב רוזן: אמרתי לא להפריע.

משה חנוכה: אם תקשיב, תקבל את כל ההסברים.

נוה גור: אני רק למען הפרוטוקול, יש לי היום כמו חיים, אירוע, אני נאלץ ללכת.

משה חנוכה: דווקא לפני הצעה חשובה, ניגוד העניינים בוועדות התכנון והבנייה, אתה בוחר לצאת מהשיבה?

נוה גור: אתה מוזמן לבוא איתי לבר מצווה.

משה חנוכה: דווקא לפני ההצבעה החשובה, בנושא ניגוד העניינים, כשאנחנו שוקלים בגלל חשיבותה הציבורית להעלות לסדר היום, אתה הולך? אתה בורח?

נוה גור: אני אשמח אם תקבלו החלטה לדחות את זה לישיבה הבאה, מאיר, אני אשמח מאוד.

משה חנוכה: אתה בורח.

נוה גור: אם אתה חושש.

משה חנוכה: אתה פוחד שנחשוף את הסדרי ניגוד העניינים?

(מדברים יחד)

יואב רוזן: מר חנוכה, עדי ברשות דיבור.

משה חנוכה: עורך דין גור.

נוה גור: אני מציע, משה חנוכה, אני מציע שכדי שלא תדבר פה ותוציא לשון הרע,

- משה חנוכה: אני לא, אני רק שאלתי.
- נוה גור: אני מציע לך להיזהר בלשונך,
- משה חנוכה: אני שואל אם אתה הולך,
- נוה גור: חלילה, חלילה, אני הודעתי,
- משה חנוכה: לפני שחלילה יהיה מצב שנדון בהצעתו של חבר המועצה כוכבי, לפרסם את הסדרי ניגודי העניינים של חברי מליאת הוועדה לתכנון ובנייה.
- נוה גור: אז אני אתייחס,
- משה חנוכה: יעל, סליחה, חברת המועצה ברזילי.
- נוה גור: אני מקבל, אני מציע בעד הצעתו של חבר המועצה כוכבי,
- משה חנוכה: אוקי, אז מעולה.
- נוה גור: אני בעד, אף על פי שאני לא אהיה כאן, אני בעד כל הצעה שתתקבל,
- משה חנוכה: אתה בעד לפרסם את הסדרי ניגודי העניינים של חברי המליאה.
- נוה גור: חד משמעית, של כולם, אני אשמח.
- יואב רוזן: תודה, נוה, תודה.
- משה חנוכה: מעולה, אם אפשר לרשום את זה.
- יואב רוזן: חג שמח, נוה.
- נוה גור: גם לכולם.

8:50 חבר המועצה מר נוה גור עוזב את חדר הישיבות.

- יואב רוזן: תודה. עדי, בבקשה.
- עדי ברמוחה: אם תשימו לב להצעת ההחלטה, הצעת ההחלטה,
- משה חנוכה: כן הוא אישר, הוא אישר שאנחנו,
- יואב רוזן: הוא חייב לתת את זה בכתב.
(מדברים יחד)
- יואב רוזן: נגיע לסעיף, נגיע לסעיף.
(מדברים יחד)
- יואב רוזן: נעלה את זה כשנגיע לסעיף.
- מאיר חלוואני: סליחה, הוא שאל אותי שאלה, אני רוצה לענות לו.
- יואב רוזן: נגיע לסעיף אחר כך.
- מאיר חלוואני: לא, הוא שאל שאלה, הוא הפריע, אז הוא יקבל תשובה.
- יואב רוזן: הוא יפריע עוד מעט פעם נוספת באותו נושא.
- מאיר חלוואני: זה שיח של עורכי דין, אני שמח על ההתפלפלות.

יואב רוזן: תודה, עדי, בבקשה.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אם תשימו לב, הצעת ההחלטה שלי מדברת, הצעת ההחלטה של נדב ושלי מדברת על צילום הישיבות, לא שידור, אלא צילום של הישיבות. ההצעה היא מיום ה-18 לפברואר 2017, אני מחזיקה פה עיתון מה-17 לפברואר 2017.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: ואני רוצה להבהיר מאיפה נבעה ההצעה הזאת. ביום שישי, לאחר, זה היה באותו שבוע שנעצר יהודה בן חמו, ואני רוצה להקריא לכם: "מעצרו השבוע של ראש העיר כפר סבא, יהודה בן חמו, בחשד לקבלת שוחד מקבלנים, הפגיעה מצד אחד, אך מצד שני, עורר תגובות בנוסח, נו, מה חדש? ההפתעה נבעה מכך שמדובר בכפר סבא, עיר ש... "שבשנים האחרונות קרו בה דברים טובים בנוגע להתפתחות אורבנית." אביאל, אני מפריעה לך?

אביאל אברמוביץ: סליחה.

עדי ברמוחה: ואתה יודע מה, אני אשמח לראות את הידיים של אלה שיצביעו נגד השקיפות הזאת. כי אם אין מה להסתיר, אז אין בעיה לצלם, אם אתה עובד מסודר והכל חוקי ולפי הנהלים, לא יקרה כלום ולא צריך לקרות כלום ולא צריכה להיות התנגדות. מי שיתנגד להצעה הזאת, מוטלת מעליו עננה כבדה מאוד, וכדאי שכל הציבור ידע את זה.

אביאל אברמוביץ: דרמה.

עדי ברמוחה: האמת, כן, דרמה. כי אם המעצר של בן חמו הוא בעיניך לא דרמה, אז בעיני, דרמה. דרמה.

יגאל הררי: אבל תפני אותנו לחוק,

יואב רוזן: יגאל, תן לה להתבטא.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: תפתח את הפייסבוק, אחרי מה שקרה בכפר סבא, ואז אני מצאתי את עצמי מתגוננת שאני בכלל ומתנצלת על עצם היותי חברת מועצה ואני משמשת,

יגאל הררי: למה?

יואב רוזן: יגאל, די.

יגאל הררי: למה את צריכה להתנצל?

מאיר חלואני: היא מדברת, תן לה לדבר, די.

עדי ברמוחה: מצאתי את עצמי מתנצלת ומתגוננת על עצם היותי חברת מועצה, ואני משמשת סנגורית של נבחרי ציבור. אני בן אדם שעושה הכל בצורה גלויה, אף אחד לא אומר לי מה לעשות, יגאל, אני עושה רק מה שאני חושבת. אין לי בוסים מעלי, אין לי, היו ואינם, ואני נצמדת לחוק ולא מתאימה לי העננה שרובצת עלינו. ואני אומרת, היה דיון שלם, יש דיון שלם פה בעיתון על כל ראשי הערים שסרחו ומה שקורה בערים ואז אני קוראת, ויגאל הררי, כדאי שאתה תשמע את זה, בסוף הכתבה הזאת את דבריו, יגאל הררי, אני דווקא אליך מדברת. את דבריו של יו"ר מרכז השלטון המקומי, חיים ביבס, שהוא אומר, ואני חושבת שאנחנו חייבים לאמץ את זה, שנבחרי ציבור צריכים לשרת את הציבור. אצלו, כל הוועדות מוקלטות, הכל מצולם כל הפקידות המקצועית נמצאת בפנים. אם אתה עובד מסודר, לא יקרה שום דבר. ומה שאני בעצם ביקשתי, שזה יצולם, שיהיה. אנחנו יודעים שיש כל הזמן חקירות מסביב. כשיגיע יום הדין, אני לא רוצה להיות סנגורית של אף אחד. יש את הכל מצולם, התמלול הוא לא כמו שצריך. כמו שאנחנו רואים, גם בישיבות מועצה, הרבה פעמים מופיעה שורה, מדברים ביחד, וזאת השורה הקריטית שבה נאמרים דברים שלא נכתבים בפרוטוקול.

יואב רוזן: עדי, מה ההבדל בין הקלטה לצילום? חוץ מזה שרואים את הדובר.

נדב דואני: קח דוגמא וועדת כספים,

עדי ברמוחה: אני אגיד לך, רגע, רגע, רגע,

יואב רוזן: וגם תתחשבי בנדב, שהוא רוצה גם לדבר במסגרת עשר דקות.

עדי ברמוחה: רגע, רגע.

יואב רוזן: תודה.

עדי ברמוחה: בצילום, אני רוצה לראות מי נוכח בוועדת כספים ולא דיבר, כי בוועדת כספים, לדוגמא,

יואב רוזן: יש פרוטוקול.

עדי ברמוחה: רגע, יש פרוטוקול, זה לא מתומלל, זה פרוטוקול, נמצאים עוד כל מיני עובדי עירייה

בחדר, שלא תמיד מדברים, אני רוצה לדעת מי נמצא. אני, בוועדת תכנון ובנייה רוצה

שיהיה מצולם מי מגיע, מי מדבר. שמגיעים קבלנים להתנגדויות, נכון שמשמיעים

ואומרים את השמות שלהם, אני רוצה שאנשים יראו את זה.

יואב רוזן: תודה.

עדי ברמוחה: מה שרואות העיניים, קיים.

יגאל הררי: איזה אנשים?

יואב רוזן: תודה, יגאל.

עדי ברמוחה: כשיבוא יום הדין,

יואב רוזן: אני מבקש להסיר את הנושא מסדר היום מהנימוק הבא, הישיבות מוקלטות.

עדי ברמוחה: רגע,

יואב רוזן: נדב וויתר לך.

עדי ברמוחה: יש לנו אבל עשר דקות.

יואב רוזן: אבל נדב וויתר לך.

נדב דואני: תשמע, אני אגיד לך מה,

עדי ברמוחה: יש לנו עשר דקות.

נדב דואני: כמה זמן נשאר?

יואב רוזן: כמה זמן נשאר, ניצה? שתי דקות.

נדב דואני: מספיק לי דקה. יואב, אתה יודע, אני דווקא מצפה ממך להצביע בעד, אני אגיד לך

למה, בקדנציה הקודמת, אתה ויגאל הררי הגשתם הצעה, ואפילו הבאת לישיבה

מצלמה, חצובה קטנה. אמרת: 'אנחנו הולכים לצלם'. בסדר,

יגאל הררי: אמרתי לך שהם מעתיקים.... ישיבות המועצה, והייתה לנו,

(מדברים יחד)

נדב דואני: יגאל,

יגאל הררי: כדי לנצח,

יואב רוזן: תן לו, יש לו דקה ואתה לוקח לו אותה.

עדי ברמוחה: יותר מכולם צריך להיות זה שחפץ שישיבות וועדת תכנון ובנייה יצולמו.

נדב דואני: אני שואל שאלה, אתה יודע מה, אין לי בעיה שתצביע נגד, אין לי בעיה, אבל אותי

מעניין לדעת,

יואב רוזן: מה קשר להצבעה אישית שלי? תתייחס לנושא.

נדב דואני: בסדר. אתם יכולים להצביע נגד, זה בסדר, אני רוצה לשמוע את דעתכם באופן, אתה

יודע, אני מבין,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: תן לי דקה מזמנך.

נדב דואני: לא, ממש לא.

יואב רוזן: יגאל.

נדב דואני: ממש לא. אני אומר, אגב, יש דיון, זה מצוין. אני אשמח לשמוע את חוות דעתכם, אפילו אם יש מחויבות קואליציונית, האם אתם בעד או נגד. כי אני חושב שכמו שהצעתם לצלם את ישיבות המועצה, אפשר גם להרחיב את זה לצלם גם חלק מהישיבות.

יואב רוזן: תודה. אני מבקש, כאמור, לא לדון, הישיבות מוקלטות, כאמור. ישיבות הוועדה לתכנון ובנייה, וועדות המכרזים, אינן פתוחות לציבור הרחב, יחד עם זאת, כמו שהצעת קודם, אני מבקש לשמוע את היועץ המשפטי.

עדי ברמוחה: לא ביקשתי שהן יהיו פתוחות לציבור הרחב, אתה תקרא את הצעת ההחלטה. לא ביקשתי שיהיו פתוחות לציבור הרחב,

נדב דואני: רק שיהיה מוקלט.

עדי ברמוחה: רק יהיו מוקלטות.

יואב רוזן: מספיק לנו שהן מוקלטות, כן, היועץ המשפטי.

עדי ברמוחה: מצולמות, נכון.

נדב דואני: אתה לא יודע למה אתה נדרש לנושא.

ירון סולברג: לא, אני לא מבין את הנושא. את אמרת בסוף הדברים שלך שאת רוצה שהם יהיו מוקלטות, הן מוקלטות.

עדי ברמוחה: אני רוצה שהן יהיו מצולמות.

ירון סולברג: אוקי.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: מצולמות.

ירון סולברג: כי מה שיואב התייחס אליו, והוא צודק, וניתנו בעבר חוות דעת בנושא של השתתפות חברי מועצה כמשקיפים בוועדות. וחוות הדעת אמרה פחות או יותר, והיא נסמכה על עמדת משרד הפנים, על חוות דעת היועץ המשפטי במשרד הפנים, שוועדות שהן וועדות חובה, שהן מקבלות החלטה, שם הדיונים יהיו סגורים, כדי למנוע השפעה של רוב מקרי של חבר מועצה, שהם לא חברי וועדה, אלא לשמור על היחסיות של הסיעות, כפי שמועצת העיר אמרה ולכן בוועדת מכרזים, וועדת תכנון ובנייה וכולי, לא יכולים להשתתף משקיפים וכן הלאה. ובוועדת כספים, אם אני זוכר, זו חוות הדעת הייתה, שניתן להשתתף באותן וועדות גם כמשקיפים, ההקלטות,

עדי ברמוחה: כל מה שאמרת לא קשור לעניין הצילום.

ירון סולברג: רק שניה, אני לא אמרתי קשור או לא, אבל אני מנסה,

עדי ברמוחה: אוקי, אבל אתה אומר דברים שלא קשורים להצעת ההחלטה.

יואב רוזן: תני לו לסיים, בבקשה.

יגאל הררי: אין לך כבוד לבן אדם, טיפה?

עדי ברמוחה: יש לי, בניגוד אליך.

ירון סולברג: עדי, אני לא אומר לכם מה קשור מה לא קשור, אתם מתבטאים כל אחד לפי איך שהוא חושב להציג את הנושא, אז אני מציג אותו בצורה הזאת, כי זו לדעתי נקודת המוצא, אוקי? להפריד בין וועדות רשות לוועדות חובה, בגלל, לגבי המידעים, שנמצאים בהם. לגבי ההקלטות, הוועדות הללו מוקלטות, אגב, נדב, אני חושב שגם וועדת הכספים מוקלטת על ידי יוכי באופן קבוע.

(מדברים יחד)

נדב דואני: יש התנגדות שנקבל את ההקלטות?

עדי ברמוחה: אני דיברתי על צילום, תשימו לב, אני לא,

ירון סולברג: אם הדרישה היא לגבי וועדת כספים,

נדב דואני: וועדת כספים.

ירון סולברג: אני חושב, אני לא רואה בעיה בוועדת כספים.

נדב דואני: אז אני מבקש,

(מדברים יחד)

ירון סולברג: אבל, רגע, אבל בכל מקרה, רק שנייה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: תבואו עם הנייד שלכם ותקליטו.

ירון סולברג: נדב, לא אני מחליט בעניין, אני אומר, משפטית,

עדי ברמוחה: ירון, אבל תתייחס להצעת ההחלטה, אני דיברתי על צילום ולא הקלטה.

ירון סולברג: הבנתי, תודה. אבל עדי, עדי,

(מדברים יחד)

ירון סולברג: אני אתייחס גם לנושא הזה, בסדר?

עדי ברמוחה: אוקי, תודה.

ירון סולברג: בסדר? לא צריך להגיד לי כל חצי שנייה.

עדי ברמוחה: לא, כי זה.

ירון סולברג: תודה רבה.

יואב רוזן: עדי, תני לו לסיים.

ירון סולברג: לגבי מה שאתה אומר, אני לא רואה לגבי וועדת כספים, אני לא רואה לגבי וועדת כספים הבדל ברמה העקרונית, במובן זה שגם משרד הפנים חושב שחברי מועצה יכולים להשתתף כמשקיפים ולכן אני לא חושב שיש בעיה עם הדבר הזה. אבל הנהלת העירייה צריכה לקבל החלטה, זו פרוגטיבה שלה, היא יכולה להחליט כן, היא יכולה להחליט לא.

נדב דואני: אבל לך אין התנגדות? אין בעיה.

ירון סולברג: לגבי הקלטה, לקבל אותה, לגבי עדי, לגבי מה שאת מציינת כאן. השאלה, צריך לעשות, אם רוצים לצלם, אם רוצים לצלם והנהלת העירייה תגיד: 'אני רוצה לצלם' והיא תחליט שכן, צריך לקבוע בעניין הזה נוהל ברור. דהיינו, כרגע חוק התכנון והבנייה לא מטיל חובה, כן יהודה בן חמו, לא יהודה בן חמו, אני לא חושב שזה רלוונטי בכלל. מדוע? משום שהחוק לא מגדיר את זה. החוק מגדיר מה החובה לעשות. החובה היא להקליט, החוק אפילו, בוועדת תכנון ובנייה, לא מטיל חובה לתמלל את ההקלטה, ולכן נערך פרוטוקול ידני ואין אפילו חובה לתמלול. אז החוק שהוא זה שקובע עבורנו את הכללים, הוא לא אומר לנו: 'חברים, בעיריית הוד השרון, אתם סוטים מהוראות החוק'. העירייה מקיימת את הוראות החוק בעניין הזה, ואין שום בעיה בין אם יהיה צילום ובין אם לא יהיה צילום. החובה היא להקליט והוועדות, לפחות לגבי וועדת תכנון ובנייה יש חובה להקליט, ואנחנו מקליטים. לגבי וועדת מכרזים, אין חובה כלל להקליט את דיוני הוועדה, אין חובה להקליט את דיוני הוועדה, והעירייה מקליטה את כל דיוני וועדת המכרזים. אם תתקבל החלטה על ידי הנהלת העירייה, שהיא מחליטה: 'אני רוצה לצלם', אני חושב שיתחייב לקבוע לפני כן נוהל, כפי שעשינו בעבר, אתם אישרתם נוהל מסודר בעניין מה עושים עם הצילומים שמצלמים מצלמות ברחבי העיר, זה לא דבר שהוא פשוט, זה לא שעכשיו מצלמים ומחרתיים תבוא איזושהי הנהלת עירייה, מי שתהיה כאן הנבחרת ותחליט: 'עכשיו אני עושה שימוש בצילומים ההם', זה לא עובד ככה. יש ערך לראיות הללו, לפעולות האלה שעושה הרשות ולכן, אם תחליטו לצלם, בסופו של דבר, צריך לקבוע נוהל מה קורה עם הצילומים הללו. משום שמרגע שתצלמו את הוועדות ולאחר מכן תבוא בקשה כן לחשוף או לא לחשוף, אני חושב,

נדב דואני: אז אין בעיה עם צילום.

עדי ברמוחה: רגע, רגע, רגע.

ירון סולברג: רק שנייה, מה?

עדי ברמוחה: אין בעיה עם צילום.

ירון סולברג: לא, אני אומר,

נדב דואני: אין בעיה עם צילום, זה מה שמשמע מדבריך.

(מדברים יחד)

ירון סולברג: אני לא אמרתי שאין בעיה.

יגאל הררי: זה לא מה שהוא אמר.

ירון סולברג: אני לא אמרתי שאין בעיה עם צילום.

נדב דואני: הוא אמר, אם יהיה צילום, צריך לקבוע נוהל איך לצלם.

יגאל הררי: לא, הוא לא אמר.

ירון סולברג: אני לא אמרתי שאין בעיה עם צילום, מה שאמרתי הוא שכרגע הישיבות מוקלטות. אם

הנהלת העירייה תקבל החלטה שהיא רוצה לצלם, צריך את הדברים הללו לעגן בנוהל

לפני.

יואב רוזן: טוב, אני מעלה להצבעה. אני מעלה להצבעה, אברמוביץ.

יגאל הררי: אי אפשר לצלם.

עדי ברמוחה: אפשר לצלם.

יואב רוזן: עדי.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אפשר לצלם, אפשר לצלם.

יגאל הררי: אי אפשר לצלם.

עדי ברמוחה: אפשר לצלם, תגיד שאתה לא רוצה לצלם.

יגאל הררי: אי אפשר לצלם.

יואב רוזן: מי בעד? חבר'ה, אני מעלה להצבעה.

עדי ברמוחה: אני רוצה לשמוע אותך אומר שאתה לא רוצה לצלם.

יואב רוזן: אני מעלה להצבעה, מי בעד להכיל בסדר היום את הצעתם של מר דואני ועדי

ברמוחה.

עדי ברמוחה: צריך לצלם.

יואב רוזן: סעיף 2, מי בעד?

ניצה משה: מי בעד?

יואב רוזן: אני שואל שוב, אנחנו בהצבעה, מי בעד לדון בהצעתם של מר דואני וגברת ברמוחה,

בסעיף 2.

ניצה משה: מאיר, עדי, אמיר, יעל, נדב.

יואב רוזן: מי בעד לא לדון?

ניצה משה: חיים, יואב, כנרת, חיים,

חיים שאבי: אני לא רוצה לבזבז את הזמן.

עדי ברמוחה: אל תגיד לא רוצים לבזבז את הזמן, אתה,

ניצה משה: אופיר, יגאל, אביאל,

עדי ברמוחה: גבוה, תרימו את היד גבוה.

יואב רוזן: אין דין.

הצבעה: הצעתם לסדר של חברי המועצה מר נדב דואני וגב' עדי ברמוחה מיום 18.2.17 בנושא

צילום ישיבות וועדות: מכרזים, כספים ותכנון ובנייה.

5 בעד לדון: מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

8 בעד שלא לדון: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי,

אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

החלטה מס' 42/17:

לאחר ההסברים שניתנו לחברי המועצה בנושא החליטה המועצה שלא לדון בהצעתם לסדר של

חברי המועצה מר נדב דואני וגב' עדי ברמוחה מיום 18.2.17 בנושא.

(מדברים יחד)

הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 28.1.17.

יואב רוזן: עוברים להצעה מספר שלוש, חברים.

חיים שאבי: תבואי לוועדה (כספים).

יואב רוזן: הצעתם לסדר של חברי הוועדה, חברי המועצה, סליחה, גברת עדי ברמוחה ומר נדב

דואני, מיום 28 בפברואר '17.

כנרת אלישע כהן: איך היא יכולה לבוא? היא לא חברת וועדה.

יואב רוזן:

בית הספר הדמוקרטי בהוד השרון. בהוד שרון פועל בית ספר דמוקרטי 17 שנים, בית הספר דוגל באג'נדה חינוכית ייחודית שיודעת לתת מענה מסוג טוב ואיכותי לכ-370 ילדים בעיר והסביבה. בית הספר עבר תהליך ארוך והיום הוא בית ספר מוכר ורשמי, שפתוח לכלל תלמידי הוד השרון לעומת תחילת ההפעלה שלו, עת היה בית ספר פרטי לחלוטין. בהתאם לכך, עיריית הוד השרון צריכה להעניק לבית הספר שירותים מלאים, כפי שמקבלים כל בתי הספר בעיר, ובראשם מבנה קבע איכותי, בטיחותי וכן לאפשר לו להתפתח. בהתאם לכך, אנחנו מבקשים לקבל את הצעת ההחלטה הבאה. הצעת ההחלטה שהם מציעים: "עיריית הוד השרון תציג בפני מועצת העיר את התוכנית האסטרטגית שלה עבור בית הספר הדמוקרטי, ובדגש על השקעה תקציבית ומתן מענה לצרכי הגידול של בית הספר" בבקשה, מי מתחיל?

נדב דואני: אני.

יואב רוזן: בבקשה, נדב.

נדב דואני: טוב. אני שמח על ההקדמה, כי זו ההקדמה שכתבנו, שקצת נותנת רקע על מה זה בית ספר דמוקרטי, שאני חושב שכולם יודעים. תראו, בית הספר הדמוקרטי הוא בית ספר שלנו, העירייה צריכה לקחת אחריות מלאה עליו ולא לחשוב שבית הספר הזה הוא איזה ילד חורג. לא להשקיע בו תקציבים כמו שמשקיעים בבתי הספר האחרים, לדלג עליו לפעמים, לתת לילדים שלנו ללמוד במבנה, באמת, חלקו רעוע, כולנו מכירים את סיפור חדר הדרמה שקרס שם ולקח המון המון זמן עד שטיפלו בו. אנחנו מבקשים, להציג בפני מועצת העיר אחת ולתמיד תוכנית אסטרטגית מסודרת של בית הספר. בית ספר שעבר תהליך, העירייה, לתחושתנו, לא יודעת איך לאכול אותו ואנחנו מבקשים להבין איך הדברים עומדים להיראות בבית הספר. בית הספר צריך לפנות את המבנה בעוד שנה, שנתיים, שלוש, כבר אישרתם שם תוכניות לבנייה, לאן הוא הולך? האם הוא הולך למבנה חדש? חברים, אפשר בבקשה לא להפריע? האם הוא הולך למבנה חדש, או האם הוא הולך למבנה ישן שיעבור שיפוץ? האם בבית הספר יהיו כיתות נוספות, היום יש כיתה אחת בכל שכבה, האם יהיו יותר? ויש ביקוש, אנחנו מקבלים כולנו המון המון פניות של ילדים לעבור, אבל הכיתות מלאות, האם יהיו כיתות נוספות? האם מתכוונים להרחיב את הלימודים שם עד כיתה י"ב? האם מתכוונים לאפשר להם גן טרום טרום וגן טרום חובה? אנחנו מבקשים לדעת לאן העירייה לוקחת את בית הספר. עכשיו, מצד אחד, היא אמרה לו: 'אל תהיה פרטי, תהיה מוכר ורשמי' ואני מברך על זה, אני מאמין שהחינוך צריך להיות ממלכתי במדינת ישראל ולא חינוך פרטי. אבל ברגע שהוא עבר להיות חינוך ממלכתי, ובידיים שלנו, מה אנחנו

עושים עם בית הספר? האם הילדים האלה יקומו יום אחד ויגלו שהמבנה נסגר ובשנה הבאה אין להם איפה ללמוד? האם העירייה יודעת לאן היא לוקחת את בית הספר הזה, ואיפה הוא יהיה בעוד שנה, או בעוד שנתיים, או בעוד שלוש? האם אתם כבר מתקצבים כסף למבנה החדש, או האם אתם מתקצבים כסף לשיפוץ של מבנה קיים ומה זה המבנה הקיים הזה? אנחנו מנסים להבין מה התוכנית של בית הספר, ולא לטפל בו טלאי על טלאי. כי זו התחושה, שלאורך הזמן, זה עובד טלאי על טלאי.

יגאל הררי: בגלל שאתה שותף לעשייה, אתה לא מרגיש.

יואב רוזן: תודה.

נדב דואני: רגע, לא סיימתי. עכשיו, הבנו שהוגשה פרוגרמה לבית הספר, אני מבקש לדעת מה הוגש בפרוגרמה הזאת? האם יש שם בקשה לתיכון או אין בקשה לתיכון? אני מבקש לדעת מה התקציב? איך העירייה מתכוונת לתקצב את בית הספר, את מוסינזון מתקצבים בצורה אחת, איך עובד התקצוב? האם התקצוב הוא תקצוב רגיל? איך יעבוד התקצוב של המבנה הזה?

משה חנוכה: אם הוא מוכן - תקצוב רגיל, מה זה השאלה הזאת?

נדב דואני: שנייה, רגע,

משה חנוכה: אם זה בית ספר מוכר ורשמי, זה תקצוב רגיל, אז מה השאלה?

נדב דואני: רגע, אבל לתחושתנו, ואנחנו מבקשים להציג את הדברים,

משה חנוכה: אתה יודע שבעיריית תל אביב,

נדב דואני: משה, רגע, רגע.

משה חנוכה: שהיה מאבק גדול של בית ספר דמוקרטי בתל אביב,

נדב דואני: אנחנו נשמח לנהל דיון, תכף אנחנו מצביעים אם לנהל דיון,

משה חנוכה: ושמה שלחו ואמרו חברי האופוזיציה: 'לכו תלמדו מהוד השרון, איך הם לקחו בית ספר דמוקרטי'.

נדב דואני: אתה יודע מה אומרים על הוד השרון, לכו תלמדו מכפר סבא. יפה ניהלה בכפר סבא

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אתה יודע מה אמרו בישיבת מועצה בתל אביב לא מזמן? יש לי חבר שמלמד שם, אני במקרה מתעסק בדיני חינוך, להבדיל מחברי מועצה פה,

נדב דואני: אתה כבר פרשת מהמשרד, לא?

משה חנוכה: לא, אני עדיין,

נדב דואני: אתה כבר לא עוסק.

(מדברים יחד)

נדב דואני: אני אשמח מאוד, משה, שאתה תצביע וננהל דיון על זה. ולכן אני מבקש לדעת, חיים, אני מבקש לדעת, לקבל החלטה פה, שיתנו לנו סקירה מסודרת, מקצועית מ-א' עד ת', או מ-א' עד י"ב, אין בעיה, איך שאתם רוצים, שנבין בדיוק מה עומד להיות עם בית הספר. והגיע הזמן לעשות את זה אחת ולתמיד.

עדי ברמוחה: רגע.

חיים שאבי: עבר זמן.

מאיר חלוואני: איך עבר הזמן?

נדב דואני: עשר דקות.

מאיר חלוואני: עשר דקות, מה קרה?

נדב דואני: סך הכל ארבע דקות דיברתי.

עדי ברמוחה: אני חושבת שאנחנו מגישים לכם פה הצעה על מגש של כסף, יש לכם פה הזדמנות, שוב הזדמנות, להציג את המשנה שלכם לגבי בית הספר הדמוקרטי, ואם תהיו חכמים כמו שעשיתם עם צביקה, שנתתם לו לדבר ותתנו ליפה לדבר, והיא תציג את התוכנית של בית הספר הדמוקרטי, אז אולי אנחנו נצא נשכרים. יש לכם הזדמנות.

נדב דואני: אולי נקבל סוף סוף תשובות, וגם הציבור, ההורים של בית הספר יקבל ותשובה, הילדים לא יודעים.

עדי ברמוחה: להגיד בואו נוריד מסדר היום, הכי קל.

חיים שאבי: מכיוון שזה לא פשוט, אז אני,

עדי ברמוחה: אין משהו שהוא פשוט אצלך?

נדב דואני: למה זה לא פשוט, חיים?

עדי ברמוחה: יש משהו, גם תשובה פשוטה אצלך, היא לא פשוטה.

נדב דואני: חיים, למה זה לא פשוט?

עדי ברמוחה: הנה, יפה רוצה להגיד, זה די פשוט.

חיים שאבי: שנייה, שנייה. מכיוון,

עדי ברמוחה: הנה.

חיים שאבי: דקה רגע, מכיוון שזה לא, יש פה דיון,

דובר: אין דיון.

עדי ברמוחה: יש.

נדב דואני: יש דיון?

חיים שאבי: לא, יש סדר הכוונה. אנחנו מבקשים שלא לדון בהצעה ולנמק. אז אני אנמק, נוריד את זה מסדר היום ואחרי זה, ואחרי זה,

- נדב דואני: למה אתה מוריד מסדר היום?
חיים שאבי: אם זה משהו פשוט, יפה תביא לכם.
- נדב דואני: למה אתה מוריד את זה מסדר היום? אני לא מבין למה אתה מוריד את זה מסדר היום, חיים.
- חיים שאבי: אז אני אנמק.
מאיר חלואני: רגע, רגע, מה תנמק? לא נגמרו העשר דקות. הם מעבירים לי דקה.
חיים שאבי: לא, לא.
מאיר חלואני: למה לא?
חיים שאבי: זה לא אפשרי. לא.
מאיר חלואני: חבל, רציתי לשבח אתכם על זה שאתם לא עושים כלום שם, מאז שבית הספר הוקם, לפני עשר שנים, והבטחה של ראש העיר שלך,
חיים שאבי: אתה מפריע. אתה מפריע.
מאיר חלואני: היה לעשות שם מהפכה.
חיים שאבי: אבל אתה מפריע. טוב, אני,
דובר: תצביעו על הכסף שאתם מבזבזים שמה.
חיים שאבי: אני מנמק. עיריית הוד השרון פנתה למשרד החינוך בנושא, במשרד החינוך הבינו שאכן יש צורך בבניית בית ספר והעבירו אלינו טיוטה ראשונה של פרוגרמה. זאת אומרת, התקדמנו. עצם קבלת הפרוגרמה משמעותה הכרה בצורך ואישור ליציאה לתכנון אדריכלי. תודה.
- נדב דואני: האם, רגע,
חיים שאבי: תודה.
- נדב דואני: בפרוגרמה יש תיכון או אין תיכון?
חיים שאבי: אנחנו מעלים להצבעה.
(מדברים יחד)
- חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד?
עדי ברמוחה: מה הבעיה שלך?
(מדברים יחד)
- חיים שאבי: אנחנו, דקה, אחרי ההצבעה, כן.
נדב דואני: למה אחרי ההצבעה?
חיים שאבי: אחרי ההצבעה, מי בעד שלא,
עדי ברמוחה: למה? למה? כדי שלא יקרה מצב שעלתה הצעה לסדר של האופוזיציה?

חיים שאבי: מי בעד, מי בעד,

עדי ברמוחה: מה אתה כל כך מפחד?

נדב דואני: אנחנו מנהלים דיון.

עדי ברמוחה: מה קרה?

חיים שאבי: מי בעד שלא לדון בהצעה כמו שהוגשה?

עדי ברמוחה: למה אתה כל כך מפחד?

חיים שאבי: מי בעד שלא לדון.

(מדברים יחד)

נדב דואני: זה פשוט הזוי, מה הבעיה בנושא הזה?

חיים שאבי: חיים, משה, כנרת, יואב יגאל אביאל

(מדברים יחד)

חיים שאבי: מי בעד לדון?

נדב דואני: אם זה נושא במחלוקת?

עדי ברמוחה: חיים שאבי מנהל את ההצבעה?

חיים שאבי: מי בעד לדון? אחרי זה אני אתן לך תשובה.

נדב דואני: נושא במחלוקת.

חיים שאבי: אמיר, יעל, נדב, עדי ומאיר. תודה רבה.

הצבעה: הצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר נדב דואני מיום 28.2.17- בית

ספר הדמוקרטי בהוד השרון.

5 בעד לדון: מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

8 בעד שלא לדון: חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי,

אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

החלטה מס' 43/17:

מועצת העירייה מחליטה שלא לדון בהצעתם לסדר של חברי המועצה הגב' עדי ברמוחה ומר

נדב דואני מיום 28.2.17- בית ספר הדמוקרטי בהוד השרון (בתום הישיבה קיבלו חברי הסבר

ותשובות ממנהלת

אגף החינוך הגב' יפה עזרא).

דובר: מה זה תודה רבה? זה עבר או לא עבר?

יגאל הררי: ברור שלא עבר.

חיים שאבי: תספור.

מאיר חלוואני: אולי הוא יתבלבל ויגיד עבר, מה אכפת לך אתה?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: נסיים, ניתן לך, יש לנו עוד הצעה אחת.

נדב דואני: אבל זה קשור לזה, יפה נמצאת פה כדי לתת מענה.

חיים שאבי: היא תיתן, אחרי זה היא תיתן לך תשובה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: חיים, אני לא מבין, תן לה בבקשה לענות,

מאיר חלוואני: בתור יושב ראש וועדת החינוך, תענה לנו על זה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: הצעה, אבל היא תענה לך.

נדב דואני: רגע, סליחה.

עדי ברמוחה: מה הבעיה לענות את זה במסגרת ישיבת מועצה? לא הבנתי.

נדב דואני: חיים, אתה מנהל את זה עד עכשיו מאוד יפה, ואתה נותן לדין להתנהל בצורה אחרת,

מאשר מנהל את זה הבוס שלך חי אדיב. לתפוס מקום, לתת מענה, אנחנו פה,

חיים שאבי: תקשיב, ישיבת מועצה,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: ישיבת מועצה זה לא משהו כבקשתך, יש סדר, הסדר, אנחנו עובדים לפי הסדר.

עדי ברמוחה: כשאנחנו מעלים הצעות ואתם מורידים אותם. אנחנו מעלים ואתם מורידים.

חיים שאבי: רצית תשובה, אחרי ההצעות לסדר היא תיתן לך תשובה פשוטה. שלא קשורה

להצעה.

הצעתם לסדר של חברי המועצה אמיר כוכבי ויעל ברזילי מיום 27.3.17

חיים שאבי: טוב, אני מעלה, הצעה מספר ארבע, הצעתו לסדר של חברי המועצה אמיר כוכבי ויעל

ברזילי מיום ה-27.3.17, חשיפת הסכמי ניגוד העניינים של נבחר ציבור,

יגאל הררי: זו הצעה לעניין. זאת הצעה לעניין.

עדי ברמוחה: הופה, בוא נראה אותך.

יגאל הררי: מה זה בוא נראה?

דובר: למועמד לראשות העירייה לברוח.

חיים שאבי: כחברי המליאה לתכנון ובנייה, דברי הסבר. בתחילת הקדנציה נדרשו נבחר ציבור,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: בישיבתם כחברי הוועדה לתכנון,

דובר: זו הוצאת דיבה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: למלא את טופסי ניגוד העניינים מול היועמ"ש, שייצר עבור כל אחד מחברי המליאה שעמד בדרישה. הסכם ניגוד עניינים לפיו עליה או עליו לא להשתתף בדיונים והצבעות שעשויים לשים את טובת הציבור בעימות ישיר עם אינטרס כלכלי פוליטי של חברי המועצה. הסכמים אלה חסויים. לאחרונה עלו במספר דיונים טענות לגבי ניגודי עניינים של חלק מהחברים, החיסיון הציבורי המוטל על הסכמי ניגוד העניינים פוגע ביכולתנו, כחברי מועצה, לפקח על עבודות הוועדות ופוגע ביכולתו של הציבור לזהות אינטרסים הפועלים נגדו. הצעת החלטה: "מועצת העיר תנחה את היועמ"ש להעביר את הסכמי ניגוד העניינים של כלל נבחרי הציבור לדוברות העירייה אשר תפרסם באתר העירייה". כן, כוכבי.

אמיר כוכבי: אתה דן בהצעה? אתה לא דן בהצעה?
חיים שאבי: תנמק.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: זה משפיע על הדברים שאומרים.

חיים שאבי: אנחנו לא, לא נדון בהצעה.

נדב דואני: אני ממש מופתע.

דובר: אני חושב שכדאי לדון.

חיים שאבי: רוצים לדון? אין בעיה.

יעל ברזילי: אין לנו בעיה לדון, יפה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אתה רואה שאנחנו לא באים מהבית עם החלטות?

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אני חושב שהשמש היא המרפא לכל,

חיים שאבי: אני רק אגיד לכם משהו,

עדי ברמוחה: אם זה ככה, היית צריך להצביע בעד הצילום של הישיבות, רק שתדע לך.

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: לא, לא, זה ניגוד.

חיים שאבי: אני אגיד לכם משהו, אבל בואו.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: בכל מקרה, בכל מקרה,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אגב, זה עונה לך על העניין של הצילום.

חיים שאבי: בכל מקרה, אנחנו נצטרך לקבל חוות דעת משפטית להחלטה הזו, כי יש לה השלכות, אם אתם רוצים, היועץ המשפטי יפרט אותם. אבל בוא תעלה את הנימוקים שלך, תקבל תשובה, אחרי זה נחליט.

משה חנוכה: אם דנים כולם אומרים, גם אני רוצה.

עדי ברמוחה: כולם מדברים, דנים.

ירון סולברג: אני רק מבהיר כאן שיהיה ברור שלא זה, חוות הדעת בכל מקרה לא תינתן כרגע בנושא המורכב הזה, היא צריכה להיות מאוד זהירה וצריכה להתייחס לכל המסמכים שבידינו, לרבות יכול להיות שצריך לקבל גם מהיועץ המשפטי לממשלה הנחיות, או לפחות התייחסות לגבי מה מותר, מה אסור וכן הלאה. אני רק מודיע מראש שזה ייקח בין 30 ל-60 ימים, חוות דעת כזאת, תקיימו את הדיון, אבל, מבחינתי חוות הדעת תינתן במועד אחר, לא היום.

יגאל הררי: אני יכול להבטיח,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אז מה שאני מציע, דקה רגע.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אני חייב להגיד אבל ... מסתיימת ... 30 יום, אז עכשיו כבר,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: מה שאני מציע,

יגאל הררי: אני בעד שיחשפו.

חיים שאבי: אנחנו כולנו בעד שיחשפו. אז אני אומר ככה, אמיר ינמק, ומכיוון שאנחנו לא יכולים להחליט, לקבל החלטות שיש להם השלכות כאלה ואחרות, אני ממליץ לקבל את מה שהיועץ המשפטי אמר, שהוא ייתן חוות דעת מסודרת, אחרי התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה ואז אנחנו, אם זה אפשרי, כולם פה שקופים.

עדי ברמוחה: כן, מרוב שאתם שקופים, תקשיב...

מאיר חלוואני: אגב, יש לכם את הדף הזה? כי אני לא חתמתי עליו.

חיים שאבי: דקה, אבל תנו לאמיר לנמק.

אמיר כוכבי: תראו כמה זמן אתם בדיון על הצעה לסדר שלנו, כשעוד לא דיברנו.

חיים שאבי: אתם מפריעים לו.

אמיר כוכבי: אני אתחיל להגיד בקשה להודעה שמסרת למועצה בהצעה לסדר הקודמת, כנראה שלא באשמתך, אתה מטעה את חברי המועצה. פרוגרמה לבית ספר הדמוקרטי אושרה כבר לפני שנים, כולל העברת תקציבים ממשד החינוך לתכנון ובנייה של בית ספר דמוקרטי באזור הספורטק. החלטה שבוטלה לאחר שנים על ידי, לאחר שנים של סחבת, על ידי ראש העירייה, כל המשחק עכשיו עם בית הספר הדמוקרטי, פרוגרמה, לא פרוגרמה, זה פשוט שקר. זה לא, זה אפילו לא הולכת שולל, זה פשוט שקר. אבל זו ההצעה הקודמת ואנחנו עכשיו בהצעה הזו, היה לי חשוב להגיד את זה.

דובר: זאת אומרת שאני משקר?

אמיר כוכבי: בויקיפדיה, שקיפות שלטונית מוגדרת: "בפוליטיקה שקיפות היא אמצעי למאבק בשחיתות שלטונית ולשמירה על אמינותם של נבחרים הציבור. כאשר ישיבות הממשלה פתוחות לתקשורת וכאשר התקציב זמין לקריאה על ידי הציבור, כאשר חוקים, תקנות והחלטות פתוחים לדיון ציבורי, הממשל נתפש כשקוף וקטנים הסיכויים לניצול לרעה של סמכויות הממשלה." התחיל לצטט פה חבר המועצה חנוכה את השופט וונזייז, שדיבר על אור השמש, שהוא המחטא הטוב ביותר. אנחנו נמצאים בעידן שבו ידע הוא כוח. והסתרת ידע מייצרת חוסר איזון ביכולת גם של הציבור, אבל גם שלנו כחברי מועצה להבין את מארג האינטרסים המלא סביב השולחן, ומונע בכך, בעצם, מאיתנו לבצע את התפקיד שלנו, בטח כפי שאנחנו מבינים אותו, אבל גם כפי שהחוק התכוון. בתחילת קדנציה נדרשים חברי המועצה כולם, שהם חברי מליאה, הוועדה לתכנון, נדרשים למלא טופס שבטופס הם אמורים להצהיר על עניינים בעיר, בין אם זה עסקים, בין אם זה נדל"ן, בין אם זה השקעות, בין אם זה קשרים עסקיים כאלה ואחרים, הטופס הזה הולך למחלקה, לאגף, לחטיבה המשפטית, שם מייצרים טופס ניגוד עניינים שאומר לחבר המועצה במה מותר או יותר נכון במה אסור לו לקחת חלק. הבעיה שהדבר הזה נשאר בין הלשכה המשפטית לבין חבר המועצה. בהנחה וחובת האחריות, או אחריות הזיכרון של מה מותר ומה אסור היא על חבר המועצה ולא יושבים בלשכה המשפטית ומזכירים לו פעם אחר פעם במה מותר לו ומה אסור, עלול להיווצר מצב שבו חבר מועצה שוכח שהוא נמצא בניגוד עניינים בנושא ספציפי והוא דן בו ואף מצביע בו.

אביאל אברמוביץ: לא, זה לא אמיתי.

אמיר כוכבי: עכשיו, פעם חשבתי כמו ידידי אביאל, שזה לא אמיתי ולא יכול לקרות, אבל בחודשים האחרונים, בטח מאז שהרשות הזאת נהייתה רשות עצמאית, רשות מתכנתת עצמאית ומאז שענייני הנדל"ן פה, כמעט ולא עוברים פיקוח אפילו של וועדות אחרות, אלא הכל נסגר כאן על השולחן הזה. החשיבות של ההבנה שלנו כחברי מועצה, ושל הציבור, בבואו לעירייה כדי לבקש משהו, שמארג האינטרסים שמונח על שולחן, מתחת לשולחן, מסביב לכיסא, החשיבות הזאת גדלה. ואני לא מבין בכלל אמירה שצריך חוות דעת משפטית על הדבר הזה. אני לא חושב שאפשר לבקש מ"החתול ששומר על השמנת" להגיש גם חוות דעת על העניין הזה. המידע הזה יושב היום בלשכה המשפטית, הוא יכול להיפך לשקוף בהחלטה של מועצת העיר, שלנו כחברי מליאה לתכנון בנייה, שלנו כחברי מועצת עיר, שלנו כשליחי ציבור, כאנשים שמאמינים שעבודתם נעשית בתום לב ובאמונה למען התושבים ולמען עתיד העיר. כל אמירה אחרת היא משיכה של זמן, היא ניסיון לשמר את הכוח במקום שהוא לא אמור להיות בו, היא ניסיון להסתיר מידע שאמור להיות נגיש לכל אדם, בלי פחד, בלי חשש, בלי לבקש טובות, בלי לדעת או בלי לחשוב שמישהו יחפש אותו, על עצם זה שהוא ביקש לדעת מה מארג האינטרסים. והדיונים שהולכים פה סביב השולחן, אמרנו, הם רק נהיים דחופים יותר וגדולים יותר, והמצב בערים השכנות ובערים אחרות בארץ, הוא מצב שהופך את כולנו לחשודים. לא יודע כמה קראתם, כתבתי על זה טור באיזה עיתון זניח. והמצב הזה שאנחנו כולנו חשודים יכול להיפתר פה בהחלטה אחת שלנו. שאנחנו שמים את טפסי ניגוד העניינים, כפי שהוכנו על ידי הלשכה המשפטית, קודם כל מביאים אותם לידיעת כלל חברי המועצה. אין בזה טיפת היגיון בזה שאנחנו כאנשים שמקבלים החלטות לא מודעים לדברים שלחברים שלנו אסור לדון בהם. בוודאי גם אין מניעה בעיני שהדברים האלה יופיעו באתר העירייה, כגוף שמרכז את הידע של נבחר הציבור, כולנו בבואנו להיות נבחר הציבור, הבנו שאנחנו מוותרים על איזושהי מידה של פרטיות, למען השירות הציבורי, וזאת מידה של פרטיות שאני חושב שכולנו יכולים לוותר עליה. זה לא להיכנס לאף אחד ל"תחתונים", זה פשוט לתת תמונה מלאה של ניגודי העניינים שיש לנו, וזה בסדר שיש לנו, אף אחד לא נולד חבר מועצה, וזה ברור שעשינו דברים לפני וכל עוד הכל על השולחן, אז הכל בסדר. אז אנחנו מבקשים כאן היום מחברי המועצה לאשר את ההצעה שלנו לסדר, להפוך את הסכמי ניגוד העניינים לגלויים, ידועים לכל, פתוחים לעיון הציבור ולתת באמת לאור השמש להסיר, אפילו את החשש הקטן ביותר של אותו אזרח שמגיע פעם אחר פעם לוועדה ולא מבין מדוע ההחלטות מתקבלות ככה או ככה, אם במקרה יתפתח אצלו

חשש שמי מחברי המועצה נגוע בניגוד עניינים, הוא ידע להסתכל ולראות שלפחות הצהרתית, מול החוק, אין ניגוד עניינים באותו סעיף. אם חבר מועצה הסתיר או העלים, זה כבר עניין אחר. אני יוצא מתוך נקודת הנחה, שנינו יצאנו מנקודת הנחה בהצעה לסדר הזאת, שכל חברי המועצה מילאו את הטופס הזה בצורה המלאה ביותר שאפשר. אוקי, ואם הם לא עשו את זה, אז הם יעשו את זה במהרה.

משה חנוכה: מה קורה עם סיעת דרך העיר,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אנחנו באמת מקווים שההצעה הזאת, אני שמח שאישרתם דיון בה, כי אני בטוח שנשמע פה הרבה דעות מעניינות, אנחנו מקווים גם שתצביעו בעדה. תודה.

משה חנוכה: בתחילת הדיון, היו כל מיני חברי מועצה מהאופוזיציה שנורא התפלאו על היכולת לקבל הצעות לסדר של חברי האופוזיציה, אבל תראו, ועדיין מתפלאים, זה בסדר. אבל תראו שיש לפעמים הצעות שחשובות, שקשורות לנראות שלנו כנבחרים ציבור.

מאיר חלואני: איזה תפיסה, אם היה יושב פה חי אדיב הוא היה מאפשר לכם? תפסיק, נו.

משה חנוכה: אפשר להמשיך לדבר?

(מדברים יחד)

משה חנוכה: אתה נראה לי קצת בלחץ.

מאיר חלואני: ממש לא, אני לא חתום על זה בכלל.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: קודם כל, אנחנו מחוברים לוואטסאפ ישיר עם ראש העיר, אנחנו מקבלים הנחיות בשידור חי כי זה מצולם.

משה חנוכה: מאיר, ההצעה של חברת המועצה ברזילי ושל כוכבי, אני חושב שהיא הצעה חשובה לכולם, חבר המועצה אמיר כוכבי, הנכבד. אני חושב שזו הצעה שחשובה לכולנו כנבחרים ציבור. אמיר השתמש במונח מארג אינטרסים ואני חושב שבהחלט לנו, כחברי וועדה לתכנון ובנייה, יש את החובה, החובה, מאיר, החובה, לחשוף את האינטרסים ואת ניגודי העניינים, במיוחד אחרי הדיון שהיה בתוכנית הר/1310, תוכנית בית הנערה, שנאצלנו, אני מזכיר לחברים סביב השולחן, לדון בה פעם נוספת בגלל חשש לניגוד עניינים של מי מחברי הוועדה. וקודם כשיצא חבר המועצה נוח גור מהדיון, כי הוא היה חייב ללכת באמצע ישיבת המועצה הזאת, כשהעזתי לדבר על העניין, אז איימו עלי שיתבעו אותי תביעת דיבה. אני לא יודע על מה. בסופו של דבר,

דובר: מי איים?

משה חנוכה: איימו כאן, מהצד הזה של השולחן, מצד, כן, מהיציע.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: דרך העיר, יש עתיד, יש עתיד לדרך העיר.

משה חנוכה: הסתכלתי על הקמפיין היפה שיצאתם אליו, מאיר וחברך, שאתם אומרים, בואו איתנו,

גם אנחנו בפנים, בואו, נביא משהו חדש. ואני שואל, מה חדש? מה חדש?

מאיר חלואני: זה הדיון עכשיו על השקיפות? או שאנחנו מדבר עלינו? שנבין איך אתה...

משה חנוכה: אני רוצה לדבר על הכל, ואני אומר, חברים, אנחנו, כנבחר ציבור צריכים לבוא בידיים

נקיות ולהגיד לציבור, רבותיי, זה אנחנו, זה מה שאנחנו עוסקים בו. אני יכול עכשיו

לבוא לציבור להגיד, רבותיי, אני עורך דין ואני עוסק בדיני חינוך ומשפט ציבורי. ואני

חושב, ואני אספר לך משהו, אמיר, אולי אתה לא יודע, אבל עורכי הדין שיושבים סביב

השולחן קיבלו עוד טופס, טופס שבו הם צריכים להגיד מי הלקוחות שלהם, בנוסף

להיותך חבר מועצה, רק עורכי דין. ואני אומר, רבותיי, מי שאין לו מה להסתיר, שיהיה

גבר, לא צריך הצעת החלטה בשביל זה.

אביאל אברמוביץ: יכול להיות גם נשים, לא גבר.

משה חנוכה: שיהיה גבר, או אישה, עם ביצים ויגיד,

(מדברים יחד)

משה חנוכה: שיגיד, ותגיד, יגיד, תגיד,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: לא להפריע.

משה חנוכה: שיחשוף בדיוק,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: תבוא תבואי להשתלמות, נסביר.

משה חנוכה: אני אומר, אם אין מה להסתיר, אז לא צריך להסתיר, מאיר, ולא צריך לאיים לתבוע

דיבה מי שמעז להגיד שחבר מועצה כזה או אחר יצא מהדיון, כי הוא מפחד, כנראה,

אולי, על פניו, לדון באיזה עניין.

מאיר חלואני: בוא הנה, אתה נמוך.

משה חנוכה: חברים, חברים, אני דווקא די גבוה ביחס מי שיצא. חברים, בואו נחשוף ונראה לציבור

את האמת ונגיד במה אנחנו עוסקים, כי אסור, אסור להחביא דברים כאלה במחשכים.

אני חושב שזו הצעה ראויה ולכן אני שמח שכל חברי הקואליציה הצביעו בעד להעלות

את ההצעה הזאת, למרות שהיא הגיעה מהאופוזיציה.

יגאל הררי: בשניות האחרונות מישהו קרא לו נדל"ניסט והוא איים לתבוע.

משה חנוכה: בסדר, אני לא יודע על מי מדובר.

יגאל הררי: לא, מישהו קרא לו נדל"ניסט והוא אמר שהוא לא.

דובר: מי זה שהלך?

יגאל הררי: זה שהלך.

משה חנוכה: חברים, אני חושב שההצעה הזאת חשובה לכל חברי המועצה, לא לחבר מועצה כזה או אחר, ולכן אני אשמח לקבל את חוות דעתו של היועץ המשפטי ושהמידע הזה יהיה גלוי לציבור.

אמיר כוכבי: אני לא מבין למה אתה צריך חוות דעת של היועץ המשפטי.

חיים שאבי: אוקי, תודה רבה, אמיר. אני יכול לסכם?

אמיר כוכבי: אני חושב שזה בתחום סמכות של המועצה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: כן.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: את רוצה לומר?

כנרת אלישע כהן: כן, אני מצטרפת מהעמדה הנשית, כי משה כבר ייצג את גברים, אני כחברה בוועדה הזאת,

יגאל הררי: אנחנו חברות בוועדה.

כנרת אלישע כהן: אני מדברת על עצמי כרגע, בסדר? חתמנו על טופס ניגוד העניינים הזה איך שנכנסנו לתפקיד, אני חושבת שזו הצעה שהיא חשובה, ואני חושבת שכל אחד מאיתנו, מחברי הוועדה, צריך באמת להסכים ולאשר את ההצעה.

יגאל הררי: חברי מועצה.

כנרת אלישע כהן: חברי מועצה, ולחשוף את הטופס של ניגוד העניינים.

חיים שאבי: אוקי, יש למישהו עוד משהו להגיד?

מאיר חלואני: בטח, עכשיו אני?

חיים שאבי: כן.

מאיר חלואני: נפלא. אז קודם כל, למען הגילוי הנאות, אני לא חתום על כזה טופס,

חיים שאבי: זה חמור מאוד.

מאיר חלואני: חמור מאוד, אתה מדבר איתי. אז רצוי שאני אחתום, חמור מאוד, אתה מדבר איתי?

חיים שאבי: בטח. אתה חייב לחתום.

נדב דואני: צריך להגיד לו, מאיפה הוא יודע?

מאיר חלואני: אתה הגשת טופס לחתום?

חיים שאבי: אני לא הגשתי, אבל יש לך חבר לסיעה, שהוא עורך דין, שמכשיל אותך, כנראה.

מאיר חלוואני: אני מבקש ממך, הוא לא נמצא פה, אתם מתנהגים לא יפה, כולכם רומזים רמיזות.
משה חנוכה: הוא בחר לא להיות פה, הוא היה פה עד לפני שהעלינו את ההצעה הזאת לסדר היום.
מאיר חלוואני: משה, אני לא הפרעתי לך,
חיים שאבי: משה, לא להפריע.
משה חנוכה: לא אמרת שאני יורד נמוך?
יגאל הררי: משה הבן אדם לא נמצא פה...
מאיר חלוואני: כן.
משה חנוכה: אז הפרעת לי.
חיים שאבי: משה,
(מדברים יחד)
מאיר חלוואני: אל תהיה גיבור גדול, תנהל מול הבן אדם שהוא נמצא פה, כי אתם לא אוהבים
שמדברים עליכם,
משה חנוכה: אבל הוא בחר לצאת משיבת המועצה, אתה לא דיברת על ראש העירייה?
מאיר חלוואני: ראש העירייה זה בזבוז זמן, מה אתה מבלבל את המוח?
חיים שאבי: מה זה, מאיר, מה זה?
(מדברים יחד)
משה חנוכה: הוא רוצה להיות ראש העירייה, שיהיה גבר ויהיה פה.
(מדברים יחד)
משה חנוכה: ממה הוא מפחד? מאיר?
מאיר חלוואני: טוב, תגידו שאפשר לדבר.
אמיר כוכבי: אני רק מזכיר שגם ראש העירייה לא נמצא פה, למרות שיש בעיר היום,
(מדברים יחד)
חיים שאבי: חברים, חברים לכבד את כולם. מאיר, תמשיך.
אמיר כוכבי: אולי הם יושבים ביחד בכלל באותה בת מצוה.
מאיר חלוואני: אז כמו שאמרתי, אם יש כזה טופס, אני מבקש שמי שצריך לדאוג שאני אחתום עליו,
שאני אחתום עליו. בלי ההכשלות שלך והמחשבות הזדוניות שלך.
חיים שאבי: אני מיידע אותך, מאיר.
מאיר חלוואני: בינתיים, אני רוצה להגיב לדבריו,
חיים שאבי: יש לך שותף בעל ניסיון עשיר, והוא גם עורך דין.
מאיר חלוואני: עוד משהו?
משה חנוכה: לא

מאיר חלוואני: יופי. כל מה שאני רוצה להגיד זה שאתם אלה שלא אוהבים לדבר על אנשים שלא נמצאים פה, והדרך שבה משה בחר לדבר על נוח, משה חנוכה: לא הזכרתי את שמו, אתה ישר הסקת שזה נוח. מאיר חלוואני: תעשה לי טובה.

חיים שאבי: די.

מאיר חלוואני: היא לא ראויה, היא נמוכה, ואם יש לו מה להגיד, שיגיד לו את זה, או שיגיד את זה כשהוא נמצא.

משה חנוכה: אני אומר את זה לציבור, לא לנוה, אני לא חייב דין וחשבון לנוה. אני אומר את זה לציבור. שהציבור ידע ויפעיל שיקול דעת, לא אמרתי כלום. אם, אני אומר, אם הוא בחר לצאת מהישיבה, זה מעלה אצלי ספקות למה הוא יצא דווקא עכשיו. יכול להיות שהוא הלך רק לבת מצווה, זה בסדר.

מאיר חלוואני: מה אתה אומר? אתה אומר שזה בסדר? טוב שאתה מאשר את זה. משה חנוכה: לא, אני לא נותן דין וחשבון לנוה.

מאיר חלוואני: אתה מפריע לי לדבר...

משה חנוכה: אני נותן דין וחשבון לציבור, כולנו צריכים לתת וזהו. חיים שאבי: משה, אתה מפריע, משה.

משה חנוכה: אי אפשר עם המוסר הזה, אתה יודע.

חיים שאבי: משה, אתה מפריע, כן, מאיר.

מאיר חלוואני: אני אתחיל מההתחלה, כי הוא מפריע לי.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: מה ההמשך?

מאיר חלוואני: אני רוצה לספר לכם שאני לא חתום, למען הגילוי הנאות, על כזה מסמך, ואני מוצא את מי שצריך לעשות את זה מבחינת הסדר, שיעשה אותו. אם הוא התרשל, אז תעירו לו, זה אחד. שתיים, זה לא נכון שחבר המועצה, מר חנוכה, יושב פה ורומז רמיזות עבות, ומתנהג לא יפה ויורד נמוך מול אנשים שלא נמצאים, בעיקר שהוא מנסה להשחיר את שמו של אדם שלא פה והוא טועה. כי אני בעד ההצבעה וגם הוא בעד ההצבעה.

משה חנוכה: מעולה.

מאיר חלוואני: אל תענה לי, לא ביקשתי ממך שתענה לי.

חיים שאבי: משה, אל תפריע, משה.

מאיר חלוואני: אתה מפריע כל הזמן, מה אתה קופץ?

חיים שאבי: כן, מאיר, תמשיך.

מאיר חלוואני: לא, אני אתחיל מההתחלה עכשיו. למען הגילוי הנאות, אני לא חתום על מסמך כזה, ואני רוצה שתמצאו,

חיים שאבי: אם אתה חושב שזה יפתור אותך מאחריות, אתה טועה. תחזור על זה עשר פעמים, יש לך אחריות.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: יש לך אחריות, אתה לא יכול לברוח מאחריות.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: יש לך אחריות ציבורית.

מאיר חלוואני: פעם ראשונה, ילד, הרבה לפני שנולדת הייתה לי אחריות, תתבייש לך. תלמד.

חיים שאבי: משה, משה.

מאיר חלוואני: תכבד, כשאתה היית יושב ראש מועצת תלמידים, זה אני שהסתובב איתך, וכיבדתי אותך, אז תן כבוד.

יגאל הררי: צודק.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: משה. דבר, מאיר.

יגאל הררי: מה תדבר? אתה מפריע לו לדבר, אתה אומר לו לדבר?

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אמרתי למשה שלא יפריע. עובר לך הזמן, מאיר.

יגאל הררי: בטח שיש זמן, מה זה אין זמן?

נדב דואני: חיים, תפסיק, תן לו את הזמן שלו.

נדב דואני: אני רוצה לחזק את הדברים של אמיר, הצעה טובה. מגיעה בזמן, המלצה מצוינת, כמובן שאני בעד. אין מה להוסיף.

חיים שאבי: טוב. למרות תמימות הדעים פה בשקיפות, אני נוטה לקבל את ההצעה של היועץ המשפטי בכל זאת, שתקבל חוות דעת משפטית, כי יש לזה השלכות. יש לזה השלכות.

אמיר כוכבי: אפשר להבין מה ההשלכות?

עדי ברמוחה: אפשר להצביע על ההצעה ואחר כך,

חיים שאבי: ירון יסביר.

ירון סולברג: בטפסים יש אזכור של אנשים נוספים שהם לא אתם, וגם להם יש זכות לפרטיות. זה יכול להיות קרובי משפחה, וזה יכול להיות אחרים, מדרגה כזאת או אחרת שהזכרתם אותם בטפסים, ויש הבדל ביניכם, חברי מועצה, שאתם צריכים להיות שקופים לבין אנשים שזכותם לשמור על פרטיות. אז בלהט הרצון לשקיפות, שזה בסדר, ומבורך, וקטונתי, אין שום בעיה. צריך לראות כיצד אנשים אחרים שמוזכרים בטפסים שמילאתם, איך שומרים על הפרטיות שלהם.

אמיר כוכבי: אני יכול להציע פתרון, א', לא ביקשנו את הטפסים פשוט, ביקשנו את ההסכם שאתם הצהרתם.

ירון סולברג: את מה?

אמיר כוכבי: לא ביקשנו את הטפסים שמילאו חברי המועצה, ביקשנו את ההסכם,

ירון סולברג: אתה רואה, זה מה שאני חשבתי כל הזמן בדיון, אפשר להסתכל בפרוטוקול, כל הזמן דובר על הטפסים.

אמיר כוכבי: יש, כתוב פה,

ירון סולברג: שנייה, אני רק,

אמיר כוכבי: אני רק חוזר על ההצעה "מועצת העיר תנחה את היועמ"ש להעביר את הסכמי ניגוד העניינים" זאת אומרת, את המסמך שאתם ייצרתם לכלל חברי המועצה.

ירון סולברג: אין הסכמים. בוא נתחיל מזה, אם אתה רוצה פורמליסטיקה.

אמיר כוכבי: אני קיבלתי ממך דף A4, שאומר במה מותר לי ומה...

ירון סולברג: זה לא נקרא הסכם.

אמיר כוכבי: במה אסור לי להתעסק.

ירון סולברג: חיים, אתה רוצה שאני אמשיך?

חיים שאבי: לא, דקה, דקה, סליחה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: לא מדובר בטפסים, אלא במסמך.

חיים שאבי: סליחה, מכיוון, אתה רואה, אני אפילו לא חשבתי על זה.

אמיר כוכבי: זה בבקשה, מה?

חיים שאבי: לא, לא, מכיוון שגם אני חשבתי שאתם,

אמיר כוכבי: אני לא יודע מה חשבתם.

חיים שאבי: דקה, אני לא יודע מה אתה רוצה בכלל, מה אתה רוצה, פורמט ריק?

אמיר כוכבי: אני רוצה את ההסכם, את הדף שכתוב לכל חבר מועצה במה מותר לו ובמה אסור לו להשתתף.

- חיים שאבי: במה שאתה קיבלת, אז מה הבעיה שלך לפרסם אותו? זה כולם קיבלו אותו.
אמיר כוכבי: לא, אני רוצה לדעת מה שלך.
חיים שאבי: מה זה מה שלי? אתה רוצה טופס ריק?
אמיר כוכבי: אני רוצה את מה שלך אסור להשתתף בדיון, את מה שלכנרת אסור, את מה שלעדי, את מה שלנדב.
חיים שאבי: אז אין בעיה, אבל נגיד אם אני, סתם לצורך העניין, יש לאבא שלי,
אמיר כוכבי: נו.
חיים שאבי: זיכרוננו לברכה, יש לו איזה שטח, נגיד במקרה לא של אבא שלי, דוד שלי, שהוא לא רוצה שכולם ידעו שיש לו שטח.
אמיר כוכבי: תשחירו את השמות, השמות לא מעניינים אותי.
חיים שאבי: אז אני לא מבין מה אתה רוצה, מה אתה לא רוצה. אבל דקה רגע.
אמיר כוכבי: ...אסור לך כחבר מועצה לדון,
(מדברים יחד)
חיים שאבי: אז אין בעיה, אז בשביל זה, אי אפשר לקבל החלטות שיש להן השלכות לא רק עלינו.
אמיר כוכבי: אין לה שום משמעות,
חיים שאבי: יש לה משמעות.
אמיר כוכבי: אפשר להעביר מסמך מצונזר, נטול שמות, רק עם גוש חלקה, רק עם עסקים שמדובר בהם, רק עם אני לא יודע מה.
(מדברים יחד)
אמיר כוכבי: כל ניסיון אחר זה ניסיון מריחה משפטי, שנובע אני לא יודע מאיזה סיבות.
יגאל הררי: אתה רוצה שיקבלו את ההצעה שלך?
אמיר כוכבי: אני מאוד רוצה.
יגאל הררי: אז תהפוך אותה לרצינית.
אמיר כוכבי: אם לא הבינו אותה עד עכשיו, אני מתחיל לחשוב שאולי יש סיבה.
יגאל הררי: היועץ המשפטי יבדוק את זה משפטית, אני אומר לך, אנחנו בעד.
חיים שאבי: סליחה, בואו, חברים.
(היועמ"ש מדבר אבל אינו נשמע)
(מדברים יחד)
חיים שאבי: מהניסיון שלי של 13 שנה, סליחה, ירון. מהניסיון שלי מ-13 שנים שאני חבר מועצה, דקה רגע.
אמיר כוכבי: צעקות מהקהל, זה לא דיון תרבותי ככה.

חיים שאבי: המחלקה האחרונה,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אמיר, אמיר,

יגאל הררי: אל תדבר בחוסר כבוד, בן אדם עושה את העבודה שלו, קיבלת הצעה, שיבדקו אותה משפטית.

אמיר כוכבי: מי שאומר לי שלוקח לו 60 ימים לצמצם שמות למצוא, לא עושה את העבודה שלו, הוא עושה עבודה של מישהו אחר.

יגאל הררי: זה לא יפה.

חיים שאבי: תקשיב רגע, אמיר. המחלקה, המחלקה האחרונה שאפשר לחלוק עליה מבחינת סדר ושקיפות זה המחלקה המשפטית. ואין פה, לא מריחה, לא מריחה, ולא בריחה מחוות דעת כזו או אחרת. יש פה נושא,

אמיר כוכבי: אמרו לי ייקח 60 יום עוד לפני שהבינו מה ההצעה שלי, אז אל תגיד לי מה כן ומה לא. חיים שאבי: יש פה נושא מורכב, שאני גם אפילו לא חשבתי עליו, שזה לא רק מה שאתה, יש אנשים נוספים שאולי לא ירצו שהם יהיו חשופים, לא כל אחד רוצה לדעת שיש לו מגרשים, שדוד שלי או אמא שלי או אבא שלי, כל אחד והזה, לכל חבר מועצה יש אחריות, מה שהצענו, כולנו בעד השקיפות, היועץ המשפטי.

משה חנוכה: לא בטוח שכולם.

יגאל הררי: יש שתי הצעות, אחת להסיר, אחת לקבל את ההצעה.

חיים שאבי: היועץ המשפטי, בואו,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: אמיר, אני חושב, לפחות זו הדעה שלי, שכל מי שנמצא פה, אין לו רצון להסתיר, ויש פה הצעה של היועץ המשפטי שייתן חוות דעת.

דובר: השאלה מה עם מי שלא נמצא.

חיים שאבי: דקה רגע, אנחנו מקבלים את ההחלטה, לא קשור למי שנמצא או לא נמצא. היועץ המשפטי ייתן חוות דעת, עם כל ההשלכות שלה ולפיה נפעל, מה הבעיה. מקובל ההצעה שלי?

יגאל הררי: תעלה את זה להצבעה.

חיים שאבי: אביאל, כן. רגע, מקובל ההצעה שלי?

אמיר כוכבי: רגע, נשמע את אביאל, אולי יש לו הצעה אחרת?

אביאל אברמוביץ: קודם כל, אני לא חשבתי על ההצעה הזאת, אז אני כבר רוצה להגיד תודה שחשבו על ההצעה הזאת, זה לא עלה בדעתי. רק מה שאני תמיד מסביר לאנשים שאני נפגש איתם מה זה חבר מועצה ומה הכוח שלו, אני מצטט את נחום ברנע בידיעות אחרונות, במוסף ידיעות אחרונות.

יגאל הררי: אוי ואבוי, איזה דוגמא אתה נותן.

אביאל אברמוביץ: הוא כתב ב-2003.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: עובד באתר ליינט.

אביאל אברמוביץ: אני יכול להביא לכם את הציטוט הזה. הוא כתב שלחבר מועצה יש כוח עצום, עצום, והכוח העצום הזה שלו נובע מהיותו מתוקף החוק חבר וועדת בניין עיר. זה משהו שלא צריך בכלל להרחיב את זה, אוקי? אני, על ההצעה של אמיר, אני לא יודע להגיד עכשיו בדיוק אם יש בה איזה, הבנתי שזה לא בדיוק כולם צריכים להיות שקופים ואני לא יודע מה הטופס ואיך זה צריך להיראות, בבסיס של ההצעה היא הצעה נכונה, אבל יותר מזה, הייתי מבקש מכולנו לחשוב איפה יש מקומות שבהם אנחנו עלולים, או חברנו עלולים ליפול בהם, ובואו נסתכל על זה ככה, שאנחנו יכולים לשמור עליהם מלא להגיע למקומות האלה. אז זה קריאה כללית. ובהקשר של זה, אני לא יודע בפרטים, שגם אתה עכשיו אמרת, חיים, שצריך לראות פה שאף אחד לא ייפגע באמת.

חיים שאבי: נכון.

אביאל אברמוביץ: אבל אני לא יודע לפתור את זה ברגע זה, רק צריך להגיד את זה.

חיים שאבי: בשביל זה הצעתי שתהיה חוות דעת,

אביאל אברמוביץ: הרעיון הוא מצוין, צריך לבדוק שאף אחד לא יפגע בו, ולשפוך את...

חיים שאבי: לפיה נפעל, אין. אז זה מקובל ההצעה הזו שאנחנו נעביר את זה, נקבל חוות דעת מסודרת, עם כל ההשלכות שלה?

משה חנוכה: אפשר להביא את זה שוב למועצה, אולי יהיו חברי מועצה שלא יהיו, יכולים להגיד את דעתם.

אמיר כוכבי: אני אגיד לך משהו כזה, לפני ישיבה או שתיים, הורדתם נושא מסדר היום בדיון תמיכות ואמרתם שתביאו את זה לדיון בוועדה אחרת, והדיון לא התקיים ואז הייתה ישיבת מועצה, הבטחתם שזה יגיע חזרה לישיבת מועצה הבאה, זה לא הגיע, ואז עברה עוד ישיבה. אני אומר, גם אם מתחייבים עכשיו על חוות דעת, איזה ההתחייבות יש בהתחייבות? מי מחייב את המתחייב?

- חיים שאבי: אני אגיד לך למה אני לא רוצה להתחייב במקרה הזה,
- אמיר כוכבי: ברור שאתה לא רוצה, כי זה לא אתה זה,
- חיים שאבי: לא, מכיוון שהיועץ המשפטי אמר לך שהוא הולך לקבל חוות דעת מהיועץ המשפטי לממשלה.
- ירון סולברג: לא, זה לא מה שאמרתי, אמרתי שאני אבדוק גם תהליכים שקשורים, צריך לבדוק לפני...
- חיים שאבי: אוקי, יכול להיות אבל שיש, אבל יכול להיות שיש אפשרות שתפנה? יכול להיות שזה לא תלוי בכך התשובה וצריך להמתין לה, בשביל זה אני לא רוצה להתחייב.
- ירון סולברג: לכן אמרתי בין 30 ל-60 יום.
- כנרת אלישע כהן: חיים, אני הבנתי שירון, שיש רשומה,
- יגאל הררי: הוא אמר בין 30 ל-60 יום, אז מה הבעיה?
- כנרת אלישע כהן: אני יכולה להגיד משהו? אני יכולה ברשותך להגיד היום משהו? אני הבנתי שאמיר ויעל בהצעה שלהם ציינו בכלל, הם ביקשו הסכם, וירון בכלל דיבר על משהו אחר. אז צריך להבין על מה הם מבקשים כדי לדעת על מה לתת חוות דעת. ירון, תקן אותי אם אני טועה.
- ירון סולברג: אני הבנתי על מה אני צריך לתת חוות דעת.
- כנרת אלישע כהן: הבנת על מה?
- חיים שאבי: הוא הבין, הוא מבין מהר.
- כנרת אלישע כהן: לא, כי זה לא היה. מה שהיה כתוב פה זה לא מה שהוא הבין מההתחלה.
- חיים שאבי: אז אוקי, מקובל? אז תודה.
- עדי ברמוחה למה אי אפשר להצביע?
- חיים שאבי: הוא אמר, בין 30 ל-60 יום, שיכול להיות שהוא יצטרך התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, אז תכבדו ש-30 יום ויש חגים פה, זה לא משהו מופרך. בין 30 ל-60.
- (מדברים יחד)
- יגאל הררי: בין 30 ל-60 יום והיועץ המשפטי, הוא לא חייב גם להביא ב-60 יום.
- חיים שאבי: תודה רבה לכולם. דקה רגע.
- משה חנוכה: חיכינו שנתיים וחצי, נחכה עוד.
- (מדברים יחד)
- חיים שאבי: דקה רגע.
- (מדברים יחד)
- חיים שאבי: שנייה.

מאיר חלואני: אני נזהר בכבודם של עובדים, כשעובדים לא נזהרים בכבודם של נבחרים ציבור, זה מעצבן לא פחות.

חיים שאבי: מה?

אמיר כוכבי: אם יועץ משפטי מתנהל כמו אחרון הפרחחים וזורק הערה שחברי מועצה חיצונית שנתיים וחצי להגיש את ההצעה הזאת, אז אני אגיד שההצעה לסדר הזאת נולדה בגלל דיון במליאה, שחבר מועצה אומר שיש לו הסכם עם היועץ המשפטי וזה בסדר מול יו"ר הוועדה שאחרי זה צריך להסביר לנו לכולנו למה צריך לקיים דיון עוד פעם. מידע כזה לא צריך להיות מוסתר ובזה שאתם נותנים יד לדחייה הזו, אתם מאפשרים את ריכוז הכוח לאנשים שלא נבחרו לכוח הזה. זה הכל.

אביאל אברמוביץ: חיים, יש לי שאלה.

חיים שאבי: כן.

אביאל אברמוביץ: יש איזה נוהל שמדבר על להעלות הצעה תוך כמה זמן? זה קשור לזה? זה עכשיו יידחה עוד שלושה חודשים? זה לא זה?

יגאל הררי: לא דחינו את ההצעה. קיבלנו את ההצעה, עם התוספת של היועץ המשפטי. חיים שאבי: תודה רבה. תודה.

(מדברים יחד)

מאיר חלואני: למה לא מצביעים? הוא רוצה להצביע.

יגאל הררי: חיים, צריך להצביע.

חיים שאבי: אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד להעביר את זה למחלקה המשפטית לקבל חוות דעת מסודרת? פה אחד.

הצבעה: הצעתם לסדר של חברי המועצה אמיר כוכבי ועל ברזילי מיום 27.3.17 – חשיפת

הסכמי ניגוד העניינים של נבחרים ציבור בשבתם כחברי המליאה לתכנון ובניה.

13 בעד(פה אחד): חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, תקוה גלם, יואב רוזן, אופיר טואיל,

אביאל אברמוביץ, מאיר חלואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני.

החלטה מס' 44/17:

מועצת העירייה החליטה להעביר ההצעה – חשיפת הסכמי ניגוד העניינים של נבחרים הציבור ופרסומם

לבדיקתו של היועמ"ש לעירייה. חוות הדעת של היועמ"ש תועבר – עד 60 יום אל חברי המועצה.

חיים שאבי: פה אחד. תודה. מאיר ביקשת דקה.

מאיר חלואני: וויתרתי.

חיים שאבי: וויתרת? אז תודה רבה.

(מדברים יחד)

נדב דואני: רגע מגיע לנו הסבר מיפה.....

חיים שאבי: הישיבה הסתיימה. דקה רגע, יפה (מנהלת אגף חינוך) תיתן לך תשובה.

**** סיום הישיבה ****

ניצה כהן משה

מרכזת ישיבות המועצה

חיים שאבי

סגן ראש העירייה